

Prosjektkatalogen 2024

Gi det videre

Misjonssambandet er en evangelisk misjonsorganisasjon på luthersk grunn med visjonen *Verden for Kristus*.

Misjonssambandet er opptatt av å formidle det kristne budskapet i ord og handling og driver et omfattende arbeid i Afrika, Asia og Sør-Amerika, samt i Norge.

I denne katalogen blir du bedre kjent med Misjonssambandets arbeid rundt om i verden.

Om prosjektkatalogen

- På presentasjonssidene av de internasjonale feltene finner du en oversikt over prosjektene Misjonssambandet driver på det aktuelle feltet, og kostnader for disse. Summene inkluderer administrasjonsutgifter og skolegang for utsendingers barn.
- Mye av Misjonssambandets arbeid foregår i det vi kaller sensitive områder, og vi kan av sikkerhetsmessige grunner ikke alltid oppgi fullt navn på folk og steder.
- Flere av prosjektene drives i samarbeid med, eller med støtte fra, Norea, Wycliffe og SIL International (tidl. Summer Institute of Linguistics). Disse prosjektene er merket.
- En del av Misjonssambandets bistandsarbeid drives med støtte fra Norad. Denne støtten er inkludert i totalsummen. Prosjektene som støttes av Norad, er merket.
- Hvis prosjektsummen blir dekket opp, går overskytende gaver til annet arbeid i samme land.
- Misjonssambandets arbeid i Norge er organisert annerledes enn på misjonsfeltene. Derfor finner du ikke en egen prosjektoversikt for dette arbeidet i prosjektkatalogen. Få et lite innblikk i arbeidet i Norge på s 62-63.
- Les mer om hvordan du kan gi til Misjonssambandets misjonsarbeid på s 66-67.

Tusen takk for forbønn og gaver!

FOTO: MARIUS BERGERSEN

Gi det videre

Vi som har hørt budskapet om Jesus, og tatt imot det, har også et ansvar for å gi det videre. Til Timoteus sier Paulus det slik: «Det du har hørt av meg i mange vitners nærvær, skal du gi videre til pålitelige mennesker som er i stand til å undervise andre.» (2 Tim 2,2)

Det er mange måter å bidra til at evangeliet når enda lengre ut på. Du kan be for dem som ikke har hørt, støtte arbeidet økonomisk, si noen ord om Jesus i hverdagslige samtaler eller i en tale – eller reise ut som misjonær. Vi kan alle ta del i dette oppdraget og kan bidra med det lille eller store vi kan.

Vi vet at oppdraget kan være krevende og ta lang tid, men vi vet også at vi går med verdens viktigste budskap. Og budskapet når fram. På de neste sidene kan du lese om en stille vekkelse i Indonesia og en pastor som samler en liten, men trofast gjeng til gudstjeneste i Nord-Afrika. Budskapet vårt består ikke bare av ord, men også handling. Vi gleder oss over at risavlingene øker i Mali og at barn står i kø for å leke på skøyteisen i Mongolia.

Gjennom alt Misjonssambandet gjør, ønsker vi å gi budskapet om Jesus videre til nye mennesker. Takk for at du også står sammen med oss i denne oppgaven.

Gunnar Bråthen
Generalsekretær

Innhold

- 4 Indonesia
- 10 Japan
- 16 Midtøsten
- 18 Mongolia
- 24 Nord-Afrika
- 30 Sentral-Asia
- 36 Stor-Kina
- 42 Sør-Amerika
- 48 Vest-Afrika
- 54 Østlige Afrika
- 62 Norge

Redaksjon:

Elise Haugland
Leif Thomas Gjerde
Narve Jonas Nystøyl

Grafisk design:

Margaret Aambø Mathisen
Ni Zeng

Forsidefoto:

Taneli Lahtinen - unsplash.com

Norsk Luthersk
Misjonssamband

Norsk Luthersk Misjonssamband
Sinsenveien 25
0572 Oslo

22 00 72 00
nlm.no
info@nlm.no

Kontonummer 8220 02 90131
Vipps 700 000
gi.nlm.no
giver@nlm.no

Trykk: Ålgård Offset AS

Misjonssambandets arbeid i Indonesia har et totalbudsjett på 11,5 millioner kroner.

Det har gått snart femti år siden Misjonssambandet startet i Indonesia. Arbeidet vokser stadig, og i tillegg til våre egne utsendinger har vi i dag nærmere 40 lokalt ansatte i landet, fordelt på to lokale organisasjoner. Den sterke lokale forankringen er både oppmuntrende og betryggende, og vi ser at de i stor grad selv bærer og utvikler arbeidet videre i tråd med strategien vår. Vi er likevel avhengig av å ha flere utsendinger på felt, som jobber tett sammen med de lokale. Men vi må utvise klokskap og være forsiktige, da lover og regler endrer seg fort og det ikke alltid er en selvfølge for våre utsendinger å få oppholds- og arbeidstillatelse.

Misjonssambandet satser særlig på å være til stede blant to av Indonesias mange unådde folkegrupper. Bistandsprosjektene retter seg spesielt mot disse gruppene og mot sårbare grupper og lokalsamfunn. Vi har også et spesielt fokus på psykisk helse i Indonesia, da dette er en av de mest sårbare og neglisjerte gruppene i dette landet. Misjonssambandet jobber i partnerskap med lokale myndigheter, kirker o.a. Vi utvikler også forskjellig materiell og kurs for ulike grupper. I tillegg er Indonesia blitt en av spydspissene inn mot BAM (Business as Mission).

«Andy» leder et nyoppstartet evangeliseringsteam i et område hvor det er svært få kristne.

FOTO: NILS FREDRIK RIFSGÅRD

En stille vekkelse

– Samarbeidet med Misjonssambandet har gitt oss nye muligheter til å nå ut med evangeliet her på øya vår. Vi takker den treenige Gud for hans trofasthet og uendelige velsignelser over oss, sier «Silas», en velkjent leder blant Jesu etterfølgere på «Chiliøya».

Tekst: Nils Fredrik Rifsgård

Misjonssambandet har vært til stede på «Chiliøya» i ti år med jevnlig tilstedeværelse av utsendinger, først sekundært til andre organisasjoner på øya, før vi etablerte oss med Misjonssambandets egen organisasjon i Indonesia. Gjennom disse årene har vi jevnlig fått rapporter om at mennesker har tatt imot Jesus på øya, men det har stort sett vært gjennom andre utsendinger og lokale medarbeidere. Denne våren startet imidlertid Misjonssambandet sitt eget evangeliseringsteam på øya, og resultatene har ikke latt vente på seg.

Nytt evangeliseringsteam. Det hele begynte i 2021 med at en av våre utsendinger fikk tett kontakt med brennende

kristne på øya, som hadde tilknytning til et av øyas to teologiske seminarer. Vår utsending ble svært inspirert av disse, og de etablerte en delegruppe der de fikk gå enda dypere inn i Guds Ord sammen. Etter hvert spirte tanken frem om å starte et eget evangeliseringsteam. Som sagt, så gjort, og for noen måneder siden hadde teamet sine første offisielle samlinger. Leder for teamet er «Andy», en flott familiemann i begynnelsen av trettiårene. Han har flyttet til øya fra en annen øy i Indonesia, nemlig Nias, der majoriteten av befolkningen er kristne. «Andy» er gift og har ett barn, og sammen tjener familien Gud på «Chilliøya». «Andy» ble nettopp ferdig med bachelorgraden sin i teologi og brenner for at flere skal få høre de gode nyhetene om Jesus.

Utforsker. Alle i teamet har gått gjennom Al-Masira kurset, og dette har gitt en ekstra dimensjon til arbeidet. Her lærer vi hvordan vi kan bygge gode og varige relasjoner med våre venner som enda ikke har fått høre evangeliet. Vi bygger tro gjennom fortellinger fra Bibelen fra skapelsen til Kristus, og sammen utforsker vi hva Gud har gjort for alle mennesker. Både utsendingene og de lokalt ansatte har også tatt

Hver dag samles teamet til bønn og lovsang.

FOTO: ANDERS ARTMARK AANENSEN

«Gjennom dette teamet har vi vært i direkte kontakt med to mennesker som har tatt imot Jesus som sin frelser.»

dette kurset. Dette gir oss også tilgang til et større nettverk der mennesker jobber for det samme målet som oss, og vi finner dette svært inspirerende.

Bønn og lovsang. Tilbake til teamet på «Chilliøya»: Hver eneste dag samles de til bønn og lovsang på det teologiske seminaret. Etter dette reiser de ut til forskjellige kontakter de har etablert, eller nye kontakter for å dele evangeliet. De har også ulike plattformer med mulighet for inntekt og undervisning for dem de møter. Noen driver med business, andre med kyllinger og andre igjen med engelskundervisning. Målet er at teamet skal være økonomisk uavhengig innen en treårsperiode.

Nattverd for første gang. Gjennom dette teamet har vi vært i direkte kontakt

med to mennesker som har tatt imot Jesus som sin Frelser. Disse har blitt døpt, og vi mottok nylig en film der vi ser at de feirer nattverd sammen for første gang. Dette sterke fellesskapet som er skapt gjør veldig sterkt inntrykk på oss, og vi ber om at dette skal være starten på en selvstendig kirke blant folket på denne øya. De kristne som er her nå, er stort sett fra andre deler av landet.

Forbilder. Våre gode ledere, «Silas» og «Andy», har et godt samarbeid og styrer skuta med stødig hånd. Det er rørende å se hvordan den eldre «Silas», med doktorgrad i teologi, leder og veileder den yngre «Andy». Det minner om en god skikk fra rismarkene her i Indonesia. Når det skal pløyes opp ny jord, går den gamle rutiner-te oksen sammen med en ungalv som dermed får opplæring i hvordan ting skal

gjøres. Sammen blir de et forbilde for de andre kristne her, nye team kan dannes og sendes ut. Det trengs mange arbeidere til «Chilliøya» og Indonesia, vi er glade at denne arbeidsformen ser ut til å fungere bra her. Uten utfordringer har det ikke vært, det ble tidlig klinsj med en av medarbeiderne i teamet, og han er ikke lenger med. Det er jo ikke noe nytt i kristne sammenhenger at team splittes opp, og vår bønn er at dette kan gjøre at evangeliet bare kan nå enda lengre ut gjennom at flere team er i aksjon.

Det er utrolig spennende å følge dette arbeidet. Noen ganger føles det som om jordsmonnet er dårlig og det er lite vekst. Desto mer oppmuntrende er det nå å kunne rapportere om den stille vekkelsen som skjer på «Chilliøya», og vi ber om at Guds Ord må få nå enda lenger ut og få forandre hjerter.

Uventede resultater

Damene fra fiskelandsbyene markedsfører og selger sine produkt i forbindelse med et arrangement i distriktet.

FOTO: CREATION-TEAMET

– Vi blir jo så glad i menneskene her, og selv om det er hardt arbeid og noen ganger tilbakeslag, så er det stort å få være med på, sier Wilda Sihombing, prosjektkoordinator i samfunnsutviklingsprosjektet Creation. Dette prosjektet går nå inn i sitt avsluttende år. I prosjektområdet tilhører

over 90% islam. Wilda har vært koordinator og fulgt prosjektet siden oppstart i 2020 og hun smiler stort når hun forteller om prosjektet og teamet sitt, som alle bor ute i landsbyen store deler av uken. Æren gir hun til Gud. – Vi må jobbe hardt og målrettet og vi må planlegge og evaluere,

men Gud jobber også ved sin Ånd, forteller hun, – og vi har fått noen uventede resultater i det siste som alle er Guds verk.

Viser omsorg. Kona til en av landsbylederne har lenge hatt et litt anstrengt forhold til temaet og ikke ønsket å samarbeide. – Men så ble hun syk, og som alltid når noen er syke eller det er andre ting som skjer i landsbyene, så er teamet der og viser sin omsorg og støtte, forklarer Wilda. De fikk lov å komme på besøk, og fikk til og med lov å be for henne. De henviste henne til legen da det viste seg at den lokale heksedoktoren sine råd hadde gjort tilstanden verre. – Det er nå stor åpenhet og tillit til oss i landsbyene, sier Wilda, – og de merker at vi er oppriktig glade i dem og bryr oss.

Tyder på tillit. Videre har damene fra fiskelandsbyene fått Halal-godkjenning for produktene sine som de lager og selger. – Dette er ikke en lett sertifisering å få, opplyser Wilda engasjert. Dette vil gi damene bedre og mer bærekraftige inntekter og er også en stor anerkjennelse og tyder på tillit hos myndighetene.

Anna C. Rifsgård

Meningsfulle liv

Stigmatisering og diskriminering av mennesker med psykisk sykdom er utbredt i Indonesia, og det påvirker alle områder av livet: det personlige, hjem og familieliv, arbeid og sosialt liv. Menneskeverdet utfordres av at flere pasienter fortsatt er i lenker og at mennesker med psykiske lidelser ikke får den behandlingen de trenger.

En dråpe i havet Siden 2014 har Misjonssambandet jobbet med psy-

kisk helse i Medan. Vi samarbeider blant annet med et psykiatrisk sykehus i byen, som er det eneste offentlige psykiatriske sykehuset i Nord-Sumatra. Sykehuset har 500 senger og dekker et område med 14,1 millioner innbyggere. En dråpe i havet.

Selvtillit. Prosjektet vårt har valgt å samarbeide med det statlig eide sykehuset fordi alle tjenester er gratis for pasienter med nasjonal helseforsikring. Det er det eneste sykehuset med et komplett psykisk helsetilbud, inkl. rehabilitering. Pasientene får daglig tilbud om ulike aktiviteter. Erfaring og evaluering fra samarbeidet viser at pasientene utvikler selvtillit og ferdigheter etter å ha deltatt i aktivitetene.

Dagtilbud. Det har imidlertid vært vanskelig å overføre pasientene hjem til pårørende og daglige aktiviteter i samfunnet på grunn av stigma og fordom-

mer. Misjonssambandet har utviklet et program med dagtilbud som tilbyr tjenester, aktiviteter og selvhjelpsgrupper, inkludert mulighet til å skaffe seg egen inntekt ved enkle metoder. For polikliniske pasienter har programmet som mål å utvikle og forberede dem til å reintegrere seg med familien og samfunnet. Pårørende blir inkludert i gruppene. For inneliggende pasienter har programmet som mål å utvikle rehabiliteringsavdelingen med meningsfulle aktiviteter for pasientene.

Familien og nettverket rundt pasientene trenger mer kunnskap. Derfor har vårt prosjekt i tillegg som mål å redusere stigma knyttet til psykisk sykdom, utvikle et fellesskap som gir psykisk syke tilgang til helsepersonell, og skape en kultur med respekt for hverandre til tross for mangfold og lidelser.

Linda Espeland

Indonesia:

Takk og be

- Takk for og be for alle de lokalt ansatte. Be for alle relasjonene de står i, be om visdom, kraft, mot, hvile, nåde og ferdiglagte gjerninger.
- Be for den neste generasjonen unge mennesker i Indonesia. Be om at de må få lære sannheten å kjenne, og at vi må få visdom og kunnskap til å nå frem til dem.
- Be om at vårt diakonale arbeid kan få være til velsignelse, og at vi kan vinne tillit hos lokalbefolkningen.
- Be om at prosjektet i psykisk helse kan gi et verdig liv for mennesker med psykiske lidelser i distriktet.
- Be om trivsel, god helse, beskyttelse og styrke for alle utsendingene.

Gi trøst

«Lovet være Gud, vår Herre Jesu Kristi Far, den Far som er rik på barmhjertighet, vår Gud som gir all trøst! Han trøster oss i all vår nød, så vi skal kunne trøste dem som er i nød, med den trøst vi selv får av Gud.» (2 Kor 1,3–4)

Det sies at delt byrde er halv byrde. Det er nok ikke sant. Noen byrder er like tunge samme hvor mange som bærer. Men det kan være godt med selskap likevel, selv om det ikke gjør byrden mindre.

Mennesker er relasjonelle. Vi ble skapt for å ha relasjon til Gud og til hverandre. Vi trenger å bli sett – og

forstått. For det er tungt å bære byrder, og ingen kan være sterke alltid. Av og til trenger vi å kunne være svake mens vi bærer. Ofte er det den trøsten du kan gi. Nærvær og tålmodighet. Rom til å være svak. Gud gir oss det rommet, og han vil at du skal bygge det rommet for andre.

Narve Jonas Nystøyl

Prosjektene

Vil du støtte arbeidet?

Bli fast giver eller gi en gave på gi.nlm.no

Indonesia

Kontakt:

Anna Rifsgård

Stedlig representant

nlmindonesia@nlm.no

Evangelisering

Kr 2,5 mill.

Menighet

Misjonssambandet ønsker å styrke arbeidet i lokale kirker i Indonesia.

Gjennom programmet «Use Your Talents» får kirkemedlemmer hjelp til å se og bruke sine egne ressurser og talenter i utvikling av kirken og lokalsamfunnet. Ansatte fra Misjonssambandet underviser i dette programmet.

Vi har nylig også styrket arbeidet vårt blant lokalkirkene på Mentawai og har nå to lokale medarbeidere og flere volontører fra den teologiske høyskolen i Sihabonghabong som bor og arbeider på øygruppen. Arbeidet har hovedfokus på trosopplæring av barn og ungdom.

Lokal misjon

Misjonssambandet er med i et nettverk der målet er at kirker, organisasjoner og enkeltmennesker skal være med på å gjøre disipler i alle de 236 unådde folkegruppene i Indonesia. 155 millioner av om lag 270 millioner innbyggere i Indonesia er å regne blant de minst nådde med evangeliet. Misjonssambandet er direkte til stede i to av de minst nådde folkegruppene. Vi støtter også nasjonale utsendinger og utruker lokale tjenere til å innta «nytt land».

Barn og ungdom

Kr 3 mill.

«Kids for Christ»

Misjonssambandet ønsker å utruste kristent barne- og ungdomsarbeid i landet og har et team bestående av ti lokalt ansatte som sammen med utsendingene jobber med å nå den neste generasjonen med evangeliet, med slagordet «Kids for Christ». Det blir gitt ut bøker og søndagsskolehefter til bruk i kirkene som selges og distribueres i hele Indonesia. Vi arrangerer også seminarer og workshops og driver kursing i bl.a. dukketeater for å formidle evangeliet. Vi gir ut kristen barnemusikk og er nå i gang med å utvikle egen nettside og bruke ulike digitale kanaler for å nå ut bredere med kristent innhold. Teamet drar på misjonsreiser, ar-

rangerer leirer og arbeider ukentlig på et dagsenter for barn, hvor de blant annet spiller fotball, har bibelgrupper, deler ut mat og lærer barn og foreldre om barns rettigheter, kristen tro og å dele videre. Det neste året vil det fokuseres mer på ledertrening, i tillegg til at vi skal bevege oss inn i et nytt unådd område, som forhåpentligvis vil gi oss mange spennende muligheter.

Samfunnsutvikling

Kr 2 mill.

Utdanning

Barna er vår fremtid, og Misjonssambandet ønsker at barna i Indonesia skal få utdanning, slik at de kan ta del i nasjonens utvikling. Hver uke arrangerer vi uformell undervisning og aktiviteter for barn flere steder i Indonesia. I Medan har utsatte barn ved jernbanelinjen nå et trygt sted å komme med trygge voksne som gir dem opplæring, for eksempel gjennom aktiviteter som futsal, matlaging, gitar, data eller engelskgruppe. De kan også komme til våre ansatte for en prat eller leksehjelp. De ansatte gir også veiledning for foreldrene og familiene, slik at de kan være et forbilde og til støtte for sine barn.

I et prosjektområde utenfor Medan jobber Misjonssambandet sammen med lokale og regionale myndigheter i det formelle skolesystemet for å forbedre undervisningen til barna. Misjonssambandet jobber sammen med skolen for å styrke arbeidet med å øke leseferdighetene hos barn på barne-skolen. Også her jobber man med å engasjere foreldrene selv og gi dem kunnskap om sine barn, deres utvikling og behovet for utdanning.

Barneklubber

Gjennom å drive barneklubber nord-øst på Sumatra ønsker Misjonssambandet å motivere barna til å prioritere utdanning. I barneklubbene lærer barna om alt fra moral, etikk og helse til profethistorier. Vi lager undervisningsmoduler med kreative læringsmetoder om viktige tema, spesielt rettet mot barneskolebarn. Misjonssambandet har etablert mange lokale bibliotek i lokalsamfunn der utdanningsnivået er lavt.

Livsvilkår

Misjonssambandet ønsker å benytte sin erfaring med å mobilisere enkeltmennesker og lokalsamfunn til å gjenkjenne og benytte de ressurser som finnes. Gjennom personlige samtaler, gruppediskusjoner og landsbymøter ønsker Misjonssambandet å oppmuntre mennesker til å skape positive endringer. Styrking av lokale grupper og brobygging mellom lokalsamfunn og myndigheter er en viktig del av dette arbeidet.

Flyktningarbeid

Misjonssambandet har tidligere gitt opplæring til afghanske flyktninger som får lite bistand fra det offentlige. Dette arbeidet stoppet opp under korona-pandemien, men er nå på vei til å starte opp igjen i samarbeid med UNCHR (FNs høykommissær for flyktninger).

Nødhjelp

I Indonesia er det stor jordskjelvfare, og landet har flere aktive vulkaner. De siste årene har landet blant annet blitt hardt rammet av flere jordskjelv, vulkanutbrudd og tsunamier. Misjonssambandet er med i et nettverk hvor vi kan bistå dersom det skulle oppstå naturkatastrofer.

Helse

Kr 1 mill.

Prosjektene er Norad-støttet.

Psykisk helse

Psykiske lidelser er sterkt stigmatisert i Indonesia, og helsetilbudet for denne gruppa er dårlig. Sammen med det psykiatriske sykehuset i Medan er Misjonssambandet i gang med å utvikle og ta i bruk et rehabiliteringsopplegg som kan gi et verdig liv for mennesker med psykiske lidelser i distriktet.

Prosjektet arbeider for å redusere stigma og styrke rettighetene til psykisk syke og arbeider også for at lokalsamfunnet, familier og det psykiatriske sykehuset skal sette psykisk helse på dagsorden. Målet er at psykisk sykdom skal bli møtt på lik linje med fysisk sykdom, og at folk med psykisk sykdom skal bli møtt der de er og få den behandlingen de har behov for.

Vaksinasjon, hygiene og ernæring

Bevisstheten om vaksinasjon, hygiene og ernæring er lav i deler av Indonesia. Gjennom undervisning og oppfølging omkring disse temaene ønsker Misjonssambandet å gi hjelp til selvhjelp og på den måten bedre helsesituasjonen, særlig for barn og spedbarn. Dette gjøres i samarbeid med helsestasjonene, skolene og lokalsamfunnet.

Teologisk utdanning

Kr 1 mill.

Utdanning av kristne ledere

Misjonssambandet ønsker å se indonesiske kristne tent og utrustet til å leve et liv med Jesus. Vi samarbeider med flere kristne skoler, bibelskoler og teologiske høyskoler og bidrar med undervisningspersonell ved behov. Studenter fra skolene går inn i tjeneste i skoler og lokalmenigheter over store deler av Indonesia, inkludert i Misjonssambandets prosjekter.

Ledertreningskurs

Misjonssambandet ønsker å utruste kristne ledere lokalt, og derfor er vi med som rådgivere i den indonesiske versjon av ledertreningskursen Sharpening Your Interpersonal Skills (SYIS). Gjennom trenings- og mentorprogrammer oppmuntres og utfordres lokalmenigheter og lokale kirker til å tjene sine naboer.

Kristent fagpersonell

Kr 2 mill.

Business as mission (BAM)

Misjonssambandet driver et hotell midt blant en av Indonesias minst nådde folkegrupper. Vi ønsker å være til stede i dette området, hvor det er mye fysisk og åndelig nød. Business as Mission (BAM) gir våre utsendinger stor frihet til å være lys og salt i lokalsamfunnet, og gjennom dette BAM-prosjektet får de mulighet til å peke på Jesus for både ansatte, gjester og lokalbefolkningen. Hotellet tar også jevnlig imot kristne turistgrupper, som da står helt fritt til å vitne åpent. Misjonssambandet planlegger også å starte et nytt BAM-prosjekt.

Misjonssambandets arbeid i Japan har et totalbudsjett på 7,3 millioner kroner.

Soloppgangens land er et land av kontraster. Tradisjoner og ny teknologi går hånd i hånd. «Alle» går til det buddhistiske tempelet eller shinto-helligdommen og ber, men de fleste vil si at de ikke har en religion. De første kristne misjonærene kom til Japan i 1549, men fortsatt er det bare ca. en halv prosent evangeliske kristne i landet.

For japanere flest er den viktigste etiske bærebjelken i livet wa – harmoni. Nøkkelen til et godt liv er at fellesskapet er i balanse, og at man er regnet med og finner sin plass i de ulike relasjonene man er en del av. Denne balansen styrer også deres syn på mellommenneskelige relasjoner, mennesket i møte med naturen, tradisjonene og også de ulike religionene. Individualismen som former vårt verdensbilde, står i en sterk kontrast til denne måten å tenke helhetlig på. Da blir også den kristne tros kall til omvendelse og etterfølgelse et vanskelig valg å ta.

Innbyggertallet i Japan synker markant hvert år, og for å ivareta primære tjenester innen helse og eldreomsorg, åpner Japan for en stor arbeidsinnvandring de neste årene, som mangler sidestykke i japansk historie. Mange av innvandrerne kommer fra det sørøstlige Asia og er kristne. Hva slags innvirkning dette kan få for japaneres forhold til kristendom, blir spennende å se i årene fremover.

Pastor Hideki Matsumura døper Anon på Kaike-stranden.

FOTO: DAVID THEODOR THORSEN

Disse mine minste søsken

Barna er fremtiden – også i Guds rike. Men for at de unge skal få høre om Jesus og oppleve gleden i å følge ham, trengs det trofaste voksne som stiller opp for dem år etter år.

Tekst: Caroline Thorsen og Katsuko Sigurdsson

For at den oppvoksende generasjonen skal velge å følge Jesus og gå videre med evangeliet, er det helt essensielt med kristent barne- og ungdomsarbeid. Som misjonærer har vi en unik mulighet til å støtte og arbeide sammen med Vest-Japan evangeliske lutherske kirke i barnearbeidet deres. Noen menigheter har søndagsskole under selve gudstjenesten, mens andre har et eget barnemøte før hovedgudstjenesten.

Anons valg. Den 20. august 2023 bekjente en ti år gammel jente som heter Anon at hun

trodde på Jesus. Hun ble døpt på stranden, foran familien og andre venner fra menigheten. Hun kommer fra et kristent hjem – både moren og faren er kristne. Anon har gått på barnemøtene i Yonago evangeliske lutherske kirke i San'in-regionen i Japan siden april 2022. Det hun liker best med barnemøtene er lovsangen, lekene og forkynnelsen.

Hun bestemte seg for å bli døpt etter at moren opplevde en krevende tid. Mens Anon ba for henne, fortalte moren henne at det er stor forskjell på å ha Gud i livet, og å ikke ha ham. Det ble en oppvekker for Anon, og hun bestemte seg for at hun ville vandre med Gud videre i livet. Hun fant mye trøst i å ha det håpet Jesus gir midt i en mørk periode av livet.

Favorittbibelverset hennes nå er fra Johannes 1,5, hvor det står: «Lyset skinner i mørket, og mørket har ikke overvunnet det.» Før hun ble døpt, fikk

Naoko Kadoya er glad for å få se barna vokse i troen på Jesus.

FOTO: SEI KADOYA

«Hun vil så gjerne gi tilbake det hennes egne søndagsskolelærere ga henne.»

Anon og en venninne som også ble døpt den dagen på stranden, dåpsundervisning fra presten i menigheten. Det viktigste Anon forteller at hun lærte, var at hvis du tror på Gud, beskytter Den hellige ånd deg både på innsiden og utsiden.

De trofaste tjenerne. Arbeidet for å skape gode vekstvilkår for de unges tro er et felles engasjement, og det viser seg ikke bare i vitnesbyrdene til barn som Anon, men også i den trofaste innsatsen fra mange søndagsskolelærere. Mange av dem begynte i tjenesten da deres egne barn var i søndagsskolealder, og så fortsetter de i år etter år. Noen av dem i flere tiår. Entusiasmen og forpliktelsen deres er både inspirerende og oppmuntrende for menighetene.

Glad for å få gi tilbake. En av disse trofaste tjenerne er Naoko Kadoya, som er en av søndagsskolelærerne i menigheten på Rokko Island. Hun er tredje generasjons kristen i sin familie. Den første som ble kristen, var bestemoren, og Naoko fikk vokse opp med en naturlig tro på Jesus. I dag er alle barna hennes også døpt og aktive i kirken.

Etter å ha flyttet en del rundt på grunn av ektemannens jobb, bosatte de seg til slutt på Rokko Island, som ligger i Kobe i Kansai-regionen. Dette var mens den norske skolen fortsatt lå på øya, og menigheten lå i tilknytning til skolen. Barna hennes gikk på søndagsskolen, så da var det naturlig for henne også å bli med. Hun hadde allerede vært del av søndagsskolearbeidet flere andre steder de hadde bodd.

Det som gleder Naoko mest i denne tjenesten, er at hun får se barna vokse og ta et valg om å følge Jesus. Det har vært stort for henne å få ta del i Guds arbeid. Samtidig innrømmer hun at hun ikke alltid klarer å være på topp både fysisk, mentalt og åndelig – noen ganger er man jo sliten eller har det travelt. Da finner hun trøst og inspirasjon til å fortsette tjenesten i ordene fra Matteus 25,40: «Sannelig, jeg sier dere: Det dere gjorde mot én av disse mine minste søsken, har dere gjort mot meg.» Det blir en påminnelse for henne om at dette er det ansvaret Gud har gitt henne i sitt rike, og hun vil så gjerne gi tilbake det hennes egne søndagsskolelærere ga henne.

Takknemlig for tålmodige voksne.

I menigheten der hun selv vokste opp, var det tradisjon for at barna hjalp til på søndagsskolen fra sjetten klasse. Naoko ble bedt om å spille piano. Selv om hun selv syntes at hun spilte forferdelig dårlig, var alle de voksne tålmodige og oppmuntrende. Når hun tenker tilbake på det nå, tror hun nok det ville vært enklere for de voksne å gjøre alt selv. Men den tålmodigheten de viste Naoko, hjalp henne til å vokse som kristen, og hun fikk oppleve gleden av å tjene Gud. I dag er hun takknemlig for alle dem som sto på for henne og tok del i livet hennes som barn – og tjenesten som søndagsskolelærer er en måte for henne å gi tilbake til Gud. Hun vil fortsette å fortelle barna på søndagsskolen hvordan Gud har vært en del av livet hennes.

Be gjerne om at barne- og ungdomsarbeidet over hele Japan må vokse. Be om at de unge generasjonene får komme til Gud og velge å følge Jesus. Be for de som står på i dette arbeidet, både de japanske kristne og misjonærene, at de må finne styrke og glede til å fortsette å tjene den oppvoksende generasjonen.

Relasjoner senker terskelen

Når det kommer snø i Kobe, avlyses skolen og barnehagene, siden ingen kjøretøy har vinterdekk. Små barn leker ute i snøen med foreldrene sine. Større barn løper rundt i store flokker i den snødekte, trafikkfrie byen.

På parkeringsplassen foran kirka lagde jeg og guttene mine en snømann. Flere kom til for å leke. En guttemamma spurte meg plutselig forsiktig om jeg visste noe om den engelske kafeen i kirka. Hun hadde hørt om den fra andre i nabola- get, og hun var interessert i engelsk. Så kunne jeg fortelle henne at den er det jeg som

driver – og hun sa at hun ville komme neste gang.

Siden har hun kommet fast, og hun har også med seg venner. Det kommer opptil ti mennesker hver gang på den engelske kafeen. 36 navn står på listen over jevnlig deltagere.

Nysgjerrig på Jesus. På kafeen har vi en andakt, i tillegg til engelsk-aktiviteter. Guttemammaen visste nesten ingenting om Jesus, men nå er hun blitt veldig nysgjerrig. En gang var andakten om at Jesus har seiret over døden, og at jeg som har Jesus i hjertet, skal få

Godt fellesskap på engelsk kafé i Aotani kirke i Kobe.

FOTO: TONE TRÅSDAHL

leve om jeg dør. Hun ble igjen lenge etterpå og spurte om hva dette egentlig betydde. Fanten det virkelig en som kan gi liv etter døden? Siden har hun også deltatt på andre aktiviteter sammen med guttene sine.

Det er spennende hvordan

relasjonsbygging og menighetsarbeid går hånd i hånd her i Japan. Gjennom en relasjon er det lett å komme til kirka og delta på en aktivitet – og der får mange høre om Jesus for første gang.

Tone Tråsdahl

FOTO: MARIUS BERGERSEN

Griper mulighetene som gis

Karoline Skjong Bergersen arbeider mye med barne- og ungdomsarbeid her i Japan. Vi har spurt henne litt om hvordan det er.

– Hva er den største forskjellen på japanske og norske ungdommer?

– Japanske ungdommer er mer opptatt med skole og er veldig opptatt med sitt. Når de blir studenter, får de mer tid, så da er forskjellen mindre.

– Har de noen forkunnskaper om kristendommen?

– Nei, de fleste vet ingenting, for det er ikke noe de lærer verken på skolen eller i nærmiljøet. Så det er ganske fremmed – men mange er ganske åpne for å lære mer. Samtidig er det mye som er vanskelig å forstå.

– Er det noen spesielle ting som gjør

det vanskelig å formidle evangeliet?

– Jeg tror det generelt er vanskelig for japanere å skjønne at noe er gratis. At når de blir tilgitt og får ta del i nåden, så kan de ikke gjøre gjengjeld på noe vis. For tanken om å gi noe tilbake ligger veldig dypt i den japanske kulturen, så det kan være vanskelig å tenke helt annerledes. I tillegg har mange fordommer mot religion. Shintoismen og buddhismen er veldig praktisk anlagt, så du trenger ikke å være så veldig involvert – du bare går dit når du trenger bønn. Men som kristne er man gjerne langt mer involvert i kirken, og går der ofte, gjerne også flere ganger i uken. Det kan være vanskelig, for det er mange sekter her i landet, og det har gjort mange skeptiske til religion.

Ole Bjarne Tråsdahl

Japan: Takk og be

- Be om at Den hellige ånd må åpne japanernes hjerter for Jesus som eneste vei til frelse.
- Be om frimodighet og glede i tjenesten for våre misjonærer.
- Be om godt samhold og fellesskap mellom misjonærene og godt samarbeid med lederne i samarbeidskirkene.
- Be for familien Barlaup, om at Gud må velsigne avslutning av språkstudiene og innføring i arbeidet.
- Be for alle misjonærbarna, at de må få kjenne på trygghet og glede i hverdagen. Be for de som står i en flytteprosess, at de faller godt til ro i nye omgivelser. Be for foreldrene, at de kan klare å gi barna tryggheten de trenger.
- Be for Compass, samarbeidskirkens ungdomsarbeid. Be om visdom og frimodighet til å nå nye unge med budskapet om Jesus og samtidig støtte kirken med å følge opp de kristne ungdommene.
- Be for søndagsskolen i Yonago og Rokko Island kirke der Caroline og Katsuko er med, for English Café i Aotani kirke som drives av Tone og for ungdommene Karoline møter i Compass og Shioya-kita kirke.
- Be for menighetsarbeidet i samarbeidskirkene våre.
- Ber for studenter og lærere ved bibelskolen og ved seminaret. Be om at studentene må bli fylt av Guds kjærlighet og utrustet til å gå videre med evangeliet. Be også om flere studenter fra vår egen samarbeidskirke.

FOTO: ALF KARE EGGEBØ

Gi ordet

«For Guds ord er levende og virkekraftig og skarpere enn noe tveegget sverd. Det trenger igjennom til det kløver sjel og ånd, marg og bein, og dømmer hjertets tanker og planer.» (Heb 4,12)

Det finnes mange måter å se og forstå mer av Guds storhet og allmakt på. Men det finnes bare én vei til frelse. Det er gjennom evangeliet. For evangeliet er Guds ord, Ordet er Jesus, og Jesus er Frelseren.

Noen ganger kan det føles overveldende å tenke at vi små, feilbarlige mennesker skal lede folk til Jesus. Vi føler at vi ikke finner de rette ordene eller klarer å kommunisere godt nok. At vi ikke har de rette svarene, eller

at vi ikke får kristen tro til å virke fristende.

Da er det godt å vite at det viktigste vi gjør, og det eneste vi egentlig trenger å gjøre, er å lede folk til Ordet. Peke på Bibelen, gjøre den tilgjengelig, lese den høyt og gi den i gave. Da har du gitt det viktigste du har. Du har åpnet Ordet, slik at Ånden gjennom det kan gi troens gave.

Narve Jonas Nystøyl

Prosjektene

Vil du støtte arbeidet?

Bli fast giver eller gi en gave på gi.nlm.no

Japan

Kontakt:

Ole Bjarne Tråsdahl
Stedlig representant

japan@nlm.no

Teologisk utdanning

Kr 2,2 mill.

Bibelskole og teologiutdanning

Vest-Japan evangeliske lutherske kirke (VJELK) vil i de kommende år trenge mange nye prester og ledere til å ta over oppgavene etter dem som nå nærmer seg eller har passert pensjonsalder. Her trengs både prester, evangelister og diakoner, i tillegg til et lekfolk som kan ta ansvar for sine lokale menigheter. VJELK har både seminar og bibelskole, og ved å støtte disse institusjonene håper vi i Misjonssambandet at vi kan stå sammen med dem i denne viktige fornyelsen.

Evangelisering

Kr 2,2 mill.

Menighet

Vest-Japan evangeliske lutherske kirkes (VJELK) 41 menigheter er spredt rundt om i alt fra millionbyer til små tettsteder på landsbygda. Menighetene har et stort potensial når det gjelder å nå ut i sine ulike nærmiljø. Gjennom arbeid med søndagsskole, bibelstudium, gudstjenester og utadrettede tiltak får Misjonssambandets utsendinger mange anledninger til å vitne om Jesus for nye bekjentskaper. Som misjonærer har vi også en spesiell mulighet til å stå med kirken i det relasjonsbyggende arbeidet, som også drar nye mennesker til kirken.

Barn og ungdom

Kr 3,2 mill.

Leirarbeid

I mange japanske menigheter er det få kristne barn og ungdommer. Gjennom leirer på Hiruzen Bible Camp og andre steder får de være del av et åndelig og sosialt fellesskap med jevnaldrende kristne.

Ungdomsarbeid

Konformitetspresset blant japanske ungdommer er stort, og ikke alle klarer å leve opp til de forventningene de utsettes for.

Vi ønsker å være nær ungdommene, både med evangeliet om Jesus og med omsorg. Gjennom Compass, samarbeidskirkens sentrale ungdomsarbeid, er våre utsendinger med og etablerer ungdomssamlinger, temakvelder, leirer og andre arrangementer. Mye har pågått online under koronapandemien, og nå blir det viktig å sikre flere fysiske møtepunkter i tiden fremover.

Søndagsskole

Helt siden starten av Misjonssambandets arbeid i Japan for over 70 år siden har det vært viktig å nå barna med evangeliet om Jesus. Flere av våre utsendinger er aktivt med i de lokale menighetenes søndagsskolearbeid, som både ledere og motivatorer for japanske ledere.

Målet er å kunne tilby et trosopplæringstilbud som strekker seg gjennom hele barndommen og ungdommen, slik at de unge kan stå bedre rustet i møte med et sekulært samfunn.

Mediearbeid

Kr 700 000

Digital satsing

Under koronapandemien har viktigheten av å ha gode digitale plattformer for informasjons-spredning og kommunikasjon blitt veldig tydelig for kirkene i Japan. Flere menigheter ønsker derfor å utarbeide mer tjenlige nettsider. I tillegg har flere sett viktigheten av å bruke video som virkemiddel for å nå ut med informasjon. Misjonssambandet har flere utsendinger med relevant kompetanse som vil bistå dem i dette fornyelsesarbeidet.

Mediearbeidet i VJELK har tradisjonelt kretset rundt radiosendinger, og fortsatt rapporterer mediesenteret om verdifulle kontakter gjennom dette arbeidet. Samtidig ønsker de å få mer oppdaterte arbeidsformer, og Misjonssambandet vil bistå i denne prosessen.

Arbeidet på den arabiske halvøy begynte for snart tre år siden. Vi er her som teltmakere og har ulike typer arbeid. Reiseliv, forskning, helse og regnskap er områdene vi jobber i. Gjennom arbeidet får vi mulighet til å bygge relasjoner til lokalbefolkningen. Vi samarbeider også med våre kirkepartnere i Østlige Afrika om denne måten å arbeide på. De har allerede tusenvis av medlemmer som bor og jobber i denne delen av verden, og vi håper at de etter hvert vil se på seg selv som teltmakere.

Midtøsten: Takk og be

- Be for den forfulgte kirken i denne delen av verden.
- Be om at nye arbeidere må bli kalt og at Jesu navn må bli kjent.
- Be om at dører må åpnes og at vi må få meningsfulle relasjoner med naboer og kollegaer.
- Takk for at Gud har gått foran så langt, be om at vi fortsatt må gå i ferdiglagte gjerninger.
- Be om beskyttelse, glede og visdom for alle utsendingene og familiene.

FOTO: PRIVAT

Det å få jobbe som gründer her i Midtøsten gir spennende muligheter og kontakter.

Vi får være med på å utvikle og påvirke reiselivsbransjen med vår lange erfaring som gründerne i denne bransjen, samtidig som vi er tydelige på at vi er kristne.

Skaper kontakter. Vår jobb er å tilrettelegge individuelle turer og gruppeturer for skandinaviske reisebyråer og turoperatører til land i Midtøsten. Vi skaper kontakter med allerede eksisterende reiselivsaktører, hoteller, guider og transportselskaper, som vi ser er de rette for oss.

Tro og verdier. Vi skaper spennende vennskap, vi gir tips og råd om hvordan ting kan forbedres, og vi ønsker å være med på å påvirke reiselivet i regionen. Vårt mål er å innlemme tro og verdier i alle aspekter av virksomheten, inkludert

etisk drift, ansvarlig forretningspraksis og omsorg for samarbeidspartnere og samfunnet.

Respekterer hverandres tro. Vi bor i et land hvor religion er en stor del av hverdagen. Vi kan være åpne om hva vi tror på og snakke om tro i arbeid og hverdag. Vi har fått snakket om vår tro med noen av de menneskene vi samarbeider med. De respekterer vår tro, og vi respekterer deres tro. Vi ber om at Jesus må åpenbare seg for dem i drømmer og syner, slik at de kan få komme til tro på Han som frelser.

For oss var det godt å finne ut at det var behov for vår kompetanse her i Midtøsten. Vi håper og ber om at det er flere som ønsker å flytte hit med sin kompetanse – kombinert med et ønske om å spre evangeliet i Midtøsten.

«Oliver»

Misjonssykehuset: En kristen oase i ørkenen

Det er nå over to år siden vi flyttet til denne delen av verden. Jeg hadde fått meg jobb på et mor/barn-sykehus på den arabiske halvøy. Etter over fem år i Østlige Afrika var vi som familie spente (og litt nervøse) på hvordan Gud ville bruke oss her.

Omveltning. Islam har sitt utspring på den arabiske halvøy. I over 1400 år har denne religionen stått veldig sterkt her. Familier og klaner kan ofte spore familierøttene sine tilbake til Muhammed og hans etterfølgere, noe de er stolte over. Frem til for seksti år siden levde befolkningen her i landet veldig tradisjonelle liv. Det var vanskelige kår. Så ble olje oppdaget på 60-tallet, og dette førte til en voldsom omveltning. Strøm, vann og infrastruktur ble plutselig tilgjengelig for alle. Dette ble sett på som en velsignelse fra

Allah, og religionen fortsetter derfor å være tett linket sammen med den nasjonale identiteten.

Midt i alt dette ligger et misjonssykehus. Dette ble startet før oljen ble oppdaget, på invitasjon fra sheikene i området. Nå, mer enn seksti år senere, eksisterer sykehuset fremdeles. Over 4000 barn ble født her i fjor. Selv om det er utfordringer her, så har Gud holdt sin hånd over sykehuset gjennom alle disse årene.

Bibelvers på veggene. Vi hadde ikke hørt hele historien til sykehuset før vi flyttet hit, og trodde definitivt ikke at et sykehus kunne ha en tydelig kristen profil i et samfunn som dette. Men der tok vi feil. Som lege får jeg hver dag gå inn i et sykehus hvor vi har bibelvers på veggene. Grønne bibler fins nesten overalt, og hvem som helst kan ta med seg en kopi

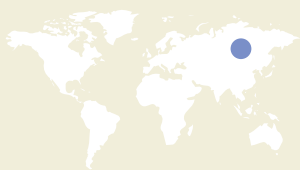
FOTO: PRIVAT

hjem. Pasienter som kommer inn, vet at vi er et kristent sykehus, og det er derfor ikke vanskelig for meg å få lov til å be for dem jeg behandler. Jeg er kanskje en av få kristne de vil møte på sin vandring gjennom livet. Jeg ber ofte om at

Gud må bruke meg til å peke på sin sønn Jesus.

Men vi trenger flere til å være lys og salt her på sykehuset, så be gjerne om at Gud må kalle og utruste flere til tjeneste.

Zarah

Misjonssambandets arbeid i Mongolia har et totalbudsjett på 5,7 millioner kroner.

Norsk Luthersk Misjonssamband har vært til stede i Mongolia siden 1994. Det har skjedd mye på disse årene. Selv om veksten i nye kristne har flatet ut, er de lokale kristne ivrige og brennende. Mongolian Evangelical Lutheran Church (MELC) er en aktiv kirke med flere menigheter i landet, selv om antallet kirkegjengere har gått ned etter pandemien.

Det er dåp med jevne mellomrom blant begge folkegrupper vi jobber blant.

Vi er involvert i hovedsakelig tre prosjekter: et diakoniprojekt drevet av MELC, et Norad-prosjekt "Strengthening Children with Disabilities" og Grandhagen aktivitetspark. Grandhagen aktivitetspark er en åpen park for barn og ungdommer både i Khovd og Ulgii. I tillegg støtter vi ulike former for evangelisering.

Per januar 2024 er vi 13 utsendinger i Mongolia og 11 barn. Vi bor fordelt mellom Khovd og Ulgii. Vi har nasjonalt ansatte fordelt på alle våre tre avdelinger: Khovd, Ulgii og Ulaanbaatar.

«Totalt sett i landet er det antagelig et sted mellom 250–300 kristne i denne folkegruppen.»

FOTO: JAN INGVE BERNSEN

Blir skremt til å si fra seg troen

«Jens» er utsending i Mongolia og har arbeidet blant en unådd folkegruppe i syv år. – Totalt sett i landet er det antagelig et sted mellom 250 og 300 kristne i denne folkegruppen. Det er nok en del flere som har vært kristne, men som dessverre har falt fra igjen, forteller «Jens».

Tekst: Kjetil Espeland

Misjonssambandet i Mongolia jobber primært blant to folkegrupper: mongolene, som er den store majoriteten, og en unådd folkegruppe, hvor flesteparten av dem bor i Vest-Mongolia. Denne folkegruppen har røtter i flere land i Asia.

– I byen jeg bor i er det mellom 30 og 40 kristne fra denne folkegruppa, i tillegg til de mongolske kristne, forteller «Jens»

«Jens» har altså arbeidet blant denne folkegruppen i syv år i en by i Vest-Mongolia, og vi tok en prat med ham for å bli mer kjent med arbeidet han er engasjert i. (Av sikkerhetsmessige grunner kan vi ikke si navnet på byen, og «Jens» er et alias.)

Misjonærer på tur.

FOTO: JAN INGVE BERNSEN

Kopp med melkete.

FOTO: TONNY KRISTIN ESPELAND

«Om en reiser på landsbygda, kan en gå inn i hvilket som helst hus uten å banke på.»

– *Hvordan er en vanlig dag på jobb for deg?*

– En vanlig dag på jobb starter med litt språkstudier på morgenen (red.anm: studier i språket til denne folkegruppen). Så er det forberedelse av bibelgrupper, jeg er med i tre forskjellige. To av kveldene i uka er det bibelgrupper hjemme hos lokale, en kveld hjemme hos meg. Så er det som regel to-tre dager til i uka der de lokale jeg følger tettere opp, kommer hjem til meg.

– *Kan du fortelle litt om hva som kjenner seg denne folkegruppen?*

– Gjestfriheten er helt fantastisk. Om en reiser på landsbygda, kan en gå inn i hvilket som helst hus uten å banke på. En åpner døra og går inn. Så blir en garantert servert te, og ikke sjelden nødet til å vente til kjøttet er ferdig kokt, slik at vi kan spise sammen. Dette gjør at det er veldig lett å få kontakt med folk på et overfladisk plan. Og alle relasjoner og vennskap må jo begynne et sted.

– *Hvordan er situasjonen for de kristne i denne folkegruppa?*

– Det kommer veldig an på hvor i landet de bor. Naturlig nok vil jo kulturen

og religionen bli sterkere, dess flere som er samlet. Mange steder er det ikke så mange konsekvenser, men noen steder vil de sannsynligvis bli utstøtt fra familien sin, den eneste sosiale tryggheten de har, om de blir kristne. Andre har for eksempel fått sprengt deler av huset sitt, blitt banket opp eller blitt kjørt ned av ruspåvirkede slektninger, fordi de ønsker å være kristne. Trenden i det siste har vært mindre åpen forfølgelse, men det er nå slik at de lokale religiøse lederne stadig kommer på besøk og skremmer dem til å si fra seg troen sin.

– *Hvilke utfordringer møter man når man deler evangeliet med denne folkegruppen?*

– De er svært bundne av kulturen og tradisjonene sine. Og når tradisjonene tilsier at de allerede har en tro, er det ikke lett å ta steget for å tro på Jesus, selv om de ønsker. Til tross for at de er veldig gjestfrie, tar det veldig lang tid å virkelig komme innpå dem og kunne snakke om noe mer enn vær og vind.

– *Kan du fortelle litt om det store bildet i arbeidet blant denne folkegruppen?*

– Misjonssambandet arbeider blant

dette folkeslaget hovedsakelig ved å gi noen få personer grundig opplæring. Meningen er at de skal kunne føre arbeidet videre hvis misjonærene til Misjonssambandet blir kastet ut eller må flytte av andre grunner. Det er ikke veldig mange som arbeider blant denne folkegruppen, så vi samarbeider mer eller mindre offisielt med folk fra andre organisasjoner, for å dele evangeliet med akkurat denne gruppen. Vi er med og støtter et bibelkurs på deres språk, som blir organisert av folk gjennom samarbeidskirken vår. Vi støtter en evangelist, vi samarbeider om gudstjenester i en by, og så arrangerer vi sommerleirer for barn sammen med andre misjonsorganisasjoner. Det er få av landene til denne folkegruppen som har religionsfrihet, men det har Mongolia. Så det er en drøm for flere av oss som arbeider blant folkegruppen, at det kan bli en kristen base i Mongolia, som kan ta imot representanter fra folkegruppen og undervise i Bibelen og kristen tro, før de kan reise tilbake til sine hjemland for å gå videre med ordet om Jesus der.

I kø for å leke

– Etter at isbanen kom til Khovd, er vinteren blitt min ynglingsårstid, fortalte en ung kvinne. Å arbeide i Grandhagen aktivitetspark i Khovd er et privilegium. Det å få være sammen med barn og ungdom, leke med dem og se dem leke og utfolde seg sammen i trygge omgivelser, er stort å være med på. I parken er det mulighet for mange helårsaktiviteter som fotball, volleyball, bordtennis, lekeapparater, sjakk mm.

Køkultur. Høydepunktet for mange er nok likevel skøytesesongen som starter opp i desember. Da blir det liv i leiren og køkulturen blir satt på prøve. Tilbudet om gratis skøytetid og hockeystreninger er svært kjærkomment om vinteren. Mange uttrykker stor takknemlighet for dette arbeidet.

Gode menneskemøter. Hvorfor driver Misjonssambandet aktivitetsparker i Mongolia? Gjennom aktivitetsparken i Khovd,

GAP om vinteren – Et oversiktobilde over aktivitetsparken fra februar 2023.

FOFO: TONNY KRISTIN ESPELAND

og i den nyoppstartede i Ulgii, får vi muligheten til å bli kjent med familier, barn og unge på tvers av folkegrupper, samfunnsklasser og trosretninger. I Mongolia har vi som utlendinger ikke lov til å forkynne for barn under 18 år uten foresattes samtykke. Heldigvis finnes det flere måter å forkynne evangeliet på enn bare gjennom ord. I møte med trygge voksne, trygge

omgivelser og nestekjærlighet, kan vi vise at vi ønsker folket her vel. Gjennom arbeidet med aktivitetsparkene ønsker vi også å inkludere de lokale kristne, og slik bygge en bro mellom dem og folket her.

Vi ber Gud om gode menneskemøter med gode samtaler og om en åndelig vekelse i byene vi bor og har arbeid i.

Leif Ofte Leland

FOTO: RITA JONASMO

Kurser unge familier i gode relasjoner

Hvordan kan vi på en konkret måte vise Jesu kjærlighet til lokalsamfunnet der vi lever? I flere år har Misjonssambandet i Mongolia støttet sosialprosjekter i vår samarbeidskirke MELC (Mongolian Evangelical Lutheran Church). I år er tredje prosjekt på rad godt i gang. Dette kalles SYFR (Strengthening Young Families' Relationship). Målet for prosjektet er at «Unge familier vil være i stand til

å blomstre i deres familieforhold med Guds hjelp».

Basert på bibelske prinsipper. MELC ønsker å bygge opp kompetanse i å kurse familier for Kristus gjennom SYFR. Syv ganger i året møtes alle deltakerne til workshops. Resten av tiden skjer undervisning og bønnemøter online, fordi MELC har kirker fordelt med over

1500 kilometers avstand. All treningen er både svært profesjonell og basert på bibelske prinsipper, da ønsket er en langvarig effekt hos de unge familiene. Dette oppnås kun ved en hjerteendring gjennom Guds nåde. Ønsket er at familiene blir i stand til å håndtere konflikter, livets problemer og treffe rette beslutninger.

Ringvirkninger. Erfaring fra de forrige prosjektene viser at å satse på å bygge gode relasjoner innenfor familien ofte gir ringvirkninger utenfor selve familien også. Selv om MELC har opp mot 40 unge familier (foreldre under 35 år), er det ikke «bare» disse vi ønsker å lære opp i familieliv i et kristent perspektiv. Ønsket er at disse familiene også kan bruke dette til å veilede andre familier som ikke går i kirken.

SYFR ønsker å se endringer i oppdragelse og foreldreadferd gjennom Jesu kjærlighet i praksis. «Vi elsker fordi han elsket oss først.» 1. Joh 4,19

Maiken Hadberg

Mongolia: Takk og be

- Takk for at vi fremdeles kan ha arbeid i Mongolia, og be om fortsatt god inngang i landet og blant folket.

- Takk for de nye utsendingene som flyttet hit i fjor – og be for oss alle her ute om beskyttelse mot sykdom, skader og ulykker.

- Be om at Gud fortsetter å kalle nye til tjeneste i Mongolia.

- Takk for at det har blitt stadig flere kristne i Mongolia, og be om vekkelse. Be spesielt for den unådde folkegruppen i Vest-Mongolia, at slektenes overhoder må ta imot Jesus.

- Takk for alle barn og ungdommer som kommer i Grandhagen aktivitetspark, be om at Jesus må møte disse barna og ungdommene.

- Takk for alle gode lokalt ansatte og medarbeidere, be for dem og deres familier.

- Takk og be for samarbeidskirken vår Mongolian Evangelical Lutheran Church. Be for de lokale kristne og oss som utsendinger, at vi alle må være lys for Jesus i hverdagen.

- Be om at landets ledelse må anerkjenne religionsfriheten, og at kristendommen må ha en tydelig plass i landet fremover.

- Be for evangeliseringsarbeidet blant begge folkegruppene.

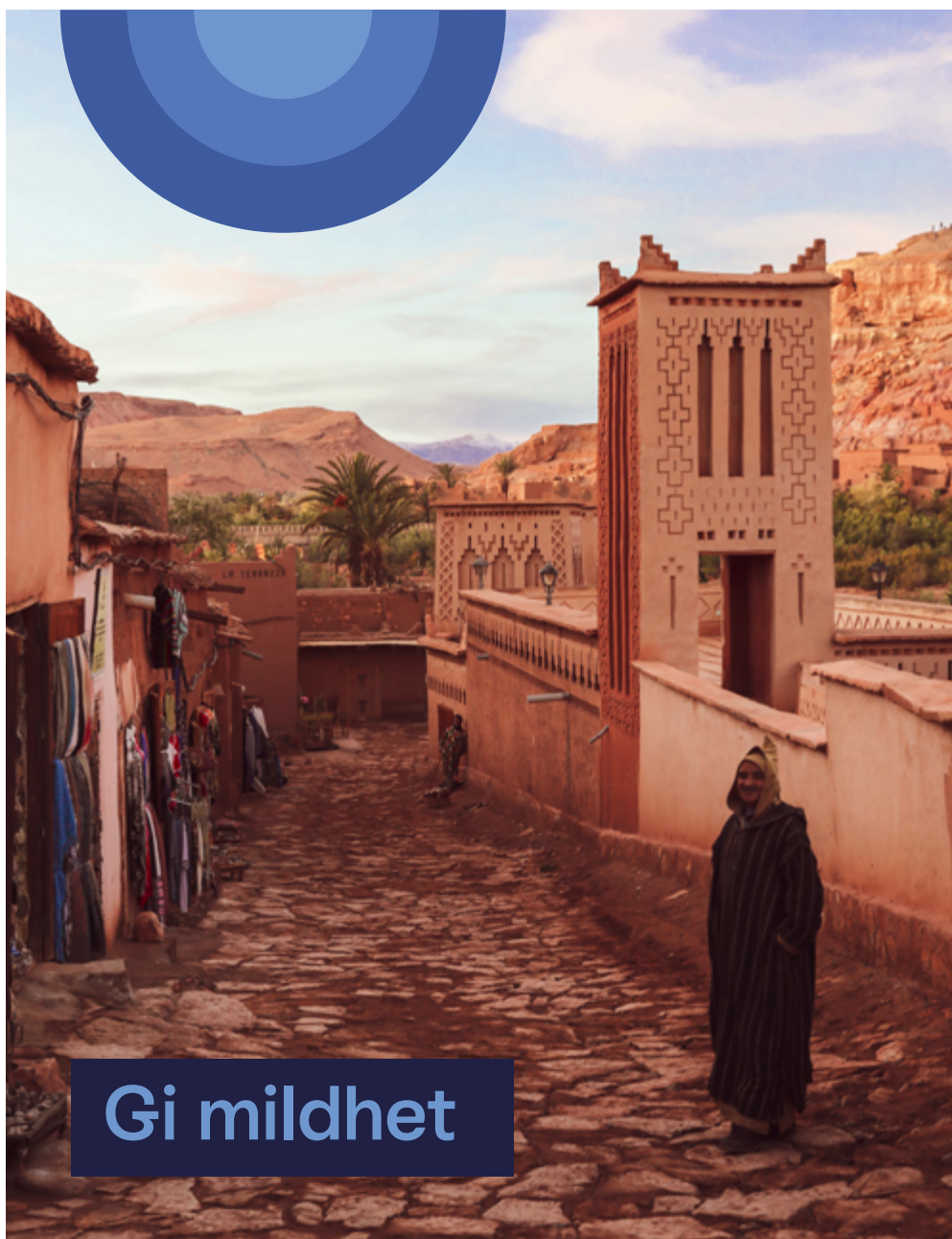

FOTO: UNSPLASH

Gi mildhet

«Forstand gjør mennesket sen til vrede, det setter sin ære i å bære over med feiltrinn.» (Ordsp 19,11)

Vi gjør alle feil, vi er alle mangelfulle. Vi er mennesker. Vi trår feil, vi trækker over, og vi trækker andre på tærne. Jo bedre vi kjenner oss selv, jo mer ser vi at vi er avhengige av at andre bærer over med oss – gir oss rom til å trække feil og bli møtt med tålmodighet og mildhet.

Og jo mer vi kjenner Gud, jo mer

ser vi hvor ufattelig stort det er at han, den eneste som aldri trækker feil, bærer over med våre feiltrinn.

Sann visdom er å søke visdommens kilde, sann forstand er å søke å bli mer lik ham. Gud bærer over med deg. Bærer du over med andre?

Narve Jonas Nystøyl

Prosjektene

Vil du støtte arbeidet?

Bli fast giver eller gi en gave på gi.nlm.no

Mongolia

Kontakt:

Rita Jonasmo

Stedlig representant

nlmmongolia@nlm.no

Teologisk utdanning

Kr 800 000

Bibelskole og teologiutdanning

Den relativt unge kirken i Mongolia har stort behov for kristne ledere, og Misjonssambandet støtter derfor teologisk utdanning i Mongolia. Vi støtter både UBTC (Union Bible Theological College) og MELC (Mongolian Evangelical Lutheran Church) sine høyskoler. Disse bidrar begge til å utdanne en ny generasjon kirkeledere.

Evangelisering

Kr 1,1 mill.

Lokal misjon

En relativt liten del av det mongolske folket kaller seg kristne. Forholdsvis få kirker er etablert i landet, og de som eksisterer er små. Misjonssambandet ønsker å nå andre folkegrupper i landet med evangeliet, og noen av våre utsendinger er med i dette arbeidet. Målet er å nå enda lenger ut med Guds ord i Mongolia. Som et ledd i å spre budskapet om Jesus, støtter Misjonssambandet arbeidet med oversettelse og utgivelse av god kristen litteratur. Det gjelder blant annet andaktsbøker og fagbøker til bibelskolene.

Utrustning av kristne ledere

Vår samarbeidskirke (MELC) jobber blant en unådd folkegruppe i Vest-Mongolia. Målet er å utruste noen av de lokale kristne til å bli fremtidige kirkeledere. Enkelte av våre misjonærer har jevnlig kontakt med lokale kristne i den

unådde folkegruppen, for å støtte og veilede i arbeidet. Misjonssambandet satser på å bygge opp relasjoner med lokale kristne og lære dem mer om den kristne tro gjennom bibelopplæring. Målet er at de lokale kristne blir godt tatt vare på, så de selv kan gå videre ut med evangeliet.

Barn og ungdom

Kr 2,5 mill.

Grandhagen aktivitetspark

Mange barn og ungdommer i Vest-Mongolia har lite å finne på i fritiden, særlig om vinteren. Misjonssambandet startet i fjor et tiårig prosjekt: Grandhagen aktivitetspark for barn og ungdom. Nå har vi parker både i Khovd og Ulgii. Parkene er et aktivitetstilbud for barn og ungdom, og vi ønsker at de skal få økt livsglede gjennom idrett og kreative tiltak. På sikt er målet også å fremme og styrke frivillighetstankegangen blant deltakerne og lokale ledere. Vi håper at disse parkene kan bli et møtepunkt mellom lokale kristne og barn og ungdom. Siden vinteren er lang og kald i Mongolia, gir dette også barn og ungdom noe meningsfullt og trygt å holde på med gjennom lange vinterdager.

Samfunnsutvikling

Kr 1,3 mill.

Deler av arbeidet er Norad-støttet.

Barns rettigheter

Barn med funksjonsnedsettelse er en av de aller mest utsatte

gruppene i samfunnet. De blir ofte isolert, og omsorgsbyrden er gjerne så stor at en av foreldrene må være hjemme. Det kan føre til at familier blir ført ut i fattigdom. De færreste går på skole, og lovene og systemene som ivaretar disse barna, har liten praktisk betydning.

Prosjektet "Strengthening Children with Disabilities" (SCD) i Khovd og Bayan-Ulgii holder på ut 2024. Det skal søkes om ny prosjektfase fra 2025. Målet for prosjektet er å bidra til at livsbetingelsene for barn med funksjonsnedsettelse og familiene deres blir forbedret, og at deres rettigheter blir respektert og beskyttet. Alt dette ønsker vi skal være i samfunnet, også etter at prosjektet er slutt.

Livsvilkår

Stor arbeidsledighet, blant annet i hovedstaden Ulaanbaatar, gjør at en del sliter med økonomien eller har rusmisbrukere i familien. Med økonomisk hjelp og støtte fra Misjonssambandet driver samarbeidskirken vår (MELC) den diakonale organisasjonen «Foundation for Family Development and Education». Organisasjonen tilbyr kurs og personlig rådgivning til unge fra 13 til 30 år ved en yrkesskole og ved familiesentre i en av bydelene i Ulaanbaatar. De unge blir også invitert til arrangementer i kirken og får på den måten høre det kristne budskapet. Kirka har også et diakoniprojekt (SYFR) som veileder par og familier, veiledningen er basert på bibelske prinsipper.

Misjonssambandets arbeid i Nord-Afrika har et totalbudsjett på 4,2 millioner kroner.

Nord-Afrika består av Marokko, Algerie, Tunisia, Libya, Egypt og Sudan. Det er en stor og variert region med flotte fjell i vest, fruktbare områder med oliventrær, Sahara i sør og en lang kystlinje langs Middelhavet.

Det er en region med mye historie. Området var en del av Fønikia i oldtiden. Senere var det en del av det romerske riket, før regionen ble gjenstand for flere arabiske invasjoner og en stadig sterkere islamsk påvirkning. Landene i regionen har i nyere tid vært kolonisert av Frankrike, Italia og Spania. Den arabiske våren i 2011 hadde sitt utspring i regionen.

Det er under 0,1 % kristne i regionen. Det finnes flere huskirker. Noen hemmelige, andre registrerte. Noen fungerer godt, andre preges av konflikt og umodenhet. Det er få internasjonale arbeidere i landene, likevel arbeider Gud, og stadig flere får møte Jesus. Forkynnelse via media spiller en stor rolle.

«Hver lørdag møtes menigheten, og den består av fem trofaste personer. I tillegg kommer det noen andre innom av og til.»

ILL.FOTO: UNSPLASH

Taxisjåfør på dagtid og pastor på fritida

Klokken tre sa han at det kunne passe å møtes for en prat. Da kunne han ta seg en times tid fri fra jobben. Det er første gang jeg snakker skikkelig med «Abdel el Messih». Jeg har tidligere kun hilst på ham i kirka, men har hørt mye om ham fra kollegaer. Han er en av få i dette landet som har vokst opp med å vite hvem Jesus er.

Tekst: «Mona»

Jeg ba ham om å gi en kort presentasjon av seg selv.

– Jeg heter «Abdel el Messih», gift med «Amina», og vi har tre barn som begynner å bli voksne. Jeg er kristen og jobber som taxisjåfør her i storbyen «Safir», og så er jeg lederen i den arabiske menigheten.

Kan du fortelle om hvordan en vanlig hverdag ser ut for deg?

Dagen min starter med bønn før jobbdagen begynner. Det er viktig å alltid legge den i Guds hender. Jeg jobber som

«Abdel el Messih» ble kjent med Jesus gjennom ei tante som tok han med i kirken.

FOTO: PRIVAT

«Abdel el Messih» leder en menighet med fem trofaste personer.

FOTO: PRIVAT

taxisjåfør og bruker egen bil når jeg kjører. Jeg er ikke ansatt i et større selskap. Da er jeg på en måte litt mer fri til å fordele tiden slik jeg ser den mest produktiv, og må heller ikke forholde meg til en sjef. Jeg kjører rundt med kunder til nærmere syv på kvelden, men pleier å ta meg en lunsj-pause midt på dagen.

I tillegg til å være taxisjåfør er du også pastor, hvordan får du tid til dette?

Jeg har tid til å lese i Bibelen på kveldstid. På lørdagene har jeg fri fra å kjøre taxi, og da jobber jeg som pastor. Hver lørdag møtes menigheten, og den består av fem trofaste personer. I tillegg kommer det noen andre innom av og til.

Når og hvordan ble du kristen?

Vi hadde en tante som bodde sammen med oss da jeg var liten. Hun var kristen, så jeg har kjent til Jesus helt siden jeg var liten guttunge. Jeg fikk være med henne på møter og i kirka. Jeg ble ikke døpt før jeg var 16 år. Jeg har vært med i tre forskjellige kristne grupper i den evangeliske kirka, som av ulike årsaker har blitt

spredt. Så hadde jeg litt pause fra den og gikk i den katolske kirka. Der fant jeg ut at jeg ikke kunne sitte på bakerste rad, høre på talen og så bare gå igjen. Noe manglet. Så jeg gikk tilbake til den evangeliske kirka og spurte om det gikk an å starte en bibelstudiegruppe for å studere Ordet.

Har det vært noen reaksjoner i familien eller andre steder på at du er kristen?

De aller fleste vet at jeg tror på Jesus. Kona mi var ikke kristen da vi giftet oss, men hun har nevnt at det alltid var en ro i huset mitt, og spurte om Bibelen som hun fant hjemme hos meg. Etter et år ønsket hun å dele min tro.

Svogeren min sa alltid at han skulle konfrontere meg om kristendommen, men det ble det aldri noe av. Men i løpet av de siste minuttene av livet hans, spurte han kona mi om hun kunne be for ham.

Vet du om noen andre kristne utenom de som går i kirka?

Ja, det gjør jeg. Teller vi med helt ut til kommunegrensa, er vi vel rundt 100 troende. Men i kirka er det fem trofaste

som møtes nesten hver lørdag, i tillegg til noen som er med av og til. Det er dessverre mange som har sluttet å gå i kirka på grunn av uenigheter, og som har blitt skadet av menigheten. Noen tør ikke å gå på grunn av sikkerhet, eller har kanskje ikke muligheten til å komme fordi de er gift med en muslim.

Har det skjedd noen utvikling i menigheten i det siste?

Ja! De har alle sammen vokst mye i troen sin, enkelte mer enn andre. I det siste har de kommet frem til at de bør samle inn penger hver gang vi møtes. Pengene kan vi bruke til å hjelpe noen som trenger det, eller til å arrangere en samling.

Har du noen favorittbibelvers?

Jeg er veldig glad i misjonsbefalingen. Vi er ikke alene.

Samtalen avsluttes med at jeg spør om det er noe vi skal være med og be for, og han svarer: – Vær med og be for de som går i kirka. De har mange vanskeligheter og problemer.

- Det starter med meg selv

- Det er flere ting som har berørt meg, forteller en kvinne på kurset. - Spesielt det med å endre hvordan man setter merkelapper og generaliserer barn ut ifra adferden deres.

Vi har hatt kurshelg som handler blant annet om barns utvikling og deres behov for å bli sett. Mot slutten av kurshelgen ber kursholder hver deltaker dele en utfordring og en ting de har lært i løpet av helgen.

Spente. Vi har hatt tre dager med undervisning, gruppediskusjoner og fellesskap, og vi som arrangerer kurset er svært spente på å høre fra deltakerne. Hvordan har budskapet blitt tatt imot? Passer denne måten å tenke på inn i kulturen? Kursdeltakerne er en blandet gjeng rekruttert fra hele landet. En miks av kvinner og menn, men flest kvinner. Flere av kvinnene er konservativt kledd med hodeplagg

og lange kjoler med lange ermer, andre er mindre konservativt kledd med løst hår, bluse og bukse.

Endre merkelapper. En av utfordringene deltakerne har fått, er å bytte ut de negative merkelappene med positive egenskaper for å forsøke å endre hvordan vi ser barnet. Slik kan et *bråkete barn* bli til et *barn med mye energi og mange gode idéer*. Kvinnen fortsetter: - En av de største utfordringene jeg sitter igjen med, er at jeg må endre mine egne holdninger. Det starter med meg selv. Vi puster lettet ut. Budskapet har nådd fram, og deltakerne har klart å speile innholdet i sin egen kultur. Nå kommer neste skritt: implementering. Målet er å kunne hjelpe familier og institusjoner i et helt land. Skritt for skritt, med Guds hjelp.

«Liv»

FOTO: PRIVAT

FAKTA: Et av prosjektene i Nord-Afrika er å innføre et familie- og omsorgsgiverprogram. Her lærer deltakerne blant annet om barns utvikling, deres behov for å bli sett og anerkjent av voksne, og tips til ulike kommunikasjonsmetoder. De lærer slik hvordan man kan tenke om, og kommunisere med, barn for å skape en god relasjon mellom barn og voksne.

FOTO: PRIVAT

En søndag for litt siden var vi med på en viktig markering i kirka her i byen. Denne søndagen var det ettårsmarkering av den første gruppa med deltakere på teltmakerkurset, som en av våre utsendinger har vært med å utvikle. De fleste av deltagerne er studenter fra andre afrikanske land. To av deltakerne er lokale nord-afrikanere.

Unik mulighet. Målet med kurset er at deltakerne får opplæring i hvordan de kan være vitner midt i det livet de lever nå. Derfor er både kunnskap, kjennskap og praksis viktig. Vi tenker at disse studentene har en unik mulighet til å nå ut til sine medstudenter. Ved å utruste kristne søsken som bor her, kan vi nå ut til enda flere. Og de kan nå ut til en gruppe som det er vanskelig for oss å nå ut til på en naturlig måte.

Her og nå. Et av de første spørsmålene deltakerne fikk på kurset var: «Hva er yrket ditt?» For de fleste av deltakerne var svaret «student». Og derfor er de teltmakere som studenter. Det er ikke noe som starter når de er ferdig utdanna, men det handler om her og nå. Mange av studentene vil en dag reise tilbake til sine hjemland, noen vil reise til andre land og noen vil bli værende her. Håpet er at de vil være utrusta til tjeneste der de er og nå enda lenger ut enn det vi kan.

Denne søndagen ble de markert i kirka og ble tiltalt som ambassadører. Studenter fra mange land, og to lokale, ble bedt for og sendt ut. Sendt ut som ambassadører for kongeriket. Ikke så langt akkurat nå, men ut i livet og den hverdagen de lever her og nå.

«Line»

Nord-Afrika: Takk og be

- Be om at de nye kristne må få bli godt integrert i den lokale kirka, og be for samhold og forsoning blant de kristne i landet.
- Be for den lokale kirken i «Safir», be om at den må få vokse både i kvalitet og kvantitet.
- Be for de «ensomme» kristne sør i landet, og da særlig i «Marble» - be om styrke og om flere som kommer til.
- Be for byen «Keshi» og for den ene kristne i byen. Be om at de gode nyhetene må få nå ut til denne regionen.
- Be for de mange byene og fylkene hvor det ikke bor en eneste kristen – be om at noen må få kall til å være lys og salt der.
- Be for teltmakerklassen som har startet i «Safir» og for dem som deltar der – at Gud må få jobbe med dem og lede dem dit han vil ha dem.
- Be for alle migrantene som oppholder seg i landet.

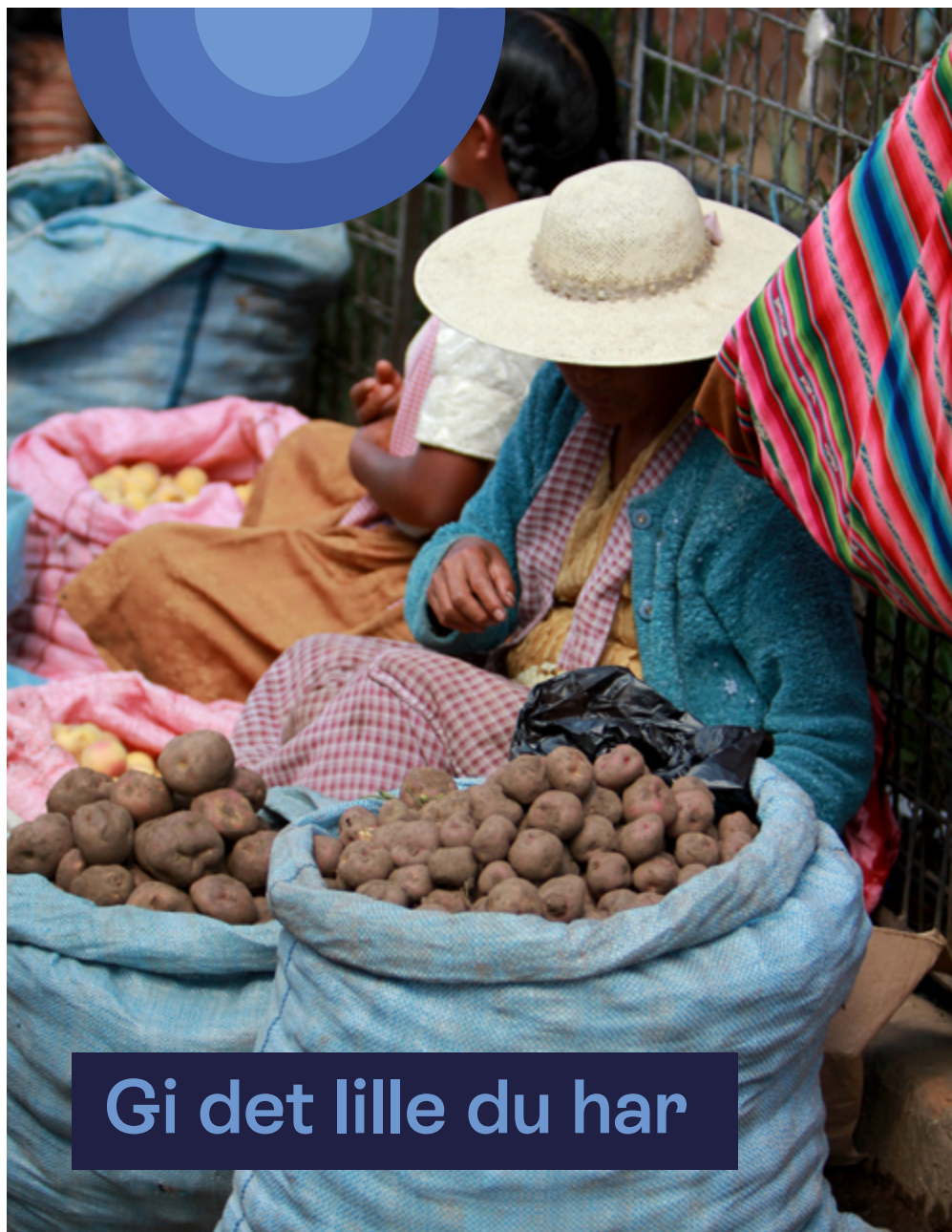

FOTO: ESPEN OTTOSSEN

Gi det lille du har

*«Da kalte han disiplene til seg og sa: 'Sannelig, jeg sier dere: Denne fattige enken har gitt mer enn noen av de andre som la pengene i tempelkisten. For de ga alle av sin overflod, men hun ga av sin fattigdom alt hun eide, alt hun hadde å leve av.'»
(Mark 12,43-44)*

Å gi handler ikke om mengde. Verdien av det du gir, enten det er penger, tid, oppmerksomhet, trøst eller en hjelpende hånd, måles ikke i kroner, timer, vekt eller svette – det måles i hjerte. I villighet, i ærlighet og oppriktighet. Det måles i prioriteringer.

Ekte rikdom handler ikke om å ha mye å gi – men om å ha rom i hjertet til å gi av det lille en har. Fordi hjertet er fylt av den største gaven. Det er ekte frihet – og da er man virkelig rik.

Narve Jonas Nystøyl

Prosjektene

Vil du støtte arbeidet?

Bli fast giver eller gi en gave på gi.nlm.no

Nord-Afrika

Kontakt:

Berit Arner Ådnanes
Regionleder

badnanes@nlm.no

Evangeliserende arbeid

Kr 800 000

Utdanning av teltmakere

Det er mange studenter fra det fransktalende Afrika i landet. Mange av dem er kristne. Det er registrert en offisiell kirke i landet hvor disse, og andre utlendinger, kan samles for å praktisere sin religion. Dette er toppstudenter med stipender fra sine respektive land. De fleste av disse studentene vil returnere til sine hjemland etter endte studier for å ta seg arbeid, men mange vil også ta seg arbeid i hele Nord-Afrika. I byen hvor brorparten av våre utsendinger bor, samarbeider våre utsendinger tett med den lokale menigheten. Et av prosjektene vi driver sammen er å utdanne teltmakere blant disse studentene. Slik hjelper vi disse studentene til å kunne være vitner i den hverdagen de lever, nå som studenter og i fremtiden som teltmakere – både Nord-Afrika, Elfenbenskysten, Mali, Senegal og mange andre fransktalende land i vest- og sentral-Afrika.

Oppfølging av mediekontakter

Våre utsendinger samarbeider med en nettside som henvender seg til det landet i Nord-Afrika hvor utsendingene våre bor. Dette er en nettside med kristent innhold. Fra denne nettsiden er det mulig å klikke seg videre til en Facebook-chat. Når en kontakt viser interesse og oppriktighet, får de tilbud om å møte en kristen. Navn og telefonnumre blir deretter delt med en koordinator bosatt i hovedstaden som fordeleler og videreformidler kontaktene alt etter hvor i landet de bor. Når vi mottar et navn, tar vi kontakt og avtaler tid og sted for et møte. Utsendingene møter aldri kontakten alene (av sikkerhetsgrunner), og fortrinnsvis tar de med seg en lokal troende for å sikre tilknytning til den allerede eksisterende kirken og med det formål å trene lokale troende i å dele sin tro.

Menighetsbygging og lederutvikling

Samarbeidet utsendingene har med

både den lokale arabiske kirken og den fransktalende kirken er viktig for å modellere kirkens universalitet. For å vise at vi er en enhet som troende kristne, på tvers av etnisitet og språk. Derfor er det nødvendig for utsendingene våre å være ofte til stede under møter og gudstjenester i både den fransktalende menigheten, så vel som å støtte opp om den lokale, arabiske menigheten og dens ledere. I den arabiske menigheten er de godt i gang med å ha flotte bibelstudiesesjoner ledet av en lokal pastor, med en bibeltekst eller et tema som grunnlag for samtaler og diskusjoner, samt noen spørsmål planlagt av pastoren. Våre utsendinger er til stede både i forberedelse og i selve gudstjenesten for å bistå med både kunnskap og utførelse. Dette gjør vi på en måte som ikke er dikterende, men ved å være til stede og bistå med hjelp eller tips når og om det trengs.

Kristent fagpersonell

Kr 800 000

Relasjonsbygging og tilstedeværelse

I Nord-Afrika er det ikke tillatt med tradisjonell misjonsvirksomhet. Misjonssambandet støtter fagfolk som har langtidstjeneste i Nord-Afrika. Gjennom å være vitner i hverdagen er de lys og salt der Gud har satt dem, enten det er som bistandsarbeidere, studenter, ansatte i bedrifter eller gründere. Utsendingene ønsker å være synlige og integrerte i miljøet hvor de bor. Det betyr blant annet relasjonsbygging. De bruker tid på venner og bekjente og bygger relasjoner med dem, både fordi gode vennskap har en egenverdi, og fordi det gir muligheter til å dele evangeliet.

Samfunnsutvikling

Kr 2 mill.

Livsvilkår

Prosjektet *Use Your Talents* (UYT) har vært en del av vårt arbeid i 1,5

år. Det er fortsatt i oppstartsfasen. Det har blitt gjennomført fem kurs i ulike settinger, hovedsakelig knyttet til lokale troende. På grunn av utskiftninger i staben på feltet har prosjektet enda ikke blitt ordentlig etablert. Målet det neste året er å få etablert UYT i Nord-Afrika, med ønske om å forankre det i en lokal prosjektgruppe med medlemmer fra ulike organisasjoner i landet. Vi ønsker å gjennomføre treninger i ulike grupper og samfunnslag. Infohefte er i prosess med å bli oversatt til arabisk.

Foreldreveiledning

Foreldreveiledningsprosjektet i Nord-Afrika har vært planlagt i 2 år og er nå i gang. Prosjektet innebærer å trene profesjonelle omsorgsgivere (folk som jobber med barn) til å drive foreldreveiledningsgrupper. Sammen med vår lokale partner har vi samlinger med deltakere fra forskjellige institusjoner rundt i landet. Programmet har søkelys på det positive synet på barnet, viktigheten av en god relasjon til foreldrene/omsorgsgiver og å styrke foreldrenes/omsorgsgivers tro på egen mestring og kompetanse. Målet er best mulig vilkår for barns utvikling gjennom at foreldrene får økt omsorgskompetanse og blir bevisstgjort på sin sentrale rolle i utviklingen til et barn. Vi er i gang med første runde med trening av veiledere og ønsker at dette skal bidra til bedre kår for barn og ungdom i Nord-Afrika. Vi ønsker gjennom samarbeidet med vår lokale partner at de skal settes i stand til å drive med dette også i fremtiden.

Barn med funksjonsnedsettelse (pilotprosjekt)

Blant verdens fattigste individer lider så mye som en av fem av en eller annen form for funksjonsnedsettelse. Funksjonsnedsettelse er både en medvirkende årsak til og et resultat av fattigdom. Historisk sett har internasjonale beslutningstakere ikke anerkjent eller gitt dette problemet den oppmerksomheten det fortjener når de fremmer global utvikling.

Dette har vært medvirkende til valget om å starte et prosjekt til

fordel for nettopp denne målgruppen. I deler av Nord-Afrika eksisterer fortsatt fordommer som at funksjonsnedsettelse er en straff fra Gud.

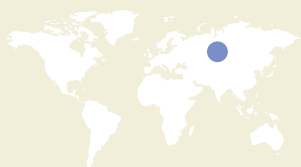
Vårt prosjekt tar for seg både de åpenbare symptomene på fattigdom som mennesker med funksjonsnedsettelse og deres familier opplever, så vel som deres mindre åpenbare åndelige røtter. Gjennom opplæring, støtte og nettverksmuligheter for barn med nedsatt funksjonsevne og deres foreldre/omsorgspersoner, håper vi å endre den skadelige oppfatningen som eksisterer i samfunnet, og legge til rette for at de får muligheten til et godt liv med muligheter, respekt, rettigheter og verdighet.

Klima, miljø og bærekraftig matproduksjon

Vann er en stor mangelvare i landet, særlig i sør. Vi ønsker derfor å bidra til at matproduksjon kan skje med så lite vannforbruk og karbonavtrykk som mulig. I de senere årene har det blitt utviklet et matproduksjonssystem som kobler akvakultur (oppdrett av akvatiske dyr som fisk, kreps, snegler eller reker i tanke) med hydroponikk (dyrking av planter i vann), hvor det næringsrike akvakulturvannet mates til hydroponisk dyrkede planter. Denne typen produksjon har blitt testet ut i landet og kan melde om et vannforbruk på bare 5 % av eksisterende landbruk.

Vi ønsker å sette i gang et pilotprosjekt hvor vi i samarbeid med flere andre lokale organisasjoner, og vi har fått bruke et større område midt i sentrum av en stor by med flere enn 30 statlige skoler og enda flere private. Mange har slektninger på landsbygda som hovedsakelig driver med jordbruk. Vi vil tilby disse opplæring og kunnskap om disse systemene.

Tanken er å kunne dra på erfaringene i fra dette pilotprosjektet til å rulle ut et større prosjekt senere i de mest ørkenutsatte områdene i sør.

Misjonssambandets arbeid i Sentral-Asia har et totalbudsjett på 4,85 millioner kroner.

Befolkningen er kjent for sin gjestfrihet, men samtidig er samfunnet preget av mye kontroll og begrensninger.

Det er en muslimsk oppvåkning i Sentral Asia, der religion blir mer offentlig i samfunnet. Det viktigste for Misjonssambandet i Sentral-Asia er å ha en tilstedeværelse i et samfunn hvor hverdagen for mange kristne er preget av forfølgelse. I tillegg støtter vi ulike prosjekter i samarbeid med lokale kristne.

Selv om de kristne i Sentral-Asia møter mange vanskeligheter, skjer det mye positivt. Vi får dele liv og tro med lokale vi blir kjent med, mange med en muslimsk tradisjon. Folk kommer til tro, og de lokale kristne er svært opptatt av misjon. Vi har mye å lære av dem, og vi ber om å få være til støtte for enkeltmennesker vi kommer i kontakt med.

«Drømmen vår er at de kristne fellesskapene våre skal vokse, så vi kan sende arbeidere også til naboregionene.»

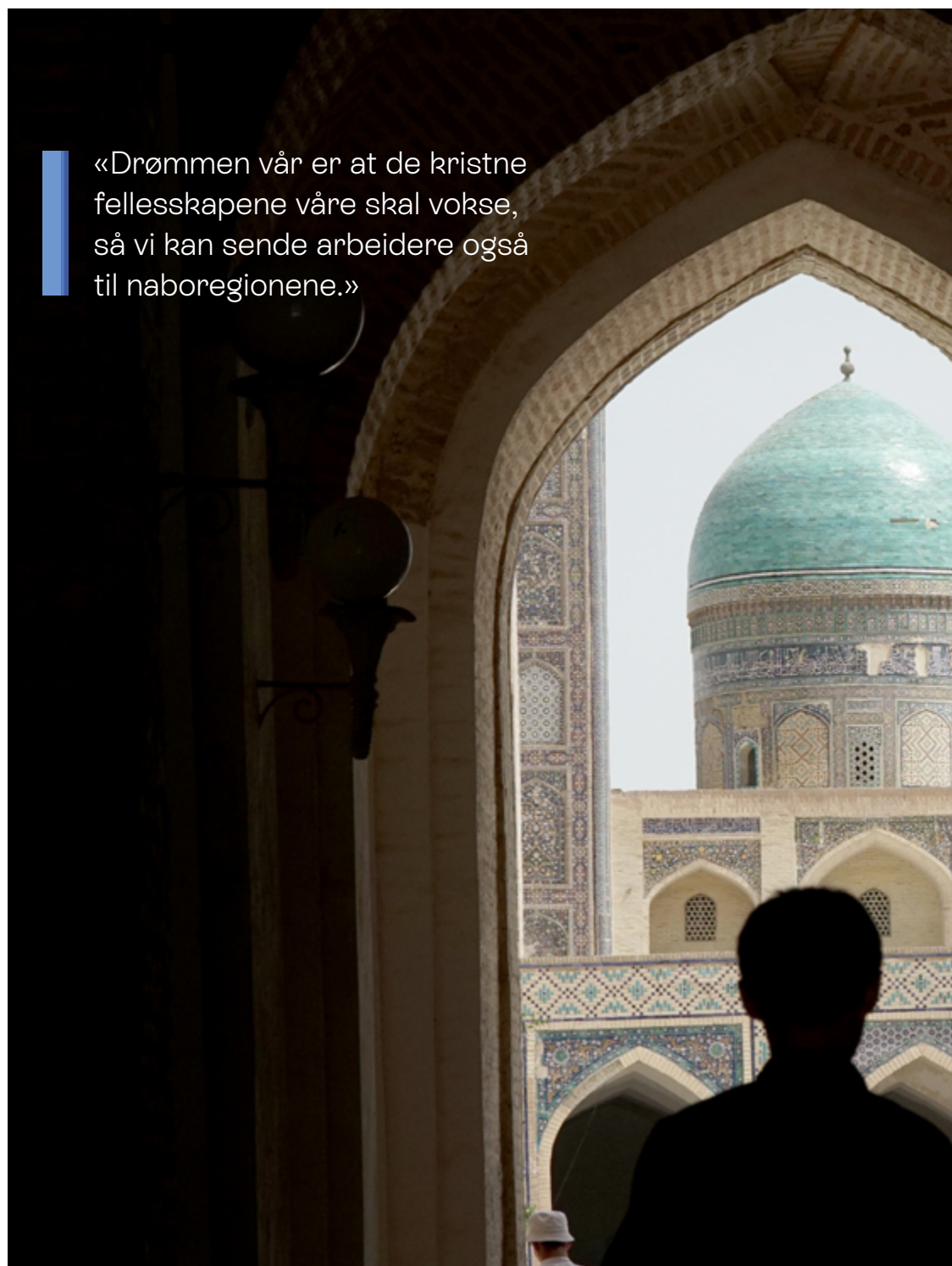

FOTO: PRIVAT

Lærere å lede med tjenersinn

De kristne fellesskapene i Sentral-Asia er små, og mange har bare nylig begynt på trosreisen. Likevel drømmer de allerede om å nå lenger ut med evangeliet. Men da trengs det kloke og tjenende ledere som er utrustet til oppgavene.

Tekst: «Oyvind»

«Drømmen vår er at de kristne fellesskapene våre skal vokse, så vi kan sende arbeidere også til naboregionene.»

Vi samarbeider med et nettverk av kristne ledere i Sentral-Asia. På starten av fjoråret hadde vi en samling hvor de delte visjonen sin for de neste fem årene. For en fantastisk og dristig visjon! De ønsker å starte kristne felles-

skap i nye områder – og etter hvert også i nabolandene. Det er stort. Samtidig vet de også at det ikke kan skje uten at nye ledere kommer til og blir utrustet til tjenesten.

Utfordrende. Lederutvikling er krevende i denne settingen. Mange av de kristne lederne har flyttet fra regionene inn til hovedstaden. Selv om de fortsetter i oppgavene, får de ikke lenger fulgt opp menigheten sin like tett som før. Det gjør det vanskelig å lære opp nye ledere.

I tillegg emigrerer mange menn for å jobbe, slik at det blir færre som kan ta over lederoppgavene på sikt. Og dessverre kan lederskapet, på samme måte som alle andre steder i verden, også her bli preget av konflikter, stolthet, pengebegjær og så videre.

Misjonssambandet samarbeider med et nettverk av kristne ledere, og drømmen til disse lederne er å sende nye arbeidere til naboregionene.

FOTO: PRIVAT

Derfor har dette nettverket bestemt seg for å satse på en strukturert lederutvikling med ekstra vekt på tjenende lederskap.

Hjerte hode hender. Med hjelp fra en rådgiver fra Misjonssambandet har nettverket startet et utviklingsprogram for nye ledere som vektlegger tre nøkkelområder:

Hjertet – deres karakter og åndelige kvaliteter som ledere.

Hodet – deres bibelske kunnskap og forståelse av bibelske sannheter.

Hender – evner og gaver innen ulike oppgaver, som å undervise og forkynde.

Håndbok i ledelse. Ledertreningen startet med en kick-off-konferanse i mars i fjor. Her ble 22 menn og kvinner i alle aldre introdusert for det nye utviklingsprogrammet. Temaet var «La oss skjerpe våre verktøy». Det ble undervist om viktigheten av at ledere stadig arbeider for å lære mer, få større kunnskap tilpasset sin tjeneste – og aller viktigst, at de arbeider for å styrke sin karakter som tjenende ledere. Alle deltakerne fikk også utdelt en håndbok som de skal jobbe seg gjennom i løpet av det neste året, både alene og i mindre fellesskap.

Speil. Siden denne første samlingen har lederspirene hatt jevnlig samtaler i grupper, for å diskutere hva de har lært. For ikke så lenge siden ble det arrangert en oppfølgingssamling, slik at man kunne samles og diskutere hvordan opplevelsen av de første seks månedene hadde vært.

Det var en veldig oppmuntrende samling. Deltakerne delte hvordan de har fått hjelp til å vokse, og at de lærer å se ting fra ulike perspektiver. I tillegg kunne de vitne om at prosessen har tvunget dem til å ta stilling til sannheten i Guds ord. Siden de veileder og disippelgjør hverandre gjennom den jevnlig kontakten, har de også kommet nærmere hverandre og lærer å lytte til hverandre uavhengig av alder. Og ikke minst har de blitt mer rustet til å dele evangeliet.

Tjenende ledere. I løpet av oppfølgings-samlingen ble det undervist fra Titus. Det ble snakket om både tjenende lederskap og hvor viktig det er å ha et fellesskap av eldre som kan bære ansvaret sammen. Dette er særlig viktig i en kultur hvor ansvaret ofte hviler på skuldrene til én person. Deltakerne fikk en større forståelse av at en leder ikke kan gjøre alt alene, og at de spiller en viktig rolle som hyrder av Guds folk.

I tiden fremover vil deltakerne fortsette arbeidet med å utvikle seg videre som ledere, som tjener og bygger Jesu kirke. De vil jobbe mer med håndboken, og de vil ha ukentlige treffpunkt for å styrke og støtte hverandre. Samtidig håper vi å støtte dem med flere samlinger.

Gruppen har trukket frem en rekke ting de ønsker å lære mer om. Som ulike teologiske temaer, prekenlære, evangeliseringsteknikker og hvordan man leder bibelgrupper. Vi håper å kunne tilby dem flere «verktøy» i løpet av dette året. Vi arbeider for å finne teologilærere, erfarne kristne ledere som kan dele av sin personlige erfaring, og mentorer som kan gå sammen med dem mens de vokser og formes som ledere. I tillegg håper vi å få på plass ulike ressurser som er tilpasset deres kontekst.

Gud arbeider. Vær gjerne med og be for prosessen videre. Det har ikke bare vært rosenrødt. Noen av deltakerne har flyttet på grunn av jobb. Noen av samtalegruppene har ikke fungert så bra, og det har oppstått uenigheter, så enkelte har trukket seg ut. Likevel tror vi at Gud arbeider for å reise opp nye og trofaste tjenende ledere, som kan hjelpe den lokale kirken til å fullføre visjonen Gud har gitt den.

– Elsker å gi og ta imot klemmer

FOTO: PRIVAT

Først hører vi latteren, deretter ser vi barna komme springende. Førskolen kryr av liv og energi. I dag har vi tre førskoler i Sentral-Asia, og det er en fantastisk mulighet til å være med og være en positiv påvirkning på barna.

Dypt imponert. Jeg snakket nettopp med en av mødrene på førskolen som fortalte om hennes første møte med førskolen. Hun er mye alene med to små barn, for mannen arbeider utenlands. – Datteren min var tidligere veldig aggressiv,

utålmodig og gråt ofte. Jeg trengte hjelp, men var usikker på om jeg skulle sende henne på førskolen. Jeg hadde mange spørsmål, men bestemte meg for å teste det. Nå er datteren min en helt annen person. Selvsagt tar det tid, men datteren min er nå blitt godhjertet og elsker å gi og ta imot klemmer. Jeg er dypt imponert over forandringen, forteller moren.

Ønsker en forandring. I den statlige førskolen har de grupper med opptil 40 barn på to voksne. Det er vanlig at lærerne skriker til bråkete barn og i verste fall slår dem i sinne. Presidenten ønsker en forandring og har åpnet opp landet for folk som vil investere i denne type utdanning.

Vi er takknemlige for at vi kan være en del av denne positive utviklingen. Vi fortsetter å støtte og hjelpe familier som behøver det. Vi er klar for å møte flere muligheter for å bidra til å gjøre en positiv forskjell i samfunnet.

«Mariann»

Guds ord på morsmålet

«Terje» er i gang med oversettelse av Bibelen til en folkegruppe i Sentral-Asia.

FOTO: PRIVAT

Misjonssambandet har i 20 år bidratt avgjørende til at en muslimsk folkegruppe i Sentral-Asia skulle få Bibelen på morsmålet. Denne Bibelen ble trykket i november 2022. Og nå er vi i gang med en ny oversettelse. Denne folkegruppen har et beslektet språk til forrige folkegruppe vi oversatte Bibelen for.

Hvorfor er dette arbeidet så viktig? Hvorfor må de ha Bibelen på morsmålet? Kan de ikke bare lese den på russisk? Jo, de fleste av dem kan nok det, med relativt god forståelse. Men tilbakemeldingene vi får fra de som nå har fått Bibelen på sitt eget språk, synes vi taler for seg.

Ikke interessert. En mann fortalte om hvordan han og noen andre kristne hadde sittet og lest høyt fra Bibelen på et annet språk som de kunne forstå, mest sannsynlig russisk.

Blant mange muslimer i Sentral-Asia oppfattes Jesus som «russernes Gud» og kristendommen er «russernes religion». Mannens gamle far var ikke interessert i det de leste. Han mente at «dette har ikke noe med oss å gjøre. Det er jo på et annet språk!»

Direktelinje inn til hjertet. Etter hvert fikk de kristne der på stedet skaffet seg deler av oversettelsen på lokalspråket og begynte å lese høyt fra disse tekstene i stedet. Igjen satt den gamle faren og hørte på, men nå med større interesse. Litt etter litt tok han til seg det de leste på morsmålet hans, og etter en tid kom han til tro på Jesus, han også. Bibelen på morsmålet kan være avgjørende for om noen gidder å høre etter i det hele tatt. Det er en direktelinje inn til hjertet.

«Terje»

Sentral-Asia: Takk og be

- Vær med og be for de lokale lederne, be om at de får visdom, ydmykhet og frimodighet. Be om at de kan være gode ledere både i ord og handling.
- Be for våre lokale søsken som opplever forfølgelse, be om at de får erfare Guds beskyttelse og fred midt i vanskelige situasjoner.
- Be for teamet vårt, at vi kan gå i ferdiglagte gjerninger.
- Be spesielt for familien i teamet som planlegger å flytte til en mindre by for å delta i oppstarten av et nytt arbeid der. Be om at Gud leder og tilrettelegger både praktisk og fremfor alt, at Guds rike kan utbre seg i området.
- Be om visdom for det lokale nettverket med ledere. Be om at Gud viser dem nye ledere, og at de må vokse i gudsfrykt, sannhet og pastorale gaver.
- Be for de kristne familiene, be om at de får være familier preget av kjærlighet og gjensidig respekt. Be om at de får være salt og lys gjennom måten de lever på som kristne familier, slik at deres tro blir tydelig for andre.
- Be for det nye arbeidet med opplæring og utdanning av medisinstudenter, og be om at dette arbeidet vil ha en positiv innvirkning på fremtidens helsetjenester og bli en velsignelse for landet.

FOTO: MARIUS BERGERSEN

Gi en smak av himmelen

«Men dere er en utvalgt slekt, et kongelig presteskap, et hellig folk, et folk som Gud har vunnet for at dere skal forkynne hans storverk, han som kalte dere fra mørket og inn i sitt underfulle lys.» (1 Pet 2,9)

En dag skal vi få oppleve hva ren godhet er. Det evige livet vi har i vente gjennom Jesus, er mer enn vi mennesker, så lenge vi er en del av en fallen, forgjengelig verden, er i stand til å fatte. Men samtidig er vi, som kristne, allerede del av denne uforgjengelige og ubeskrivelige fremtiden. Vi kan ikke fatte hva det vil innebære, men vi kan ane det. Dypt i sjelen kan vi skjelne små glimt av den fullkomne herligheten som en gang skal slå ut i full blomst.

Når du tar imot Jesus, blir du et Guds barn. Hellig og utvalgt, badet i strålene som strømmer fra Guds

evige rike og inn i vår verden. Dette lyset bor i deg. Og du kan la det stråle videre ut der du er, i hvert eneste levde øyeblikk, gjennom å elske, ære og verdsette de menneskene du møter på din vei.

C.S. Lewis sa en gang at det ikke finnes dødelige mennesker. Vi er alle evighetsvesener, med en evig tilværelse i vente. Spørsmålet er om den blir i mørke eller lys. Guds godhet gløder allerede i deg – lar du den skinne? Vær et fyrtårn som viser andre veien til Guds underfulle lys.

Narve Jonas Nystøyl

Prosjektene

Vil du støtte arbeidet?

Bli fast giver eller gi en gave på gi.nlm.no

Sentral-Asia

Kontakt:

Berit Arner Ådnanes
Regionleder

badnanes@nlm.no

Teologisk utdanning

Kr 1,15 mill.

Ledertrening

Kristne fra den største muslimske folkegruppen i Sentral-Asia opplever mye forfølgelse. Misjonssambandet støtter et lokalt nettverk av husmenigheter og legger til rette så de kan drive ledertrening og teologisk utdanning. Målet er at familier, unge og eldre skal bli styrket i troen.

Bibeloversettelse

I fjor ble oversettelse av Bibelen til en unådd folkegruppe ferdig, levert og distribuert. Misjonssambandet er nå i gang med å oversette Bibelen til et nytt språk til en annen unådd folkegruppe i Sentral-Asia. Dette er et høyst levende skriftspråk, det blir gitt ut aviser og litteratur på dette språket, og det snakkes av flere hundre tusen. Vi har en utsending som arbeider sammen med et lokalt team. Oversettelsen gjøres i samarbeid med Wycliffe og SIL og Institute for Bible Translation..

Samfunnsutvikling

Kr 1,2 mill.

Undervisning for lærere og foreldre

Sentral-Asia har en ung befolkning. Elevmassene øker, og lærerbehovet er enormt. Misjonssambandet ønsker å utruste lærere og førskolelærere. Vi driver opplæring i forskjellige temaer som kreativ undervisning, teamarbeid, barns utvikling på forskjellige alderstrinn, foreldresamarbeid og konflikthåndtering. Dette hjelper lærerne til å skape trygge og stabile læringsmiljøer og samtidig

formidle de kristne verdiene.

Misjonssambandet driver foreldrekurs og skole/førskolekurs med veiledning for å styrke oppvekstvilkårene for barn og unge. Programmet er anerkjent av UNICEF og WHO og benyttes i over seksti land. I Sentral-Asia blir dette programmet brukt til å fremme viktigheten av å ha et godt samspill med barna. Dette for å gi foreldre og skolepersonell et godt faglig grunnlag for utvikling av gode verdier og holdninger og strategier for å kunne fremme og utvikle positive relasjoner med barn.

Skolesenter 1, 2 og 3

Forventningene til skolebarn er høye i Sentral-Asia. Misjonssambandet driver tre skolesentre hvor man ønsker å tilby undervisning for førskolebarn, slik at de er godt rustet for en krevende skolehverdag. Vi håper også at sentrene blir gode samlingssteder for foreldre og besteforeldre, som leverer og henter barna. Skolesentrene gir muligheter til å formidle den kristne tro og verdier til både barn og voksne.

Kvinner rettigheter

Kvinner i Sentral-Asia har tradisjonelt sett hatt en svak og utsatt posisjon i samfunnet. Også kirken har hatt lite fokus på kvinner. Misjonssambandet ønsker å støtte kvinner og legger til rette for at de kan møtes og styrke hverandre

Use Your Talents

Mange i Sentral-Asia står utenfor arbeidslivet eller har uforutsigbare jobber. Men alle er utstyrt med talenter, erfaringer og kompetanse. Misjonssambandet driver prosjektet «Use Your Talents», som bevisstgjør folk om deres talenter, evner og kompetanse og bidrar til at det skapes flere arbeidsplasser.

Misjonssambandet ønsker at virksomhetene skal være levedyktige og har derfor satt som mål at de skal være økonomisk forsvarlige, tjene sosial utvikling og ha åndelig substans.

Slik bidrar vi til å utvikle et samfunn der flere får bruke sine talenter og gaver og dermed styrke selvfølelsen og sikre en inntekt.

Kristent fagpersonell

Kr 2,5 mill.

Vitner i hverdagen

Misjonssambandet er til stede i Sentral-Asia med kristent fagpersonell/teltmakere, som arbeider innen utdanning og helse. Samtidig som de gjennom sine yrker bidrar med faglig kompetanse, er de vitner i hverdagen. De er med og oppmuntrer de lokale kristne og opplever stadig at Gud leder dem til rett person i rett tid.

De siste årene har det blant annet åpnet seg nye muligheter innen helsesektoren. Offentlige helsetjenester er gratis eller rimelig i Sentral-Asia, men kvaliteten varierer. Mange helsearbeidere har mangelfull utdanning og tilliten til helsetjenesten er lav.

Misjonssambandets utsendinger samarbeider med et nettverk av kristent helsepersonell, som for et par år siden startet en klinikk. Et team reiser også til mindre byer for å tilby helsehjelp, samtidig som de arrangerer husmøter, hvor flere har tatt imot Jesus. De har åpnet et sykehus med flere avdelinger, hvor de også tilbyr praktisk opplæring for leger i samarbeid med et lokalt universitet. Vi får muligheten til å bidra med vår kunnskap og erfaring for å styrke kapasiteten, noe som vil føre til forbedret legetjeneste i landet i fremtiden.

Misjonssambandets arbeid i Stor-Kina har et totalbudsjett på 2,45 millioner kroner.

Helt siden Misjonssambandets spede begynnelse i 1891 har Kina og det kinesiske folk hatt en spesiell plass i misjonsfolkets hjerter. De første utsendingene var på plass kort tid etter stiftelsen fant sted, og siden den gang har mange av våre utsendinger hatt sin tjeneste blant dette folket. Politiske omveltninger og endringer i behov har bidratt til å forme arbeidet vi står i, men kallet til å nå kineserne med evangeliet står fast.

Stor-Kina-regionen omfatter Kina, Hongkong, Macao og Taiwan, og Misjonssambandet har utsendinger i regionen på kortere og lengre opphold.

Sammen med våre samarbeidskirker ønsker vi å tilby ressurser til bibel- og lederopplæring, både på menighetsnivå og på høyskolenivå. Vi driver også et bistandsarbeid som har et hovedfokus på marginaliserte barn: barn av migrantarbeidere, fra etniske minoritetsgrupper, i tverrkulturelle familier, barn med funksjonsnedsettelse og andre risikoutsatte barn. Vi utvikler også ressurser til leseopplæring for voksne.

I Timothy-fellesskapet leker, prater og studerer vi Bibelen sammen.

FOTO: MAGNAR OLSEN

Prater om livet

På Timothy-fellesskapet i Hongkong har de kristne ungdommene et trygt og godt sted hvor de kan dele gleder og sorger, høre Guds ord og få et avbrekk fra en travel hverdag.

Tekst: Magnar Olsen

Jeg kommer på kontoret klokken tolv på lørdag, med nykjøpt matpakke i hånden. Bare noen minutter senere kommer Phoenix og setter seg ved fellesbordet i midtrommet. Hun skal gjøre lekser frem til ungdomsgruppa begynner klokka tre, og kanskje litt lenger.

Selv om rommet ikke er mer enn ti kvadratmeter stort, er det mye større plass enn det hun har til rådighet hjemme. Folk bor trangt her i Hongkong, og det er travelt å

være ung. Det er godt å ha et sted hvor man kan få litt ro til leksene.

Trygt sted for å dele. Mens jeg forbereder meg, kan jeg høre at hun nynner og småprater med seg selv. Klokken ett kommer Yee Wing, sekretæren vår. Og nå blir det liv. Phoenix må snakke med henne om alt som har skjedd den siste uka – både på skolen, hjemme og blant venner. Her er det høylytt latter og tårer om hverandre.

I tillegg til å være sekretær for menigheten vår, er Yee Wing en slags kombinert ungdomsarbeider, sosialarbeider og sjelesørger på skolen som menigheten driver – Queen Maud Secondary School (QMSS). Hun er også frivillig leder for tre av ungdomsgruppene våre. Heldigvis stortrives hun med å høre andre snakke,

Magnar Olsen (bakerst) sammen med Timothy-fellesskapet. FOTO: LI YEE WING

På Timothy-fellesskapet finner man kreative måter å snakke om både Bibelen og livet på. Det er godt for travle ungdommer i en hektisk hverdag. FOTO: MAGNAR OLSEN

«Når man kan snakke trygt og godt, kommer både glede og sorg, sinne og frustrasjon fram i lyset.»

for det blir det mye av. Når man kan snakke trygt og godt, kommer både glede og sorg, sinne og frustrasjon fram i lyset.

I ungdomsgruppen vår, Timothy-fellesskapet, er nettopp prat og deling av hvordan vi har det, en hoveddel av innholdet. Vi vet at det er viktig og verdsatt, både som en ventil og som et sted for å støtte og bygge hverandre opp.

Dersom alle kommer, er vi en god gjeng, rundt tolv samlet – men det skjer omtrent aldri. Hverdagen er for travel til at det kan klaffe for alle. Vanligvis er vi tre-fire ungdommer og tre-fire ledere.

Godt å bli hørt. Ungdommene på Timothy-fellesskapet er mellom 15 og 21 år. Alle studerer eller har deltidsarbeid som vanligvis tar opp mye tid også i helgene, så det å faktisk møte opp på lørdag formiddag er ingen enkel sak. Heldigvis er det alltid noen som får det til, og vi får gode samlinger – gode avbrekk fra de mange forpliktelsene.

De som kommer, bruker først litt tid på å prate sammen, og ofte leker man også en eller annen lek som inviterer til samtale. Så håper man på at det skal dukke opp noen ekstra, og det blir sendt noen meldinger for å høre om ikke det kommer

en eller to til. Deretter går vi vanligvis over til bibelstudium, eller vi diskuterer og arbeider sammen på noe som går på omsorg for mennesker i kirken. Ungdommene ønsker å vise omsorg for andre, og de har blant annet planlagt program for søndagsskolebarna og for 12-14-åringene.

Men det mange gleder seg mest til, er å kunne snakke mens andre hører på. Det er helt tydelig at det er et behov for dette «rommet» til å dele. Kitman, en jente på 20 år, var for en tid siden på språkkurs i Sør-Korea i noen uker. Da hun kom tilbake, var hun sprekkeferdig etter å få dele med de andre hva hun hadde opplevd. Selvsagt var det viktig å fortelle hva hun hadde gjort, men enda viktigere var det å fortelle hva hun hadde opplevd av frustrasjoner og gleder.

Deler liv på ulike måter. For å få litt variasjon i delingen, gjør vi av og til noen enkle øvelser som leder samtalen litt nye veier og inspirerer til å sette ord på ting på nye måter.

For eksempel hender det at vi ber alle om å skrive ned den matretten som best beskriver livet deres nå. Lappene blir blandet, og man trekker ut en. «Stekt blekksprut med mye pepper og salt».

Hvem tror man skrev ned dette? Hvorfor? Etter at alle har gitt en kort tilbakemelding, deler vedkommende fra livet sitt og hvordan det ligner på denne retten.

Andre ganger kan man stille spørsmål om hver av deltakerne, som «Hva tror dere Jack ville likt best å prøve av hanggliding, fallskjermhopping eller å fly med varmluftballong?» Alle gjetter, og til slutt forteller Jack hva han ville valgt. Dagens vinner blir den som gjetter flest rette svar – og samtidig har vi blitt enda litt bedre kjent med hverandre.

Sist gang jeg var der, måtte alle skrive ned to positive ting om alle de andre i gruppa. Deretter delte vi det som var skrevet med hver enkelt person. Til slutt spurte Yee Wing: «Hva liker du best med Timothy-fellesskapet?» Flere ga varianter av det samme svaret: «Bibelstudiene og det å dele fra livet med hverandre. For det er både interessant, lærerikt og hjelper oss når vi går tilbake til hverdagen.»

Timothy-fellesskapet er helt klart et verdifullt samlingspunkt for disse kristne ungdommene i Hongkong. Det er en stor glede å få bruke tid sammen med dem.

Kultursensitiv oppdragelse

FOTO: PRIVAT

Veien er smal og snirklete og omfavnet av risfargede murer. Det føles nærmest som om de strekker seg mot bilen, så smalt er det – men Zeng, sjåføren vår, navigerer labyrinten med største profesjonalitet. Han er en mann som stort sett snakker i tre-tegns-setninger og ellers kommuniserer mest gjennom en lun latter som får

både mannen og bilen til å riste.

Zeng tilhører yi-folket, men i dag har han tatt oss med til de'ang-folket – en av de mange etniske minoritetsgruppene i prefekturet Dehong, der våre prosjektpartnere holder ICDP-grupper. Vi er invitert til åpning av landsbyens museum, der gjenstander fra den lokale kulturen presen-

teres stolt til oss uinnvidde som ønsker å utvide horisonten. Heriblant musikkinstrumenter, klær og byggestil.

Stolt av egen kultur. Ettersom mange kinesere med minoritetsbakgrunn vokser opp med et narrativ om at man skal gjøre sitt ytterste for å passe inn i den etniske majoritetsgruppen han, er det særdeles oppmuntrende å se hvordan lokal kultur løftes frem som noe man kan være stolt av og videreføre til neste generasjon.

Kursopplegget ICDP ønsker å ta utgangspunkt i den kunnskapen omsorgsgiverne allerede har om samspill med barnet. Med andre ord har ICDP en kultursensitiv tilnærming til oppdragelse. I det ligger det både en anerkjennelse av at omsorgsgiveres syn på barn varierer, og at oppdragelsen av barna følgelig varierer. Dette gjør at ICDP-kurs ønskes velkommen på tvers av ulike etniske folkegrupper i Kina, nettopp fordi man ikke kommer med en standard oppskrift fra Norge om hvordan man skal oppdra barna sine. Det er verdifullt – og det gir resultater.

«Thea»

Fra Taiwan til hele verden

ILL.FOTO: UNSPLASH.COM

Situasjonen mellom Taiwan og Kina er anspent for tiden – det er for så vidt ikke noe nytt. Like fullt har kristne på Taiwan alltid vært engasjert for kirken i Kina.

Dessverre har økt religionsinnstramning og overvåkning i Kina de siste årene gjort mye av dette vanskelig, og pandemien satte en stopper for det meste. Og det var ikke bare engasjementet i Kina som da fikk en knekk – men også det gryende globale misjonsengasjementet blant Taiwans kristne.

Alle trenger evangeliet. Så hvordan er stemningen nå? På et besøk i en menighet i Taipei hvor det alltid har vært mye misjonsengasjement fikk jeg svar – og svaret var oppløftende.

– Det er vanskelige tider for oss på Taiwan. Men vi må bruke mulighetene vi har til å evangelisere, slår en 75 år gammel kristen bror fast. – Foreldrene mine håpet på å flytte tilbake til Kina hele

livet. For meg er det annerledes. Men jeg føler et stort ansvar for å dele evangeliet med folket i Kina. Jeg ber for de kristne der. Uansett hvordan det politiske forholdet er – alle trenger evangeliet!

Globalt orientert. Politikk er et følsomt tema her, men yngre kristne er mer åpne.

– Vi som er yngre, kjenner bare Taiwan slik det er i dag, forklarer en i 30-40-årene. – Vi er oppvokst i en global verden og er interessert i mye annet enn forholdet til Kina.

Den nye evangelisten i menigheten er et godt eksempel på det siste. Om et par år skal han og familien bli menighetens utsendinger til et land i Midtøsten.

Det er godt å se at mange taiwanske kristne i dag ser på selv som en del av den globale misjonsbevegelsen og er villige til å bidra med sine ressurser – for å nå både Kina og resten av verden.

Meiken Buchholz

Stor-Kina: Takk og be

- Be om at Gud må lede oss på veien videre for arbeidet i Kina, nå som Norad-prosjektet nærmer seg slutten. Vi ønsker å være til stede og bidra i ord og gjerning for å fremme Guds rike i landet.
- Be for lederne i Hongkong og Macao lutherske kirke (HKM-LC), be om at de må få visdom til å lede kirkens arbeid.
- Takk for det flotte arbeidet som drives gjennom kirkens skoler i Hongkong. Be om at barna og ungdommene kan få et livsforvandlerende møte med Jesus.
- Be for China Lutheran Seminary på Taiwan. Be for skolens ansatte og studenter, og at de kan utdanne visjonære ledere og menighetsarbeidere for fremtiden.
- Takk for fremdrift i arbeidet med leseopplæringsappen. Be om at denne kan bli til hjelp for mange mennesker, og at den må nå langt.
- Be for våre utsendinger i Stor-Kina. Be om Guds beskyttelse over liv og tjeneste. La dem få kjenne på glede og forventning i arbeidet. Be om at Gud må kalle flere til tjeneste i regionen.

Gi verdighet

«Sannelig, jeg sier dere: Det dere gjorde mot én av disse mine minste søsken, har dere gjort mot meg.» (Matt 25,40b)

«Jeg var sulten, og dere ga meg mat ...» Sult, utenforskap, sykdom, fattigdom, til og med umoral og kriminalitet. Det er livssituasjoner preget av fortvilelse, smerte, frykt – og ofte skam. En følelse av verdiløshet, eller av at man har rotet det til, er ubrukelig eller ikke fortjener bedre.

Det er inn i disse livssituasjonene Jesus kaller oss, for å møte mennesker med omsorg, hjelp og nærhet. Og for å møte ham selv. For Jesus er der allerede. Hans hjerte er hos de svake, og han kaller sine hender og føtter til

å følge etter. Du og jeg. For å hjelpe, ja – men mest av alt for å elske. For å akseptere. For å sette pris på mennesker – i visshet om at prisen allerede er betalt.

Jesus kaller oss til å vise mennesker den ære og verdighet han har betalt for. Da må vi gå til dem, ikke der vi vil at de skal være, men der de faktisk er. Alle har samme uendelige verdi – og det er vårt privilegium å være øyne som ser med Guds blick.

Narve Jonas Nystøyl

Prosjektene

Vil du støtte arbeidet?

Bli fast giver eller gi en gave på gi.nlm.no

Stor-Kina

Kontakt:

Eivind Jåtun

Regionleder

ejatun@nlm.no

Teologisk utdanning

Kr 400 000

Teologisk seminar (Taiwan)

Trosopplæring på ulike nivåer vil alltid ha høy prioritet for Misjons-sambandet. Det er avgjørende for fremtidig vekst og modning at kirkene og de kristne organisasjonene på Taiwan får undervisning av bevisste og kompetente ledere, derfor er det teologiske seminaret i Hsinchu en viktig institusjon.

Det teologiske seminaret tilbyr masterstudier i teologi, pastoral-teologisk veiledning og sjeles-org, i tillegg til masterstudium i luthersk teologi. Det tilbys også kortkurs som flere av lekfolkene som arbeider i den taiwanske kirken deltar på. Gjennom disse kursene er det et ønske å skape motivasjon og frimodighet for at studentene engasjerer seg i ulike former for frivillig tjeneste. Mange av studentene på seminaret får et hjerte for fremmedarbeiderne på Taiwan og er med i evangeliseringsteam som ønsker å nå disse.

Misjonssambandet har ikke lenger fulltidsmisjonærer på Taiwan, men sender korttidsmisjonærer som underviser, og gir årlig driftsstøtte til seminaret.

Evangelisering

Kr 1,3 mill.

Lokal misjon (Hongkong og Macao)

Det er en gledelig trend i Hongkong og Macao lutherske kirke (HKMLC) at engasjementet for misjon øker blant kirkemedlemmene. Derfor har kirkeledelsen bedt Misjons-sambandets misjonærer om særlig å bidra med misjonsforkynnelse og -undervisning, i tillegg til samtaler og sjelesorg. Dette får våre utsendinger være med på på ulike måter, som kursing i diakonale prosjekter, relasjoner til foreldrene på kirkens skoler og gjennom tilstedeværelse og deltakelse i menighetenes daglige arbeid.

HKMLC er ikke minst opptatt av misjon i nabobyen Macao, hvor man tidligere hadde en menighet og Misjonssambandet hadde flere misjonærer. I dag drifter kirken kun et eldresenter i byen, hvor det også holdes noen møter. Macao er sterkt preget av kasinovirksomhet og materialisme. Nå som reiserestriksjonene etter pandemien er fjernet, er ønsket å gjenoppta de regelmessige besøkene til Macao.

Lokal misjon (Kina)

Ved inngangen til året står Misjonssambandet for første gang på flere år uten fast tilstedeværelse i landet. Det er en situasjon vi håper blir kortvarig. I mellomtiden fortsetter vårt engasjement gjennom ulike partnere. Mange lokale kirker har et stort engasjement for å drive opplæring, disippelgjøring og forberedelse til misjonærtjeneste. Misjonssambandet vil være med og motivere og mobilisere til misjon på alle våre felt.

Samfunnsutvikling

Kr 750 000

Deler av arbeidet er Norad-støttet.

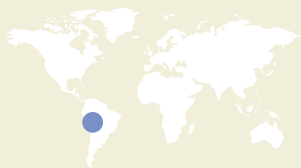
Kursing av omsorgspersoner

I snart fem år har vi gjennom veiledningsprogrammet «International Child Development Program» (icdp.info) fått være med på å bidra til økt bevissthet om viktigheten av god kommunikasjon mellom voksne og barn, og at vi må tenke på barnet som et helt og enestående menneske. Gjennom prosjektet har vi fått bidra til å styrke forholdet mellom omsorgsgiver og barn, slik at barn får et bedre grunnlag for livet videre.

Når prosjektet vårt fases ut ved utgangen av året, kan vi se tilbake på et viktig og verdifullt arbeid for å styrke barnas situasjon i landet. Denne typen bevisstgjøring er løftet frem som et prioritert felt fra kinesiske myndigheters side i årene fremover. Det betyr at tematikken lever videre, selv om vi nå faser ut vårt ICDP-prosjekt.

Leseopplæring

Mange kinesere har store utfordringer med å lese sitt eget språk. Ikke minst er dette en utfordring for kvinner og eldre mennesker. Misjonssambandet støtter utviklingen av et digitalt læringsverktøy for lesing og tekstforståelse. Når applikasjonen er ferdig utarbeidet, vil den med få grep kunne tas i bruk av andre språkgrupper, og dermed bli et viktig redskap for enda flere.

Misjonssambandets arbeid i Sør-Amerika har et totalbudsjett på 5,6 millioner kroner.

I Sør-Amerika har Misjonssambandet utsendinger i Peru og Bolivia, hvor det er etablert nasjonale lutherske kirker. Disse kirkene arbeider hardt for å utvikle seg til selvstendige kirkesamfunn, både økonomisk og misjonalt. Misjonssambandet ønsker å få støtte dem i disse prosessene, og gå sammen med dem i de utfordringene som ligger foran.

Det har blitt jobbet mye med kirkens diakonale oppgave de siste årene, og kirkene arbeider målrettet med å følge opp pastorene og ledere i lokalkirkene. Den siste tiden har det vokst frem en glød etter å finne nye inntektsgenererende prosjekter for å holde aktivtetsnivået oppe. Misjonssambandet bidrar også med støtte og undervisningspersonale til korttidsbibelskolen CLET og det teologiske seminaret SETELA. Disse institusjonene er viktige for utviklingen av ledere til kirkene.

Sonepastor i Arequipa Fabian Morales har spilt inn musikkvideo, hvor søndagskolen i kirken hans deltok på innspillingen med instrumenter laget av papp. Filmen har blitt sett over 5000 ganger på Facebook og Youtube.

FOTO: MARILU CCAMA

Vil få barna tilbake til kirkene

For de aller fleste av oss er covid et tilbakelagt stadium. I Sør-Amerika merker man fremdeles konsekvensene. – Vi fikk en annen måte å forholde oss til hverandre på, sier en ungdomsleder.

Tekst: Helge Dagsland

Peru ble hardt rammet av pandemien i 2020 og 2021. Over 220 000 mennesker døde, og utallige barn mistet sine primærkontakter. Samfunnet var nærmest helt stengt i seks måneder, mens skoler hadde virtuell undervisning i to år. – Vi ser at det er mindre barn i kirkene. Vi er bekymret for at våre barn ikke vil trives eller få venner i kirken vår, forteller søndagskolelærer Nancy Aroquipa.

Man ser frukter. – Barn og ungdom er det jeg har brukt

mest tid på i arbeidet mitt de siste årene, forteller Fabian Morales. Han er sonepastor i Arequipa, og pastor i en lokal kirke i Arequipa. – Og nå ser vi resultater. Flere unge som vi har truffet på evangeliseringskampanjer i parkene kommer nå jevnlig til gudstjeneste og ungdomssamlinger.

Sammen med konen Marilu har han i flere år hatt samlinger for barn og ungdom. Han har mange ganger blitt motløs, fordi så få har vist interesse og blitt værende. Men den siste tiden har han altså fått en ny giv.

Dette har også gitt seg utrykk i musikkvideoen «Te quiero Jesus» (Jeg elsker deg Jesus). – Jesus inviterte barna og brukte dem som eksempler i tro og avhengighet. Derfor må vi også som kirke løfte dem frem og gi dem systematisk opplæring, sier han engasjert.

Han mener at søndagskolelærere i stor grad har blitt stående alene, og ikke blitt nok

Nancy Aroquipa (t.v.) leder en samling for barn i Arequipa. Her med en aldersgruppe fra leiren som fremfører en sang.

FOTO: ANNE DAGSLAND

På dagsleiren «Pequeños guerreros» var 58 barn fra kirkene i Arequipa med på aktiviteter og undervisning knyttet til historien om David og Goliat.

FOTO FABIAN MORALES

Pastorene Ricardo Nuñez og Andy Puma dramatiserte historien om David og Goliat på mesterlig måte på minileiren «Pequeños Guerreros» i Arequipa i september 2023.

FOTO: FABIAN MORALES

verdsatt. Som sonepastor brenner han derfor for at de skal bli satt pris på, og at de skal få den oppfølging de trenger.

Søndagsskoleopplegg. Anne Dagsland kom i 2023 ut til ny periode i Peru. Hun merker godt at ting er forandret, og forstår at mange skylder på pandemien.

– Det er nok blitt litt mer distanse mellom folk, og at det sosiale livet er enda mer i familien, sier hun og legger til at det er tydelig at gudstjenesten er blitt prioritert, og at mange kirker virker å ha problemer med å få startet igjen med damegrupper, ungdomssamlinger og søndagsskole. Hun er blitt utfordret til å lage et enkelt og tilgjengelig søndagsskoleopplegg i tilknytning til kirkeårets tekster.

– Man tenker jo fort at det finnes så mange opplegg, og at det ikke burde være nødvendig med noe mer. Men det ble klart for meg at de kunne trenge noe som er lett tilgjengelig, forklarer hun. – Derfor kom vi frem til at det hadde vært spennende å prøve å lage et enkelt opplegg og legge det på nettet, slik at de eventuelt kan ta utskrift av det de trenger. – Opplegget består av bibeltekst med hovedpunkter, forslag til ulike måter å visualisere det på, andaktsforslag og en lek eller

aktivitet som passer til teksten. Og tanken er jo at det vil alle søndagsskolelærere ha tilgjengelig på mobilen sin, sier Dagsland.

Sonearrangementer. – I Arequipa har vi ti kirker, og flertallet har kommet i gang med søndagsskolearbeid. De trenger et godt materiell som er lett tilgjengelig og lett forståelig. Og så trenger vi fellessamlinger, for at barna også må oppleve at de ikke er alene, sier sonepastor Morales.

Og derfor har også sonestyret sammen med SETELA hatt felles arrangementer for barn. I september i fjor var 58 barn fra seks kirker samlet til en minileir i Arequipa, med det klingende navnet «pequeños guerreros» (små krigere). – Det ble en kjempefin samling, hvor barna fikk utfolde seg med aktiviteter og undervisning basert på historien om David og Goliat, forteller Aroquipa. Hun var med som leder, mens hennes to barn var deltakere.

– Slike aktiviteter må vi satse på, fordi det skapes møtepunkt og vennskap, sier hun med overbevisning, og forteller at mange ungdommer har forsvunnet til andre kirker fordi vår kirke blir for liten. Ungdommer trenger større sammenhenger, og det har vi jo egentlig når vi bare kommer sammen, mener hun.

Hun forteller også at SETELA arrangerer ferieskole i sommerferien, og at SETELA kids samlet rundt 50 barn i fjor. I 2024 satser man på et lignende opplegg med mye aktiviteter, godt samhold og god undervisning.

Barne- og ungdomsleirer. Også nasjonalt prioriterer de større samlinger for barn og ungdom, men det er et vanskelig arbeid. For mange er det både langt og skummelt å reise på leir uten foreldre. I tillegg ble leirene i 2021 og 2022 avlyst på grunn av restriksjoner i pandemien, og i 2023 ble de avlyst på grunn av politisk uro og demonstrasjoner.

Leirsesongen i Peru er i sommerferien, januar og februar. Og nå i 2024 blir det arrangert ungdomsleir, barneleir og tenåringsleir på nasjonalt plan. Det er egne grupper som planlegger disse leirene, og det er stort engasjement for at det skal bli bra. Men det er også spennende om det kommer mange, siden det ikke har vært arrangert etter pandemien, og mange barn derfor ikke har erfaring med leir.

Men kirken har en fremtid. Det viser engasjementet hos enkeltpersoner, og barna kommer.

– Eg vil bruke nådegåvene mine til glede for søstrene mine!

I Peru og Bolivia har kvinnearbeidet stått sentralt. – Dette er ein arv frå Misjonssambandet, fortel Marcela Choque, nasjonal leiar for kvinnearbeidet i ICEL. Marcela fortel livleg om viktigheita av å ha eit arbeid blant kvinnene, men det har ikkje vore enkelt dei siste åra. Faktorar som økonomi, pandemi og politisk usikkerheit har gjort at mange har slutta å gå i kvinnegrupper, og det er no årevis sidan førre kvinneleir.

– Endeleg skal me arrangere kvinneleir i år, seier Marcela. Dei har no jobba ei stund med å førebu kvinnehelga som snart skal arrangerast. Dei har lenge hatt bønne møter og bedt for dei som skal kome og for

det som skal skje. Vonet er at damene skal bli motiverte til å kome saman, lese i Bibelen og bli styrka i trua.

Marcela har sjølv opplevd å bli styrka i trua og ynskjer no å dele det vidare: – Før tenkte eg at eg var den som måtte klare alt og ha krefter til å få det til sjølv. Men så sa Gud til meg: «Marcela, det er eg som er Herre i livet ditt, og eg vil gje deg det du treng.» Etter dette endra livet mitt seg, og eg har fått oppleve at Gud er styrken min. Gud har gjeve meg så mykje, og eg ynskjer difor å bruke nådegåvene mine til glede for søstrene mine, avsluttar ho.

Marianne T. Lindtjörn

FOTO: MALVIN OMMEDAL

Felleskap skaper enhet

FOTO: HELGE DAGSLAND

– Det er blitt klart for meg at bibelundervisning er noe vi ikke kan ta lett på, sier Felix Vargas. Han har de siste årene reist rundt og besøkt menigheter og hatt pastorkurs i Peru. – Det er teologiske strømninger som påvirker inn i kirken vår, og vi trenger å stå sammen for å møte

disse utfordringene.

Hver måned det siste året har han vært med på å arrangere pastorkurs i de to største sonene i kirken, Arequipa og Juliaca. Nærmere 35 pastorer og ledere møter trofast opp til gjennomgåelse av kirkens teologiske dokumenter. Han opp-

lever at dette også har vært viktig for ledere og pastorer. – Det har blitt gode og praktiske samlinger hvor vi har sett at vi har et ansvar for læren i kirken vår, og det har også ført oss nærmere sammen, forteller han.

Selv har han jobbet på SETELA siden 2010, og før det arbeidet han nærmere 20 år som evangelist og pastor i kirken. Men uten studenter på seminaret har det blitt mange timer i busseter for læreren. Han har brukt arbeidstiden sin på å drive undervisning på menighetsnivå.

– Behovet for undervisning er nesten umettelig, sier han, og forteller at han er takknemlig for muligheten til å bruke sine evner til å hjelpe mennesker i lokalmenighetene. – Det har ført meg nærmere kirken og de utfordringene den og dens medlemmer har her i landet. Det har vært en velsignelse for meg, og det tar jeg med meg nå når vi starter med et nytt kull på SETELA i 2024, avsluttar han.

Helge Dagsland

Sør-Amerika: Takk og be

- Takk for eit variert og spennande arbeid me får ta del i i Sør-Amerika.
- Be om at kyrkjene i Peru og Bolivia må få vekse, og be om god nasjonal leiing i begge kyrkjene. Be om at me som misjon kan få støtte kyrkjene på ein god og konstruktiv måte.
- Be for alle barna som er med på søndagskoler og leirer. Be om gode fellesskap, og at dei får god innsikt i Guds ord.
- Be for nybrottsarbeidet i Cusco og i Tarija, at fleire menneske må få høyre om Jesus gjennom arbeidet der.
- Be for CLET-kursene som arrangerast i Bolivia og Peru, og for oppstart på SETELA med nytt kull i mars, at det må vere stor interesse for å bli utrusta i trua og til teneste .
- Be for dei inntektsgenererande prosjekta, at det må bli strukturert på ein god måte og at det kan bidra til evangeliets utbredelse.
- Be for Misjonssambandet i Sør-Amerika, be om at me må få lov til å peike på Jesus med dei liva me lever og i det arbeidet me står i. Be om at utsendingane må oppleve glede og latter og ha gode relasjonar til dei menneske dei møter på sin veg.

FOTO: ESPEN OTTOSSEN

Gi kjærlighet

«Men jeg sier dere: Elsk deres fiender, velsign dem som forbanner dere, gjør godt mot dem som hater dere, og be for dem som mishandler dere og forfølger dere.» (Matt 5,44)

Vi er skapt i kjærlighet, av kjærlighet – og til kjærlighet. Vi er kalt til å elske. Elske radikalt og kompromissløst, uten baktanke og uten fordømmelse. Selv i mørke, selv i smerte, selv når vi selv møtes med hat. Ekte kjærlighet kan ikke overvinnes – for

kjærligheten har allerede seiret.

Verdens skapelse – og din skapelse – var en kjærlighetshandling fra Gud. Vi er bærere av Guds kjærlighet, og vi er kalt til å gi den videre. Fordi han elsket oss først.

Narve Jonas Nystøyl

Prosjektene

Vil du støtte arbeidet?

Bli fast giver eller gi en gave på gi.nlm.no

Sør-Amerika

Kontakt:

Marianne Thormodsæter Lindtjorn
Stedlig representant

nlmsoramika@nlm.no

Teologisk utdanning

Kr 2,8 mill.

Bibelkurs

Bibelundervisning er det viktigste Misjonssambandet kan bidra med for at kirkene kan vokse i Sør-Amerika. I over tretti år har det lutherske senteret for teologisk utdanning (CLET) vært bibelskolesystemet for de nasjonale kirkene, og mange kan vitne om at de har fått oppleve å få et godt kristent grunnlag der. Både i Peru og Bolivia arrangeres det bibelkurs og samlinger for både barn, ungdom, ledere og pastorer gjennom hele året.

Ledertrening

I Sør-Amerika forventes det mye av ledere. Pastorene blir ofte stående alene med mye ansvar, og holder ikke lenge i tjenesten. De har behov for støtte, både som enkeltpersoner og som gruppe. Misjonssambandet ønsker å være med og utruste en ny generasjon pastorer, og dyktiggjøre og utruste dem som sitter med lederansvaret. Dette gjøres gjennom regelmessige kurs, møtepunkter, samtaler og rådgivning.

Teologisk kompetanse

Misjonssambandet ønsker å styrke den teologiske kompetansen i kirkene, og spesielt blant unge i Sør-Amerika. Ved å utruste dem kan de være med på å bringe evangeliet videre. SETELA tilbyr teologisk og pastoral utdanning. I

år starter et nytt kull på seminaret, og studentene kommer fra våre samarbeidskirker i Andes-regionen. Vi ønsker å utruste og utdanne pastorer og ledere etter de behovene kirkene har.

Evangelisering

Kr 2 mill.

Møter på landsbygda

Sør-Amerika er preget av stor migrasjon inn til byene. Men mange eldre blir boende på landsbygda, og Misjonssambandet ønsker å følge dem opp. Spesielt i Bolivia er det mange eldre quechua-talende kristne som bor langt fra allfarvei og lever under enkle forhold. Et viktig middel i dette arbeidet er kristne stevner (fiestas cristianas) der folk kommer sammen fra ulike bygder for å synge og høre om Jesus. De lokale setter stor pris på stevnene og gir uttrykk for at de er viktige for deres kristne tro.

Lokal misjon

Vi ser stadig at de lokale kirkene selv ønsker å gå videre med evangeliet. I både Peru og Bolivia har de vedtatt satsinger på nybrottsarbeid og har spurt om å få misjonærer som kan jobbe sammen med dem. Vi ønsker å støtte opp om disse initiativene. I Peru er det arbeid blant aymarafolket og et nybrottsarbeid i inkahovedstaden Cusco, og i Bolivia har det blitt startet opp et arbeid i Tarija.

Selvstendige kirker

Kirkene i Peru og Bolivia får fremdeles økonomisk støtte fra Misjonssambandet, men dette er en støtte som gradvis trappes ned. Kirkene arbeider derfor med å etablere inntektsgenerende prosjekter for å kunne opprettholde dagens aktivitetsnivå, og gjerne øke det. I Peru jobber Misjonssambandet sammen med den nasjonale kirken for å drive både et bakeriprojekt og et kaffe-eksporthandelsprosjekt. Håpet er at slike prosjekter ikke bare skal skape inntekter, men også bidra til at kristne kommer i kontakt med andre mennesker som ikke kjenner Jesus, slik at de kan få dele evangeliet.

Barn og ungdom

Kr 1,5 mill.

Trosopplæring

De unge i Sør-Amerika vokser opp i en mediekultur som er ukjent for de fleste i foreldregenerasjonen. Det kan også føre til avstand med tanke på verdier og tro. Gjennom forkynnelse og undervisning ønsker Misjonssambandet og kirkene å grunnfeste barn og unge i den kristne tro og utruste dem til et kristent liv.

Det viktigste arbeidet for barn og unge drives i de lokale menighetene, hvor mange av gruppene er små. Leirarbeid er derfor viktig for at barn, og spesielt ungdommene, skal se at det er flere som tror på

Jesus. Dette er en populær aktivitet som også er evangeliserende. Kirken i Bolivia og Peru arrangerer leirer for barn, ungdom og menigheter gjennom hele året.

Det jobbes dessuten aktivt med utvikling og tilgjengelighet av godt materiell for søndagsskoler, barneklubber og tenåringsgrupper. Det har også blitt utarbeidet en læreplan med materiell for kristendomsfaget på de fleste skolene som har tilknytning til kirkene våre.

Samfunnsutvikling

Kr 300 000

Familie og samfunn

Familievold og overgrep er en stor utfordring i samfunnet. Både i Bolivia og Peru har Misjonssambandet støttet familieprosjekter i mange år. Gjennom disse prosjektene har man fått være med og forandre samfunnet innenfra, samtidig som man utvikler velfungerende lokalmenigheter.

Nå er prosjektperiodene over, og lokalkirkene har fått redskaper og forberedelse til å ta arbeidet videre. Misjonssambandet vil følge opp dette arbeidet i lokalkirkene, støtte opp om arbeidet med konflikthåndtering, verdiundervisning og ekteskapskurs og være en pådriver for det diakonale arbeidet i menighetene.

Misjonssambandets arbeid i Vest-Afrika har et totalbudsjett på 10,7 millioner kroner.

I Vest-Afrika driver Misjonssambandet arbeid i Elfenbenskysten og Mali. De siste tiårene har det vært til dels mye politisk uro i disse landene. Det har ført til perioder med avbrudd og omdisponering i arbeidet.

I Mali legger man stor vekt på relasjonsbygging, og vi ser at dette bærer frukter. I dag kan ikke utsendingene våre besøke området på grunn av borgerkrigen, men vi lønner noen nasjonale arbeidere som arrangerer ukentlige barnegrupper og barneleirer med stort oppmøte. I tillegg har vi søndagssamlinger og landsbybesøk. I Elfenbenskysten er vi nå i en periode hvor kirken selv ønsker å ta mer ansvar. I årene fremover vil utsendingene legge vekt på å gi råd, veiledning og være til støtte og medvandring i denne prosessen. Vi har for tiden fire menigheter og et kurs- og leirsenter i virksomhet her.

Misjonssambandet støtter diakonalt arbeid i begge land, og i Mali driver vi et Norad-støttet prosjekt som arbeider for å gjøre et stort gullfelt om til dyrkbar jord.

FOTO: BERGFRID ALMELID

Livet kjem tilbake på elvesletta

Eit knippe bønder står i ein bog-nande åker. Risaksa glir gjennom hendene. Glede. Youssouf er leiar for prosjektet Misjonssambandet driv saman med ein lokal organisasjon, og vi har tatt ein prat med han.

Tekst: Bergfrid Almelid

Vi møtast ved åkeren, den ligg på elvesletta ved landsbyen. Der er god leirjord. Elva fløymer årleg over nokre få dager. – Det var her vi pleidde å dyrke ris, fortel Tiemogo, ein i gruppa, – men så starta tørka å øydelegge avlinga.

Eit gryande håp. Ja, for i meir enn ti år har sletta ligge brakk. Ubrukt. Regnet vart ikkje nok til risdyrking. Dei tidvise overfløymingane – bra for risen som kunne flyte med stigande vann – sette ein stoppar for andre vekster med mindre krav til regn. Bøndene mista motet for risdyrking.

FOTO: BERGFRID ALMELID

Regnet er framleis ustabil. Men eit basseng, som ein kanal, gravd ut på elvesletta i 2022 av prosjektet, skapar draumar. Kan elveslettene igjen brødfø folket? Ein ny femårsperiode ligg framom prosjektet. Enn om prosjektet kan bidra til «Zero hunger», eit av FN sine utviklingsmål?

Saman med landsbyen steller prosjektet til ein teståker, kanskje på 15 dekar. Landsbyen jobbar dugnad.

Engasjement for risdyrking. Ei av kvinnene i gruppa tek ordet. – I fjor sto vatnet i brysthøgde på elvesletta. i år,

derimot, kom regnet seint, og det var lite. Vi var redd teståkeren skulle tørke. Men vatn frå vassbassenget på elvesletta redda oss. Fem gonger mobiliserte vi alle aggregata og vasspumpene i landsbyen og fekk vatna risen. Difor står åkeren så fint i dag. Utan vatnet frå bassenget, med den dårlege regnsesongen vi har hatt, ville bøndene ha misst motet for risdyrking.

– Ja, utan den rehabiliterte elva ville tørken på nytt ha øydelagt, understrekar Tiemogo. – Men no er det skapt eit engasjement for risdyrking, og vi ynskjer verkeleg at risdyrkinga skal ta seg opp. Elva har

vist oss eit eksempel. Har vi vatn, kan vi få det til, sjølv om regnet er ustabil.

– I år er ikkje ein einaste av brønnane i landsbyen gått tørr, skyt ei av kvinnene inn. – Og grønsakhagane ved landsbyen, heldt Tiemogo fram. – Dei som tidlegare ikkje hadde nok vatn i brønnane til å vatning i tørketida, kan no dyrkast heile året.

Betre enn forventa. Det er ikkje berre tilgang på vatn som gjer at åkeren står fint. Ei av kvinnene, Naida, fortel. – Før pleidde vi å «brei-så» risen (hive ut såkornet over åkeren) og få ein beskjeden avling. Prosjektet har oppmuntra oss til å så eitt og eitt frø i rader (med hakke). Før tenkte vi at det ikkje var lønsamt – at det var alt for trøytande. No har vi sett verdien av dette. Alle kan i dag sjå at åkeren som er sådd står bra, mykje meir enn det vi forventa. Dette har gjeve oss nytt mot for risdyrkinga.

Å få tilbake risdyrkinga på forletne elvesletter står sentralt i det nye prosjektet Misjonssambandet er engasjert i for 2024–28. Som del av relanseringa vil prosjektet halde fram med å legge til rette for rehabilitering av vassbasseng. Forutan å vere back-up for risdyrkinga, vil dei kunne booste grønsakdyrking i tørketida, gje fisk til folket og vatn til ku-flokkane.

Å foredle og transformere produktet frå jordbruk og fruktdyrking er eit anna viktig innsatsområde for prosjektet. For konservering med tanke på matauke og meir variert kosthald gjennom heile året og for auka verdiskaping lokalt.

Måtte Herren vår Gud hjelpe oss, og måtte Han få ære gjennom dette prosjektet.

FOTO: ANITA ZIMSEN

– Kirka må ha fokus på misjon

Issiaka Sanogo er pastor i misjonens kirke i storbyen Abidjan. I løpet av tiden som pastor har han reflektert mye rundt hvordan man kan drive evangelisering blant muslimer.

– I Abidjan er det ikke vanskelig å få kontakt med muslimer, forteller Issiaka. – Men hvis man driver evangelisering ute blant folk, kan det være vanskelig for en muslim å delta åpenlyst.

Pastorens erfaring er at den beste måten å nå muslimer, er gjennom vennskapelige relasjoner og rett og slett å være en kristen i miljøet.

– Det er tidkrevende, dette arbeidet, og det tar ofte lang tid fra en muslim begynner å interessere seg for den kristne tro, til personen tar skrittet og tar imot

evangeliet, sier pastoren.

I Abidjan kan man ofte se at det legges stort press på personer som interesserer seg for den kristne tro. Når de møter motstand fra familien, kan det føre til at de tar avstand fra kirken. Mange kan kjenne på et sosialt press, isolering og overvåking. Som kirke kan vi være til hjelp, både åndelig og sosialt. Vi må ha opplæring i kirkene våre i hvordan man kan håndtere slike situasjoner og dermed kunne hjelpe muslimer som ønsker å ta imot den kristne tro. Her kan alle bidra.

– Jeg mener kirken må være en enhet som jobber mot det samme målet. Vi må ha fokus på misjon, og vi vil nå ut til mahou-folket, avslutter Issiaka.

Anita Stokka Zimsen

En møysommelig prosess

Deltakere fra en undervisning i grammatikk.

FOTO: PRIVAT

– Denne setningen skjønner jeg ingenting av, sier Kabila. – Det var ingen sand i ordene våre, og ingen urenheter? Urenhet kan jeg skjønne, men sand?

– Hvor er du? spør jeg. Jeg slår opp i den norske Bibelen. – Første Tessaloniker 2, vers 3, skal vi se ...

Der står det ingenting om sand. – Det må være en feil i oversettelsen vår,

forklarer jeg. – Her står det at det ikke var noe lurert eller urenheter i det apostolene forkynte.

– Så rart.

Kabila holder på å oversette tilbake Tessalonikerbrevene, fra mahou til fransk. Det er en møysommelig prosess å oversette Bibelen, når ingen i oversettelsesteamet verken kan gresk eller

mahou. Teksten oversettes og kontrolleres i flere omganger, for å sikre at kvaliteten blir god nok.

– Nei, vent! Utbryter Kabila plutselig. – Jeg skjønner det nå! Jeg tenkte det var 'fii' med lav tone hele veien. Det skal være 'fi' med stigende tone. Det er ikke 'sand', det er faktisk 'lurert'. Oversettelsen er riktig, det er bare tonene som sliter meg ut nå igjen.

Selv om det har vært jobbet med oversettelse til mahou i over 30 år, er det noen ting vi fortsatt ikke har gode løsninger for. Tonesystemet er et av problemene. Derfor bruker vi nå en hel del tid på å studere grammatikk, samtidig som vi oversetter Bibelen. Om noen år er vi kanskje klare med et nytestamente på mahou. Da håper jeg vi vet nok om hvordan språket fungerer til å kunne gi det ut med en enda bedre rettskriving – så det blir lettere å lese og forstå enn det var for Kabila.

Olav Brennsæter

Vest-Afrika: Takk og be

- Be om at Gud skaper fred, forsoning og samhold i alle land i Vest-Afrika.
- Takk for at Gud kaller på mennesker i Mali og i Elfenbenskysten, og be om at Han må fortsette å kalle.
- Takk for nye døpte i menighetene, og be om at Gud må fortsette å styrke kirken i Elfenbenskysten og de troende i Mali.
- Be for barna som går på søndagskole og barneklubb i Mali og Elfenbenskysten.
- Be om at bibeloversettelsesarbeidet må ha god fremdrift, så mahoufolket og malinkefolket får hele Bibelen på sitt eget språk.
- Be for de diakonale prosjektene og at menighetene selv vil utvikle sitt eget diakonale arbeid, og at det kan styrke både det enkelte medlem og fellesskapet.
- Be for medieprosjektet «Hjertespråket» i Elfenbenskysten.
- Be om at Gud leder gruveprosjektet i Mali, og at det må føre til bedre livsvilkår i området.
- Be om at Gud gir misjonærene glede, fred og beskyttelse i tjenesten, og at barna til misjonærene er trygge og trives på skolen, hjemme og med venner.
- Be om at Gud kaller flere misjonærer til Vest-Afrika.

FOTO: MARIUS BERGERSEN

Gi styrke

«Han gir den trette kraft, og den som ikke har krefter, gir han stor styrke.» (Jes 40,29)

Gud vil at vi skal gi til andre det han gir oss, og Gud har lovet å gi oss styrke. Hvordan kan vi gi det videre? Styrke er ikke bare store muskler, den viktigste styrken bor inne i oss. En overbevisning. En driv. Vilje til å kjempe, utholdenhet til å bære. Oppmuntring, glede og varme. Det er drivstoff til motoren. Men styrke er også trygghet, fred og standhaftig

støtte. Krefter hjelper lite hvis man ikke kan være trygg på underlaget, at grunnen vi står på tåler vekten av kraftanstrengelsen.

Gud svikter ikke. Han gir stø grunn under føttene. Og han hjelper oss å stå støtt, så vi kan stå støtt for andre. Så vi kan være den som trygt tåler vekten når andre trenger styrke.

Narve Jonas Nystøyl

Prosjektene

Vil du støtte arbeidet?

Bli fast giver eller gi en gave på gi.nlm.no

Vest-Afrika

Kontakt:

Sveinn Einar Zimsen
Stedlig representant

melci@nlm.no

ELFENBENSKYSTEN

Evangelisering

Kr 5,7 mill.

De minst nådde

Misjonssambandet ønsker å nå det unådde Mahou-folket nord i Elfenbenskysten, og her driver vi arbeid i flere landsbyer. Til tross for at islam dominerer den nordlige delen av landet, kan våre misjonærer og de lokale menighetene fritt og åpent forkynde Guds ord. Mahouer som blir kristne, kan likevel oppleve motstand fra familie og lokalsamfunn.

I millionbyen Abidjan er det mange kirker, men svært få av dem arbeider inn mot de muslimske folkegruppene. Misjonssambandet driver arbeid i en liten menighet i byen rettet mot mahouer og folk fra andre beslektede folkegrupper som drar til byen for å studere eller finne jobb. Det drives alfabetiseringsarbeid og samlinger for kvinner og ungdom, samt søndagsskole og leirer for barn.

På sikt er ønsket at kristne mahouer og andre reiser tilbake til sitt folk med evangeliet.

Bibelsenter

Misjonssambandet ønsker å nå ut til lokalbefolkningen med evangeliet, knytte bånd mellom kristne i området og være med og utruste folk til tjeneste. Det drives et bibelsenter, hvor det arrangeres leirer, bibelkurs og annen kurs- og opplæringsvirksomhet. Det arrangeres også sove-hjemme-leirer for barn i flere landsbyer i området.

Bibeloversettelse og litteraturarbeid

Kr 800 000

Drives i samarbeid med Wycliffe og SIL

Bibelen på eget språk

Mahouer har lite litteratur på eget språk, heller ikke Bibelen. Misjonssambandet arbeider sammen med Wycliffe og SIL med å oversette Bibelen til mahou. Evangeliene er allerede utgitt som en bok og er tilgjengelig på nett. I løpet av 2024 kommer dessuten Apostlenes gjerninger og flere Paulus-brev til å bli tilgjengelig for nedlasting. Vi jobber også med å forbedre skriftsystemet, slik at det kan bli lettere å lære å lese og skrive.

Mediearbeid

Kr 800 000

Drives i samarbeid med Norea Mediemisjon.

Media

Misjonssambandet ønsker å nå ut med evangeliet til folkegruppene mahou og malinké i Vest-Afrika. Som en del av den innsatsen, ønsker vi å bruke mediearbeid, og vi driver et medieprosjekt som kalles «Hjertespråket», hvor vi lager og distribuerer programmer på lokalspråkene mahou og malinké.

Mange mennesker i Vest-Afrika er analfabeter, slik er det også blant mahouene og malinkeene. Vi spiller inn bibeldeler som er ferdig oversatt til lokalspråkene, og andre programmer som gir undervisning i den kristne tro. De aller fleste praktiserer religiøse skikker knyttet til både islam og afrikansk tradisjonell religion. Vi ønsker også å produsere programmer som kan bidra til en bedre hverdag gjennom økt kunnskap om ulike temaer, slik som grunnleggende helseundervisning.

Digitale lydfiler på minnekort og mediespillere deles ut til enkeltpersoner og grupper og gir mulighet til å fordype seg i Bibelen og kristen undervisning over tid. Dette fungerer godt både for dem som er ukjente med Bibelen, og for kristne som er isolerte og ikke har jevnlig tilgang til et kristent fellesskap. Målet er å distribuere dette gjennom lokale evangelister og frivillige, samt internett, radio og andre relevante kanaler, for å komme i kontakt med søkende mennesker.

Samfunnsutvikling

Kr 1,2 mill.

Livsvilkår

Rundt halvparten av den voksne befolkningen i Elfenbenskysten kan verken lese eller skrive, og blant de fattigste er tallene enda høyere. Misjonssambandet driver et alfabetiseringskurs i samarbeid med de lokale menighetene i en av de fattigste bydelene i Abidjan og i Touba-regionen.

I forbindelse med bibelsenteret drives også et lite internat. Flere av de små landsbyene i området har svært begrenset eller ingen skoletilbud. Mange barn gir tidlig opp skolegang på grunn av mangel på trygge steder å bo hjemmefra. I tillegg er internatet relasjons- og kontaktskapende.

Kursing av omsorgspersoner

Elfenbenskysten er et land med en ung befolkning. Av en befolkning på 29,4 millioner er 49 % under 20 år. Mange omsorgsgivere lever under et konstant press grunnet høy fattigdom og kriminalitet, og barna blir lidende som følge av dette. Gjentatte ganger ser man også at rivalisering og sjalusi innad i familien fører til at barna blir utsatt for neglisjering, misbruk og vold.

Barneekteskap, barnarbeid, fattigdom, vold, manglende fødselstatter, mangel på rent drikkevann og mangelfull helsehjelp er noen av utfordringene som møter barn i Elfenbenskysten. 59 % av ivorianere lever i dyp fattigdom, og 37 % av gifte kvinner har inngått ekteskap før fylte atten år. Mange omsorgsgivere har selv vokst opp i familier hvor vold er utbredt, og kulturelle praksiser setter til gir barn i fare, særlig psykisk utviklingshemmede barn,

I MELCI (Misjonssambandet i Elfenbenskysten) ønsker vi å arbeide for å bedre barns oppvekstvilkår. Derfor har vi valgt å arbeide for å implementere ICDP (International Child Development Program) i Elfenbenskysten. Dette er et program rettet mot omsorgsgivere. I mindre grupper snakker man seg gjennom åtte steg for en god interaksjon med barn. Målet er å skape et fundament basert på kjærlighet og å styrke det emosjonelle båndet. Vi har også som mål å etablere låne- og sparegrupper i forlengelse av omsorgsgiverkurset, for slik å kunne hjelpe familier til å bedre sin økonomiske situasjon, samt følge opp foreldre over lengre tid.

Vi arbeider for å nå ut til samarbeidspartnere i en bydel i Abidjan, hvor MELCI allerede er etablert gjennom sin lokale kirke.

MALI

Evangelisering

Kr 800 000

De minst nådde

Misjonssambandet ønsker å gå til de minst nådde, og i Mali arbeider vi blant den muslimske folkegruppen malinké. I en kommune sørvest for Bamako har kontaktskapende arbeid over flere år skapt relasjoner og tillit, og i samarbeid med en lokal partner drives det i dag barneklubber, fotballklubb, leirer, bibelkurs, Al Massira-studiegrupper, søndagssamlinger og evangeliserings-

turer. Disse møtepunktene gir barn og voksne muligheter til å høre evangeliet. På lokalradioen sendes kristne programmer fem kvelder i uken.

Misjonssambandet samarbeider med flere partnere om å oversette Bibelen til malinké og deltar i et samarbeidsprosjekt for å oversette og dubbe de 13 Al Massira-filmene til bambara, som blir forstått av majoriteten i Mali. Al Massira er et verktøy utviklet for samtalegrupper om den kristne tro. Parallelt jobbes det for å kurse maliske kristne fra mange ulike kirkesamfunn i å bruke filmene.

Samfunnsutvikling

Kr 1,4 mill.

Arbeidet er Norad-støttet.

Utvikling av livsvilkår

I området hvor Misjonssambandet arbeider, er malinkéfolket jordbrukere. Men det graves også etter gull, noe som har ført til at store arealer dyrkbar jord er ødelagt, tusenvis av gullgravingsbrønner er dødsfeller for dyr og mennesker og elveløp tørker ut grunnet jordmasser fra gullutgraving. Skog blir hogd ned, og det oppstår stadig ressurskonflikter mellom bøndene og nomadiske husdyrholdere.

I 2017 startet Misjonssambandet et pilotprosjekt med ønske om å mobilisere lokalsamfunnet til en bærekraftig forvaltning av naturressursene. Lokalbefolkningen i flere landsbyer ble mobilisert til å gjøre om gamle gullfelt til dyrkbar jord, og til å plante trær. Skogen som da ble plantet, har allerede vokst mye, og mange i lokalsamfunnet ser at areal de trodde var tapp, kan vinnes tilbake. I 2019 ble en ny prosjektperiode på fem år startet, og prosjektet ble utvidet til også å omfatte arbeid med å rense opp tette elver for å gi vannpunkt for dyreflokker, tørketidsfiske og tørketidshagebruk. Videre satses det på opplæring for å videreutvikle jordbruket, fortsette skogplantingen og foredle og pøde lokale treslag som skaper nye inntektskilder. Tradisjonelle sparegrupper får opplæring til å bli spare- og lånegrupper, og mange vitner om økt avling eller økt inntekt fra småhandel som følge av lån innad i gruppene. Kurs i videreføring av produkter fra jordbruk og fruktdyrking gir grobunn for utvikling av ny næring. Prosjektet gjennomføres i nært samarbeid med en lokal organisasjon som har dyptgående innsikt i lokale sosiale strukturer.

Misjonssambandets arbeid i Østlige Afrika har et totalbudsjett på 25,55 millioner kroner.

Misjonssambandet har siden 1948 en rik historie med misjon i Østlige Afrika. Våre selvstendige partnerkirker har vokst til noen av verdens største evangelisk-lutherske kirker. Vi står nå i en vennskapsfase der vi samarbeider om å nå ut med evangeliet til folkegrupper som ennå ikke har hørt.

I Etiopia driver vi bistandsprosjekter, vi jobber med bibeloversettelse, vi bidrar i skole, sykehus og universitet, og vi bidrar med undervisning inn i vår partnerkirke Mekane Yesus.

I Tanzania støtter vi undervisning på bibelskoler og arbeidet i kirkene. Litteraturarbeidet Soma Biblia sprer Bibelen og god kristen litteratur. Målet med vårt arbeid i 2024 er å hjelpe kirken til å nå enda lenger ut – gjennom god kristen litteratur og gjennom evangelister og prester i kirken.

I Kenya og resten av regionen har vi rettet det meste av vårt fokus mot en av de mest unådde folkegruppene, og de få som kjenner evangeliet kan ikke være åpne om troen sin. Vi erfarer enkeltmennesker og husfelleskap av mennesker som har tatt imot Jesus. Gjennom ord og handling ønsker vi å nå ut med Jesu budskap om å elske vår neste. Vi driver flere bistandsprosjekter, vi bidrar på sykehus, universitet og helseklinikker, vi underviser barn, og siden 2023 har vi begynt urban misjon i samarbeid med likesinnede organisasjoner. Basen i Nairobi driver også et strategisk skolearbeid, samt TID-konseptene som underviser bibel og misjon til grupper fra Norge.

Folk rundt henne kommenterer at det er noe annerledes, noe nytt ved henne.

FOTO: PRIVAT

Lyset i hjertene

Da den unge kvinnen banket på porten, var det for å fortelle en drøm som uroet henne. «Hva betyr den?» spurte hun.

Tekst: Margunn Krohn Sævre

Når fortellingen om Jesus skal deles med andre, når budskapet om Gud skaperen skal ut, og når Den hellige ånd skal formidles – hvordan gjøres det der ordet er forbudt, og der lesing av Bibelen straffes? Deler de ut hemmelige bibelbøker i mørket? Gjemmer de kristne filmer i smug?

Trenger gjennom sprekker. Mennesker – troende mennesker – er bøkene, ordene og filmene om Jesus. Jesus er skatten i leirkaret med sprekker i, sprekker som lar lyset trenge gjennom. De kristne kan lignede slike leirkar.

«For Gud, som sa: «Lys skal stråle fram fra mørket», han har også latt lyset skinne i våre hjerter, for at kunnskapen om Guds herlighet i Jesu Kristi ansikt skal lyse fram.» skrev Paulus til menigheten i Korint (2 Kor 4,6) om kristne som ønsker å tjene Gud og mennesker.

«Olaug» og hennes mann er to slike. De er Misjonssambandets utsendinger til en by øst i Etiopia. De blir oppsøkt av

naboer som ønsker vennskap, kjennskap i engelsk, og et annet blikk på hvem Gud er.

Til kvinnen som søkte tyding av drømmen, svarte «Olaug»: «Jeg skal be.» «Du kan også be Gud om å gi deg svaret, jeg tror han ønsker å si deg noe,» fortsatte hun.

– Selv tenkte jeg at det var Jesus hun hadde drømt om, men våget ikke si det høyt uten å kjenne henne bedre, forteller «Olaug». Samtidig antar hun at den unge kvinnen på besøk også hadde kristen tro i tankene, siden hun oppsøkte utlendingen, og ikke imamen, for å dele drømmen.

Uakseptabelt å evangelisere. For en muslim er det svært problematisk og ofte farlig å forlate sin tro og i stedet bekjenne seg til kristendommen. Evangelisering er også helt uakseptabelt i området «Olaug» bor, derfor er hun varsom i formidling av sin tro.

Men i dag er hun med drømmen døpt.

– Etter et år med jevnlig samtaler ville hun gi livet sitt til Jesus! Det er jo dette vi ber om, men jeg trodde det nesten ikke da hun sa det, sier «Olaug» begeistret.

– *Hva handlet samtalene deres om?*

– Hun kommer fra en muntlig kultur der de er flinke til å fortelle, så hun ønsket fortellinger. Jeg fortalte om profetene og andre historier fra Bibelen.

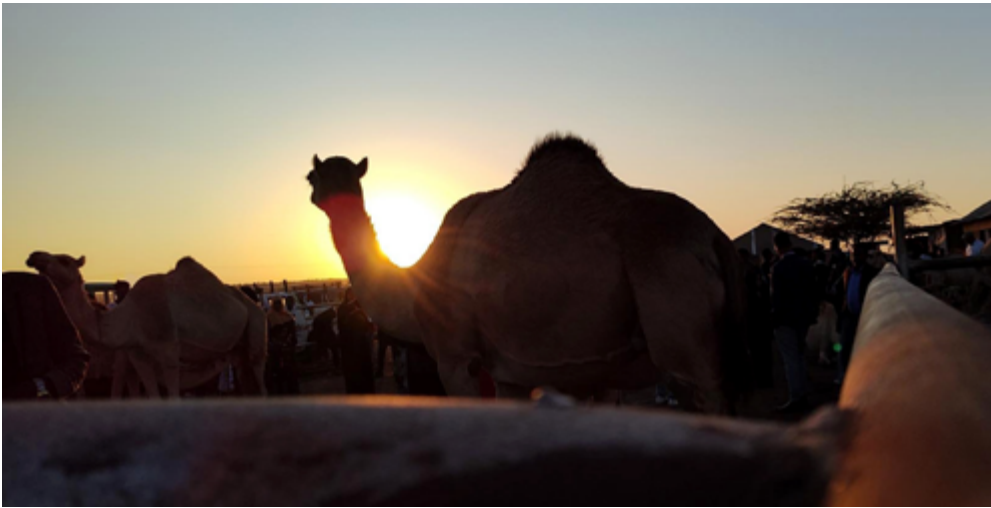

FOTO: PRIVAT

Høster der andre sådde. – *Hva betyr det at nettopp dere bodde i det huset da noen søkte svar?*

– Det begynner med at Gud har gitt meg livet, tilgitt meg og derfor har jeg en lengsel etter å se Gud, sier «Olaug», og trekker fram Jesu ord til disiplene: «Høsten er stor, men arbeiderne få. Be derfor høstens herre sende ut arbeidere for å høste inn grøden hans.»

– Én sår og en annen høster, og vi har fått høste nå, mens andre begynte med å rydde småstein. En annen familie bodde i huset vårt før oss, og de sa til sine

venner: «bank på når de nye flytter inn». Derfor fikk vi venner med en gang vi kom hit. Gud bruker de som til enhver tid er til stede, og vi står i et felles arbeid selv om oppgavene er ulike.

– **Kjøp uten penger!** Ordene i Bibelen om at kristne skal få vandre i ferdiglagte gjerninger, gir «Olaug» frihet og frimodighet i tjenesten.

– Det er ikke avhengig av mine følelser, Jesus kan skinne gjennom oss som helt vanlige mennesker. Også gjennom vår nye søster i troen, skinner Jesus. Folk rundt

henne kommenterer at hun stråler, at det er noe annerledes og nytt ved henne.

En av disse kom til «Olaug» og sa: – «Olaug», jeg må finne sannheten.

– Bare be, Gud viser deg sannheten, svarte jeg henne.

«Olaugs» tanker går til ordene i Jesaja 55: «Kom, alle tørste, kom til vannet! Dere uten penger, kom og kjøp korn og spis! Kom, kjøp korn uten penger, vin og melk uten betaling!»

– Hun opplever en lengsel som jeg tror Gud har lagt ned i alle mennesker, og bare Gud kan fylle den.

Første rad. Men «Olaug» vet at hvis vennene hennes velger den kristne tro, vil de møte motgang når samfunnet rundt oppdager endringen.

Hun som nå er døpt, har blitt avslørt som kristen av en slektning, og vet ikke hvilke konsekvenser det får.

– Ved Guds nåde har det ikke skjedd henne noe ennå, men vi kuttet kontakten en periode, fordi hun alltid hadde følge, forteller «Olaug».

Selv om det er mye spenning og uro, uttrykker «Olaug» først og fremst takknemlighet:

– Jeg er heldig som kan følge med på første rad og se hvordan Gud kaller til dette vannet han vil gi, og til frihet og nytt liv.

Guds hender gjennom klinikken

FOTO: PRIVAT

Når helsetjenester har som formål å tjene penger, kan resultatet ofte bli feilmedisinering. Dette er situasjonen i en bydel i Nairobi. Her bor det mange fra en folkegruppe som regnes blant de minst nådde, og vi ønsker å være et alternativ til de helsetjenestene som er i bydelen.

Helseklinikk. Et steg for å nå ut har vært å opprette en helseklinikk. Det tilbys tjenester for familier og trengende, samt undervisning i forebygging av sykdom, viktigheten av å bruke rett medisin til rett tid og at det ikke alltid er slik at sykdom kan kureres med medisin. Klinikken ligger i tilknytning til en barneskole, og i tillegg til skolehelsetjeneste fungerer vi litt som en fastlege. Klinikken drives av andre aktører, og Misjonssambandet bidrar først og fremst med rådgivning. Klinikken åpnet

for to år siden og har fem ansatte, i tillegg til mange frivillige. Det kommer gjennomsnittlig 30 pasienter i uken, og vi forsøker å nå flere ved hjelp av økt synlighet og utvidet tilbud.

Vi har også en visjon om å tilby hjemmesykepleie til dem som trenger det mest. Dette er ikke vanlig her og gir en unik mulighet til å møte mennesker på hjemmebane. Til det trengs større lokaler og godkjenninger fra myndighetene.

Ved å vise at vi bryr oss gjennom hjelp ved helseutfordringer, ber vi om at barrierer brytes ned, for Guds kjærlighet formidles også gjennom gode gjerninger (Matt 25,34–36; 1 Joh 4,12). Vi jobber langsiktig og lever i troen på at mennesker skal se Jesus gjennom våre liv.

Torstein D. Stavenjord

Strålende anmeldelse av Arven etter Adam

Vi viser ofte en episode fra Arven etter Adam når vi er rundt på møter og konserter. Alles øyne festes til skjermen fra første sekund. Noen sitter med åpen munn, andre tørker tårer, og det er helt stille. Til og med profesjonelle filmfolk blir grepet. Se bare hva filmskaper Tore Kessel Hynnekleiv skrev i sin anmeldelse om Arven etter Adam i bladet Utsyn:

– Som filmskaper er det sjelden jeg blir følelsesmessig berørt av filmer og TV-serier. Filmteknisk slurv eller livløse skuespillerprestasjoner kan distrahere meg fra å leve meg inn i fortellingen. Derfor kom det som en overraskelse at jeg ble dypt rørt da jeg så første episode av Arven etter Adam. Serien er tydelig rettet mot barn, med humoristiske innslag. Men

den storslagne musikken, den teologiske dybden og de vakre bildene vil kunne engasjere mennesker i alle aldre.

– I en tid hvor mennesker ser mer på media og skjermer enn noen gang tidligere i historien, er det viktig at serier som denne, som forkynner evangeliet i god filmteknisk kvalitet, blir produsert og vist. Arven etter Adam har potensiale for å nå ut til et stort publikum, mener Hynnekleiv.

Det tror vi han har helt rett i. Vi er i gang med dubbing til flere språk, inkludert norsk. I høst ble vi partnere med en organisasjon i USA og en populær YouTube-kanal med over en million følgere! Vi har samtaler med en organisasjon som vil hjelpe oss med markedsføringen og innsamling. Vi trenger nesten en halv million kr per episode, og det er mye for Norea, men med Guds hjelp vil dette gå bra. Episode 4 er nå klar, neste rett rundt hjørnet. Ta kontakt om du ønsker besøk av Norea og visning av nyeste episode.

Harald Endresen

Misjonssambandet er en samarbeidspartner i Norea-prosjektet Arven etter Adam.

Folk lytter

– Da vi før leste fra Bibelen på amharisk, pleide folk å si at dette bare er noe skrevet på et stykke papir. Du har blitt lurt, og nå prøver du å lure oss. Men når vi nå leser Bibelen på tsamakko, lytter folk, fordi den er skrevet på deres eget språk, sier Lukas, en ung tsamakko-mann.

I oktober 2012 oversatte vi det første verset i Det nye testamentet til tsamakko. Da hadde vi forberedt oss i fire år, analysert språket og laget et alfabet og en ortografi. Jeg husker at jeg dro frem mobiltelefonen min for å fange øyeblikket.

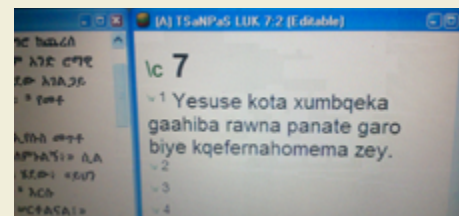
Ferdige. I begynnelsen av september 2023 tok jeg igjen frem mobiltelefonen, denne gangen for å forevige slutføringen av Det nye testamentet. I elleve år har vi jobbet med å oversette, lese opp, gjennomgå og sjekke at teksten vi har jobbet

med er riktig, men likevel lett å forstå for leseren. Og nå er vi endelig ferdige! Nå gjenstår ett år med revisjonsarbeid før vi kan sende det til trykkeriet. Vi gleder oss veldig til dagen da vi kan samle folket i Woito til en flott innvielse av Det nye testamentet.

Kommer til tro. Parallelt med oversettelsen har vi også jobbet med å lære folk å lese og skrive på sitt eget språk. Det betyr at flere og flere nå kan lese bibeldelene vi har publisert. Lukas forteller hva dette har betydd for ham.

– Jeg er veldig glad for at jeg nå kan lese tsamakko. Vi skammer oss ikke lenger over å lese høyt, for det er språket vårt, og det er mange som lytter og kommer til tro.»

Fredrik Hector

Det første bibelverset på tsamakko, ferdig i 2012.

Slutføringen av Det nye testamentet i september 2023. Etter revisjonen er det klart for trykk.

BEGGE FOTO: FREDRIK HECTOR

Splittet befolkning møtes på skolen

Ungdommer i nabolaget liker å bruke skolens områder til ballspill utenom skoletid.

FOTO: PRIVAT

Helt øst i Etiopia driver Misjonssambandet en videregående skole (JMYSS) i samarbeid med den lokale kirken. Skolen ligger i en by som skiller seg fra andre byer i området og ellers i Etiopia.

Noe forenklet kan man si at det i all hovedsak er to folkegrupper her. Den ene

folkegruppen, som er en minoritet her, vil kjenne seg hjemme i etiopisk kultur, og de fleste er kristne. Den andre folkegruppen er muslimsk, og i klart flertall. Denne folkegruppen vil vel egentlig ikke kalle seg etiopiere i det hele tatt. Denne folkegruppen innehar de fleste myndig-

hetsposter i byen og i regionen. De har sin egen regionspresident, sitt eget politi og sin egen domstol.

Relativt unikt. Den store ulikheten mellom disse to folkegruppene skaper et tydelig skille og en form for segregering. De går på ulike skoler, handler i ulike butikker og bor på ulike steder. I tillegg snakker de hvert sitt språk. På JMYSS har vi elever fra begge folkegruppene. Det er utrolig spennende, relativt unikt, og det gir oss en fantastisk mulighet til å skape gode relasjoner mellom gruppene. I tillegg til den ordinære klasseromsundervisningen tilbyr skolen ekstra engelskundervisning, og vi har etablert en «girls club» hvor begge folkegrupper er representert.

JMYSS har også blitt omfavnet av ungdommene i nabolaget. På ettermiddagene kommer de til hit for å spille fotball, basketball og volleyball. Skolen gir våre utsendinger en unik plattform til å være Jesu hender og føtter i en kontekst hvor evangelisering med ord er svært krevende – inntil videre.

«Sigmund»

I skuggen av treet møtte me kyrkjelyden.

Julia Adoywan og tolk, guide og kontaktperson Edwin Yotomuk.

BEGGE FOTO: ANNA LINDEFJELL DYRØY

Damene i kyrkja kjempar mot gamal tradisjon

– Her må du snakke om kor viktig det er å sende barna på skule, var beskjeden me fekk rett før me kom fram. Me var på veg til ein kyrkjelyd i Masol sokn for å følge opp arbeid som blir gjort etter undervisning i Use Your Talents.

Vi var tre som reiste: Edwin Yotomuk, kontaktperson for UYT i Pokot, Maite Celeti som er UYT-koordinator i Misjonssambandet, og eg, Anna Dyrøy, som er kontaktperson for UYT i Kenya og Tanzania.

Mor har mykje ansvar. Folk hadde sete under treet i mange timar då me kom. Det var for dem me skulle lyfte fram skule som eit gode for borna. Skule, delt ansvar i heimen og skikken med omskjæing av jenter er temaer som heng

saman med undervisning i talenter.

Ei av mødrene i denne kyrkjelyden, Julia Adoywan, snakka engasjert til oss. Ho har eit stort ønske om endring og ser at det er viktig å bruke talentane ho har for å hjelpe familien sin. – Mest alt ansvar ligg på mora: bygge hus, få mat på bordet, sende ungane på skulen og passe dyra. Fedrane gjer lite, ifølge henne, men forventar mat når dei kjem heim. Viss ikkje, risikerer kona å bli slått.

Ho ber og om informasjon om farane med å omskjere jentene. Dette er ein gamal tradisjon som har blitt vidareført, utan kunnskap om alle konsekvensane. Damene i kyrkja har gått i lag for å kjempe mot denne skikken og i staden sende jentene på skulen.

Anna Lindefjell Dyrøy

Østlige Afrika: Takk og be

- Be for alle folkegrupper i Østlige Afrika som ikke har hørt om Jesus.
- Be om beskyttelse og visdom hos alle de som bringer evangeliet videre til disse folkegruppene. Be om at vi alle må komme nærmere Jesus.
- Takk og be for alt arbeidet i partnerkirkene Mekane Jesus, ELCK og ELCT. Be om visdom og styrke for ledere og kirke-medlemmer.
- Be for alle studenter og lærere ved bibelskolene Tabor, Kapenguria, Kiabakari og Waama. Takk for alle som vil følge Jesus og vitne for andre.
- Be for alle lokalt ansatte og for utsendingene og deres familier.
- Be om glede, trivsel, visdom og styrke i tjenesten.
- Be om at bistandsprosjektene må få stor betydning for enkeltmennesker og lokalsamfunn. Be spesielt for alle som lider under tørke, sult og sykdom.
- Be for mediearbeidet. Be for litteraturarbeidet og at det må nå langt ut. Be for Arven etter Adam og at mange må bli kjent med Jesus gjennom dette arbeidet.

FOTO: GRETE HAUKELID

Gi en åpen dør

«Glem ikke å være gjestfrie, for på den måten har noen hatt engler som gjester, uten å vite det.» (Heb 13,2)

Har du tenkt over hvor forlokkende en åpen dør er? En åpen bakdør i et museum, for eksempel, som vanligvis er lukket. Eller på en skole. Hvem har vel ikke stukket hodet inn for å sjekke hvor den leder? Ser du en åpen ytterdør, er det fristende å ta et halvt skritt innenfor og rope et forsiktig «hallo», om så bare som en vennlig gest i tilfelle noen har glemt å lukke etter seg.

En åpen dør inviterer til kontakt. Den gjør det lettere å våge seg

innenfor. Noen ganger kan den åpne døren, i all enkelhet og med varme og lys sivende ut, være akkurat den invitasjonen noen drømte om. Det er mange som lengter etter slike åpne dører, uten å tørre å si det høyt. Enten det er en faktisk dør inn til et varmt måltid, eller åpne armer til en etterlengtet klem, eller et åpent sinn som vil lytte, eller et åpent hjerte som vil elske. En åpen dør kan forandre alt – men noen må åpne den.

Narve Jonas Nystøyl

Prosjektene

Vil du støtte arbeidet?

Bli fast giver eller gi en gave på gi.nlm.no

ETIOPIA

Teologisk utdanning

Kr 1,1 mill.

Utdanning av kristne ledere

Den enorme veksten i Mekane Yesus-kirken skaper et stort behov for utdanning av kristne ledere, og kirken ønsker fortsatt å gå videre til unådde områder og folkegrupper. Misjonssambandet bidrar med personell og økonomisk støtte til Tabor Evangelical College i Hawassa. Her kan studentene ta en tre- eller fireårig utdanning i misjon. Gjennom stipendordninger får også studenter fra den fattige landsbygda muligheter til utdanning. Et viktig fokus i utdanningen er hvordan man kan nå ut til muslimske folkegrupper i Øst-Etiopia.

Styrke menigheter

Etter mange års arbeid sør i Etiopia har Misjonssambandet de siste årene gradvis flyttet mesteparten av ressursene og utsendingene til andre, unådde områder i landet. Men hyppig utskiftning av ledere i de sørlige kirkene gjør at det fortsatt er et stort behov for lederopplæring i disse områdene.

Etter forespørsel fra kirken vil Misjonssambandet derfor støtte kirken med personell og ressurser med vekt på medvandring, kompetansebygging, kursing og opplæring av ledere og evangelister i synodene sør i landet.

Evangelisering

Kr 900 000

Lokal misjon

I mange unådde områder i Etiopia har innflyttere fra andre steder av landet bygget små menigheter,

med et ønske om å nå ut med evangeliet. Misjonssambandet ønsker å støtte disse, samt gi opplæring og lønn til evangelister. Dette gjelder blant annet i Øst-Bale, der flertallet av innbyggerne er muslimer, og i Sør-Omo og Borana, hvor tradisjonelle religionsformer fortsatt er vanlige. Evangelistene forteller om muslimer som kommer til tro på Jesus.

Bibeloversettelse

Kr 900 000

Bibelen til tsamakko

Arbeidet drives i samarbeid med *Wycliffe*.

Etiopia kjennetegnes av stort etnisk mangfold med over 80 ulike folkegrupper. Misjonssambandet støtter oversettelse av Det nye testamentet til tsamakko, et språk som brukes av cirka 20 000 mennesker i Sørvest-Etiopia. På den måten får tsamakko-folket Bibelen på sitt hjertespråk. Et nasjonalt team arbeider sammen med utsendinger fra Misjonssambandet og fullfører i 2024 arbeidet med Det nye testamentet.

Helse

Kr 2,1 mill.

Mor og barn

Arbeidet er *Norad-støttet*.

For etiopiske kvinner i fjerntliggende områder er det risikabelt å bli gravid. Misjonssambandet støtter et arbeid som har som mål å gjøre helsetjenester mer tilgjengelig for kvinner og barn på landsbygda. Sykehusene, helsesentre og helseposter drives av etiopiske myndigheter. Misjonssambandet bidrar med støtte til kompetanseheving,

medisinsk utstyr, veiledning og undervisning. Rapporter fra distriktene hvor Misjonssambandet har hatt dette arbeidet, viser gode resultater. Dødstallene for mor og barn har gått betydelig ned.

Samfunnsutvikling

Kr 5,2 mill.

Deler av arbeidet er Norad-støttet.

Bedre liv på landsbygda

Store deler av befolkningen på den etiopiske landsbygda lider på grunn av tørke, dårlig matvaresikkerhet og lavt utdanningsnivå. Misjonssambandet støtter flere utviklingsprosjekter i slike områder. Vannmangel er et stort problem, og Misjonssambandet støtter arbeid med å bygge vannkilder og løfte frem viktigheten av god vannforvaltning. En annen stor utfordring er mangel på kunnskap om hygiene og ernæring, og Misjonssambandet arbeider for å øke kunnskapen på disse områdene. I tillegg arbeider vi for å forbedre forholdene for husdyr og gi god opplæring i ulike jordbruksteknikker. Plastavfall er også et betydelig problem i flere områder der Misjonssambandet er til stede. Et annet stort problem er lavt utdanningsnivå. Vi ønsker å være med og bidra til å støtte utdanning for fattige og foreldreløse elever. Dette inkluderer et internat. I tillegg støtter vi lese- og skriveopplæring og sykurs, særlig for kvinner. Kvinnene kan også få støtte til å starte egne bedrifter.

Utdanning for jenter

I deler av Etiopia blir jenter nedprioritert når det gjelder utdanning. Misjonssambandet jobber for at flere jenter skal få gå på skole. Prosjektet utfordrer folks motfore-

stillinger mot utdanning av jenter gjennom samtaler med religiøse ledere, foreldre og jentene selv. Prosjektet har som mål at jenter skal få utdanning, slik at de kan være med og påvirke sin egen fremtid.

Videregående opplæring

I en by øst i Etiopia tilhører majoriteten av befolkningen en muslimsk folkegruppe. Utdanningsnivået i dette området er lavt. Misjonssambandet støtter Mekane Yesus-kirken med personell og økonomiske midler i driften av en videregående skole, i tillegg til engelskundervisning og samtalegrupper for unge kvinner. Misjonssambandet ønsker å være med på å styrke og drive en skole av høy kvalitet, som samler elever fra ulike folkegrupper til god skolegang.

Kompetansebygging gjennom universitet

Ved et universitet og et universitetssykehus øst i Etiopia har Misjonssambandet utsendinger som arbeider med undervisning og kompetansebygging.

Østlige Afrika

Kontakt:

Kristoffer Krohn Sævre
Stedlig representant

nlmostafrika@nlm.no

KENYA

Teologisk utdanning

Kr 700,000

Lokal misjon

Mange folkegrupper i Kenya har fortsatt ikke hørt evangeliet. Misjonssambandet gir økonomisk støtte til den nasjonale kirkens arbeid for å nå flere, og utsendingene bidrar ved å reise rundt og inspirere og undervise i områder hvor kirken har sitt arbeid. Vi bidrar også med korttidspersonell i dette arbeidet.

Samfunnsutvikling

Kr 7,4 mill.

Deler av arbeidet er Norad-støttet.

Kvinneres rettigheter

Jenter blir ofte nedprioritert og lider under manglende utdannelse. Ved å støtte flere videregående skoler drevet av den nasjonale kirken (ELCK) vil Misjonssambandet være med på å styrke kvinners posisjon og verdi i samfunnet.

Manglende utdanning blant kvinner er særlig et problem i Øst-Kenya og ved kysten. Derfor ønsker Misjonssambandet å gi voksne i dette området tilbud om grunnleggende lese- og skriveopplæring. Etter kurset fortsetter noen med å lære både engelsk og matematikk. Misjonssambandet vil med lese- og skriveferdigheter gi et viktig bidrag i kampen mot fattigdom og for likestilling og samfunnsdeltagelse. Gjennom kurs innen synging er en også med på å bidra til at kvinnene kan få seg arbeid.

Livsvilkår

I Øst-Kenya er tørkeperiodene preget av prekær vannmangel. Misjonssambandet driver derfor et vann-, helse- og hygieneprosjekt i Tana River. Ved hjelp av sterk lokal deltakelse bygges dammer i flere landsbyer for å samle regnvann til drikkevannskilder. Åtte sisterner er ferdige og sikrer allerede vann til menneskene i nærområdet. Som et ledd i helse- og hygieneundersøkningen samarbeider Misjonssambandet også med lokalbefolkningen om å få en slutt på det store søppelproblemet. Prosjektet vil forbedre hverdagen for både barn og voksne i mange landsbyer. I tillegg jobber våre utsendinger med å bedre livsvilkårene for barn med funksjonsnedsettelse

Forsoningsarbeid

Misjonssambandet ønsker å bidra til å dempe konfliktnivået i Øst-Afrika, særlig ved å bryte ned fordommer mellom kristne og muslimer i Tana fylke. Gjennom interkulturelle aktiviteter, seminarer og fredsfestivaler gir Misjonssambandet mennesker anledning til å lære om hverandre og å ha kontakt med naboer de vanligvis ikke har med å gjøre. Vi ønsker også å utruste kristne fagfolk som bor i sensitive områder til å anse seg selv som teltmakere. De møtes jevnlig i små grupper hvor de deler erfaringer, leser Bibelen og ber sammen. På den måten bygger de fellesskap i områder hvor det er vanskelig å være kristen.

Helse

Kr 6,0 mill.

Mor og barn

Øst-Afrika har store helseutfordringer. Dette vil Misjonssambandet være med og bekjempe, i

samarbeid med myndigheter og helseinstitusjoner.

Misjonssambandet arbeider for å øke kompetansen og kunnskapen i lokale helseinstitusjoner, særlig innen mor/barn-helse. Arbeidet er ressurskrevende og møter mange harde og vanskelige utfordringer. Vi underviser lokalt helsepersonell på helseinstitusjoner, og sammen med ledelsen på institusjonene bidrar vi til å bedre strukturer, rutiner og arbeidsmetoder.

Lokale fagfolk

I enkelte områder i Øst-Afrika er såkalt brain drain et stort problem. Ved også å arbeide med kapasitetsbygging ved utdanningsinstitusjoner vil Misjonssambandet bidra til å redusere fraflytting av høyt utdannede fagfolk til andre land brain drain. Vi vil sammen med lokale aktører bidra til at utdanningsinstitusjonene holder høy faglig kvalitet.

TANZANIA

Teologisk utdanning

Kr 350,000

Utdanning av kristne ledere

Den evangelisk-lutherske kirken i Tanzania (ELCT) er i stadig vekst, men har ikke nok prester og kristne ledere. Misjonssambandet ønsker å bidra til teologisk utdanning og støtter kirken både sentralt og lokalt. Vi gir støtte til teologisk utdanning på høyere nivå, og i tillegg sender vi korttidspersonell til bibelskolene Kiabakari og Waama, hvor vi tidligere har hatt langtidsmisjonærer. Målet er at tanzanianske ressurspersoner

fortsatt kan drive arbeidet videre i Mara og Mbulu på en god måte.

Mediearbeid

Kr 600,000

Litteratur

Det er stort marked for kristen litteratur i Tanzania. Misjonssambandet og DLM (Dansk luthersk misjon) driver sammen et litteraturarbeid med navnet Soma Biblia ("Les Bibelen"). Soma Biblia er Tanzanias største litteraturmisjon og selger mer enn 800 000 bibler, bøker og traktater i året.

Soma Biblia gir blant annet ut bladet «Riziki», som er rettet mot prester og evangelister, og barnebladet «Twende» ("La oss gå"), som formidler kristen tro til barn og unge. Soma Biblia ønsker å gi ut sunn, evangelisk litteratur og spre evangeliet i Tanzania og resten av Øst-Afrika.

Misjonssambandet bidrar som deleiere og sitter i styret.

Animasjonsfilm

Drives i samarbeid med Norea Mediemisjon.

Det finnes svært få kristne barnefilmer i Øst-Afrika. Misjonssambandet ønsker å formidle den grunnleggende frelseshistorien til barn ved å lage Øst-Arikas første Motion Capture animasjonsfilmserie basert på bibelfortellinger.

Filmserien vil omfatte 28 korte filmer. I tillegg produseres hørespill, musikkvideoer, sanger og henna-tegninger.

Filmene har blitt lovet distribusjon i hele Afrika og skal oversettes til flere språk. Misjonssambandet håper filmene kan gå over grenser og nå unådde folkegrupper.

Region Midt-Norge

E-post: midt-norge@nlm.no
Tlf: 474 75 900

Region nord

E-post: nord@nlm.no
Tlf: 454 16 210

Region nordvest

E-post: nordvest@nlm.no
Tlf: 70 17 44 00

Region sør

E-post: sor@nlm.no
Tlf: 38 02 44 32

Region sørvest

E-post: sorvest@nlm.no
Tlf: 51 82 31 00

Norge: Takk og be

- Takk og be for alle små og store fellesskap i Misjonssambandet.
- Be for det flerkulturelle arbeidet. Be om beskyttelse og visdom for de som opplever forfølgelse, og be for dem som er engasjert i dette arbeidet.
- Be for skolene og barnehagene, be for elever, foreldre og ansatte.
- Be for leirsteder, gjenbruksbutikker og nærmiljøsentre, be for ansatte og frivillige og for alle som får et møte med Jesus disse stedene.
- Be for alt mediearbeid, radio, podkast og nettsider.
- Takk og be for alle frivillige og ansatte i Misjonssambandet.
- Be om at vi må være gode vitner i hverdagen.

Det er et stort og omfattende arbeid i Norge. Her finner du en oversikt over mye av arbeidet og aktivitetene.

Vi vil oppfordre deg til å be for alle ansatte og frivillige som står i denne tjenesten.

ANSATTE I PREG BARNEHAGER

Preg barnehager (tidligere NLM-barnehagene AS, men fra 1.januar 24 heter Preg barnehager) driver 40 barnehager på vegne av Norsk Luthersk Misjonssamband. I tillegg driver Misjonssambandet 5 barnehager alene eller i samarbeid med andre organisasjoner. Preg barnehager er et ikke-kommersielt selskap. Eventuelle overskudd skal benyttes til å utbedre og styrke medlemsbarnehagene.

ANSATTE PÅ SKOLENE

Misjonssambandet eier eller er medeier i 36 skoler. Det er grunnskoler, videregående skoler, folkehøgskoler, bibelskoler og høgskoler. Skolene er spredt fra Drottningborg i sør til Fjellheim bibelskole i nord. På disse skolene er det ca. 7000 elever/studenter og ca. 1100 ansatte.

ANSATTE OG FRIVILLIGE I GJENBRUKEN

Gjenbruken er en kjede av 35 bruktbutikker fra Tromsø i nord til Mandal i sør. Vi har omtrent 1800 fantastiske frivillige som hver uke står på for å holde butikkene åpne.

ANSATTE OG FRIVILLIGE I FRIVILLIGHETSENTRALENE

Det drives et aktivt arbeid på Sagene frivilligsentral (Les mer på sagene.frivilligsentral.no) og Salem frivilligsentral (Les mer på salem.frivilligsentral.no).

ILL. FOTO: UNSPLASH

Region vest

E-post: vest@nlm.no
Tlf: 55 90 48 00

Region øst

E-post: ost@nlm.no
Tlf: 22 00 73 90

Norge

ANSATTE OG FRIVILLIGE I FORSAMLINGER, FORENINGER OG LAG

Misjonssambandet består av ca 1700 små og store fellesskap. Det er misjonsforeninger store forsamlinger, kor, ungdomsforeninger barnelag og mye mye mer.

ANSATTE OG FRIVILLIGE I MEDIARBEID

Mediearbeid står sentralt i Misjonssambandet. Organisasjonen eier Lunde Forlag som gir ut kristen litteratur. Gjennom pTro og en rekke lokalradioer har vi et omfattende radioarbeid. Norea Mediemisjon arbeider gjennom radio, tv og andre medier for å nå ut til folkegrupper som ikke har hørt evangeliet.

ANSATTE OG FRIVILLIGE PÅ LEIRSTEDER

Misjonssambandet eier (eller deleier) 26 leirsteder, inkludert Soltun soldatheim. Leirstedene er spredd over hele landet og det foregår stor aktivitet gjennom hele året.

HOVEDSTYRET

Misjonssambandet ledes av et hovedstyre som er valgt på generalforsamlingen.

ANSATTE OG FRIVILLIGE I FLERKULTURELT ARBEID

Vi ønsker å være en flerkulturell organisasjon og har en ressurside på nlm.no om flerkulturelt arbeid. Her finner du tips og arrangementer og annen nyttig informasjon. Gå inn på nlm.no, videre til Arbeid i Norge og Flerkulturelt arbeid.

ANSATTE OG FRIVILLIGE I SJELESORG OG VEILEDNING

Ansatte og frivillige i Misjonssambandet har tilbud om sjelesorgsamtaler. Vi har tre stillinger innen sjelesorg og veiledning tilknyttet hovedkontoret, i tillegg til noen ressurser på regionnivå. I dag har vi to nasjonale nettverk for frivillige, og det er flere regionale nettverk som er i gang eller på vei til å bli etablert. Les mer om dette på nlm.no, Arbeid i Norge og Sjelesorg og veiledning

ANSATTE PÅ REGIONKONTORENE

Misjonssambandet består av sju regioner, med egen regionleder, administrasjonsleder og ung-leider Se kontaktinformasjon over eller bli mer kjent med arbeidet i din region på nlm.no.

ANSATTE PÅ HOVEDKONTORET

Misjonssambandets hovedkontor er inndelt i avdelinger. Blant dem er Misjonssambandet utland og Misjonssambandet Norge, som har et særlig ansvar for arbeidet organisasjonen driver på henholdsvis misjonsfeltene og i Norge.

I tillegg til det som her er nevnt, er det mange ansatte og frivillige som er med i styrene knyttet til den store virksomheten.

Tusen takk for forbønn og engasjement.

La oss ikke bli trette av å gjøre det gode. Når tiden er inne, skal vi høste, bare vi ikke gir opp. Gal 6.9

Men hvordan kan de påkalle en de ikke tror på? Hvordan kan de tro på en de ikke har hørt om? Og hvordan kan de høre uten at noen forkynner? Og hvordan kan de forkynne hvis de ikke er utsendt? Det står jo skrevet: Hvor vakre de er, føttene til dem som bringer godt budskap!

Romerne 10,14-15

En stor mengde frivillige og ansatte.

Norge

Nord-Afrika

6 utsendinger
samfunnsutvikling
kristent fagpersonell

Sør-Amerika

8 utsendinger
teologisk utdanning
evangelisering
barn og unge
samfunnsutvikling

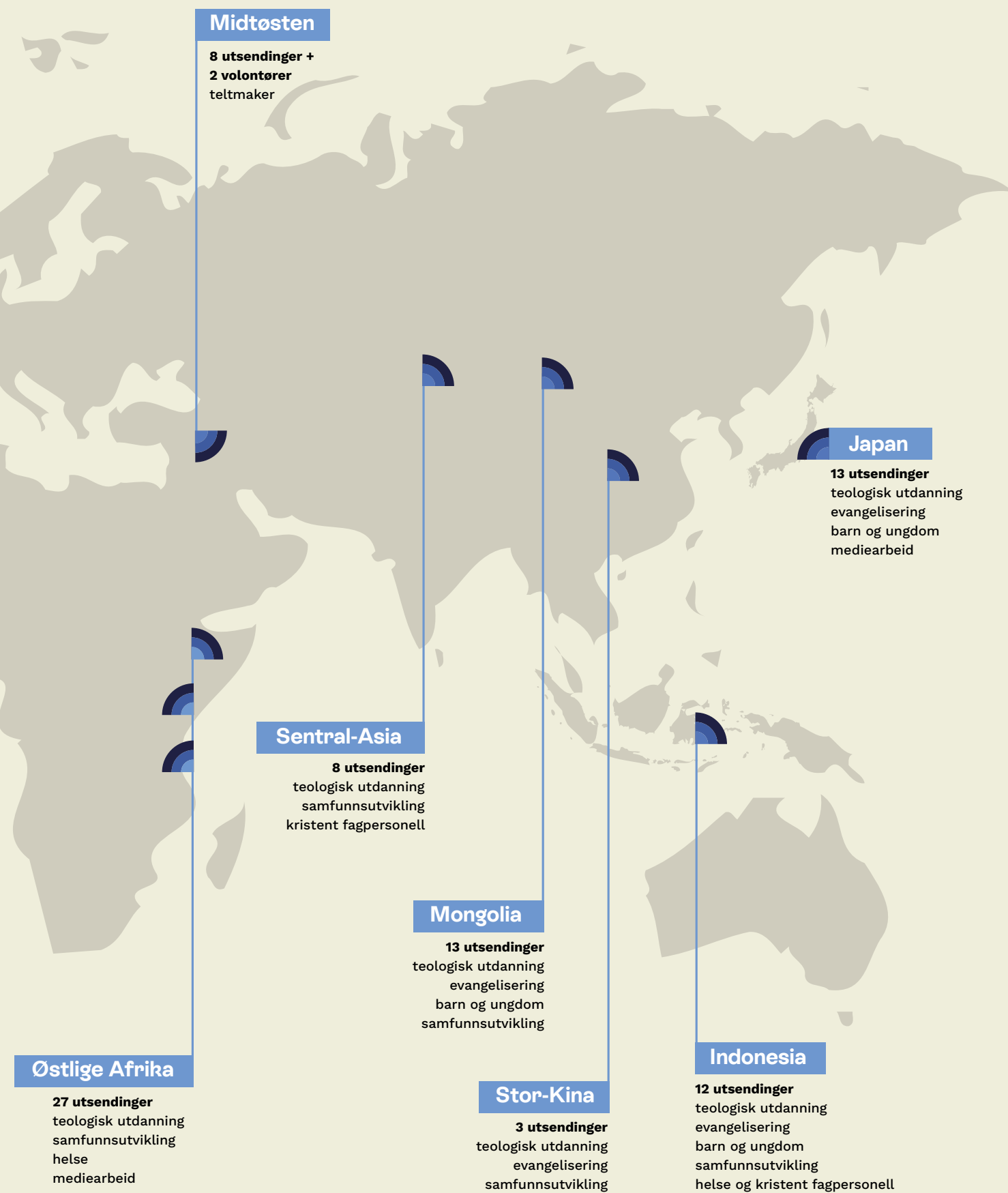
Vest-Afrika

9 utsendinger
evangelisering
bibeloversettelse og litteraturarbeid
mediearbeid
samfunnsutvikling

Verden for Kristus

Misjonssambandet

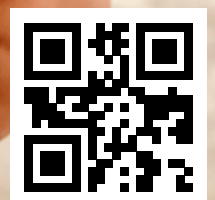
Antall utsendinger er per januar 2024.

Blir du med og gir evangeliet videre?

Jesus har bedt sine etterfølgere om å gi evangeliet videre og hjelpe mennesker som lider. Det er derfor Misjonssambandet har visjonen Verden for Kristus. Ved å sikre Misjonssambandet god økonomi gjennom gaveinntekter kan evangeliet nå enda lengre ut. Hvis du blir fast giver eller øker ditt månedlige beløp, bidrar du til forutsigbarhet i arbeidet.

Tusen hjertelig takk for gaven!

gi.nlm.no

Fast givertjeneste

Du kan inngå en fast giveravtale til alt Misjonssambandets arbeid eller til et spesielt land/felt. Dette gjør du på gi.nlm.no (eller sende inn skjemaet under). I avtalen kan du godskrive ditt fellesskap og du kan velge å øke din faste avtale med 3 % økning hvert år (omtrentlige prisstigningen hvert år).

Du kan også endre din faste giveravtale på Min side på gi.nlm.no.

Enkeltgave

Du kan gi en enkeltgave på gi.nlm.no, no eller på kontonr **8220 02 90131** eller på Vipps #**700 000**.

Ønsker du å gi en bursdagsgave til arbeidet? Ta kontakt med informasjonssavdelingen, så hjelper vi deg med evt informasjonsmateriell. Det er også mulig å opprette en innsamling på Facebook eller spleis.no/nlm

ungGlobal

ungGlobal er Misjonssambandets ung sitt misjonskonsept. Vi drømmer om at alle barn og unge i verden skal få muligheten til å høre om og ta imot evangeliet om Jesus, og få håp om en bedre hverdag og en god fremtid.

Gjennom ungGlobal støtter vi Misjonssambandets prosjekter blant barn og unge rundt om i hele verden.

Vi ønsker å engasjere unge mennesker for misjonsarbeidet ved å

- se og bidra i arbeidet på nært hold
- støtte arbeidet økonomisk
- bli med på misjonskonferanser
- holde seg oppdatert og være med i bønn for unge mennesker rundt i verden

Les mer på ungglobal.no.

Givertjeneste for ungdom/voksen

Du kan bli fast giver gjennom ungGlobal. Da blir du med å bidra til at misjonsarbeidet Misjonssambandet driver blant barn og unge i Afrika, Asia og Sør-Amerika kan nå enda lenger.

Du kan bli fast giver på ungGlobal.no, eller man kan gi en enkeltgave på **Vipps-nr #71171** eller til gavekonto **8220 02 90131** (merk med «ungGlobal»).

Givertjeneste for barn

(tidligere Barnas Misjonsprosjekt)

Driver du et barnelag og vil lære barna om misjon? Gjennom filmer og artikler lærer barn i Norge om andre kulturer og land hvor Misjonssambandet driver arbeid. I tillegg kan man gi en gave til ungGlobal for barn på **Vipps #521652** (anonym gave) eller gavekonto **8220 02 90131**, merkes «ungGlobal Japan» skoleåret 23/24 og «ungGlobal Sentral-Asia» skoleåret 24/25.

SKATTEFRADRAK

Ønsker du skattefradrag på gaver gitt til Misjonssambandet? For å få skattefradrag trenger vi ditt fødselsnummer. Dette kan oppgis på 22 00 72 00. I 2024 er skattefradragsgrensen på 25 000. gjøre det på skjema selv??

KONTAKT OSS

Har du spørsmål om givertjeneste? Kontakt oss på e-post giver@nlm.no eller på telefon 22 00 72 00. du finner også informasjon på nlm.no

Støtt arbeidet

Misjonssambandet

Fast giveravtale

SVARKUPONG **Avtale Giro** BETALINGSOPPDRAG

SENDES: MISJONSSAMBANDET GIVER, SINSENVN. 25, 0572 OSLO

JA, jeg vil bli fast giver til Misjonssambandet

Jeg ønsker å bli landfadder til:

Jeg ønsker å gi kr/mnd

Jeg ønsker å bli fast giver til ungGlobal

Jeg vil ENDRE min faste givertjeneste

Jeg ønsker å øke med kr/termin

eller gi totalt kr/termin

Avtalegiro eller Tilsendt giroblankett

Jeg ønsker en årlig økning på 3 %

Trekke dato mellom 15. og 25.:

Gaven skal godskrives min forening:

Personnummer:

(Fylles ut dersom du ønsker skattefradrag. I 2023 gis det skattefradrag på gaver mellom 500,- og 25 000,-)

Ved å inngå avtale om fast givertjeneste vil Misjonssambandet lagre dine personopplysninger og følge deg opp i henhold til vår personvernerklæring (les mer på misjonssambandet.no/personvern)

Personlig informasjon (Bruk BLOKKBOKSTAVER, felt merket med * må fylles ut)

*Navn:

*Adresse:

*Postnr: *Poststed:

*E-post:

*Født: *Mobil: Tlf:

Opplysninger til banken
Kredittkonto: **8220 02 90131**

Belast mitt
kontonr:

Beløpsgrense per trekkmåned kr: (trenger ikke fylles ut)

Jeg har gjort meg kjent med og aksepterer avtalevilkår for AvtaleGiro.

Sted/dato

Underskrift av kontoinehaver

KID-nummer:

(fylles ut av Misjonssambandet)

Da trådte Jesus fram og talte til dem: «Jeg har fått all makt i himmelen og på jorden. Gå derfor og gjør alle folkeslag til disipler: Døp dem til Faderens og Sønnens og Den hellige ånds navn og lær dem å holde alt det jeg har befalt dere. Og se, jeg er med dere alle dager inntil verdens ende.»

Matteus 28,18–20

Misjonssambandet

Sinsenveien 25
0572 OSLO

Tlf: 22 00 72 00

Giverkonto: 8220 02 90131

misjonssambandet.no